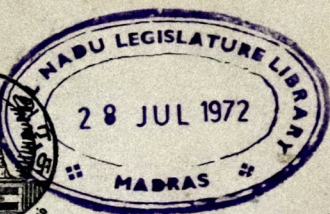

வெளியீடு—14—7—1972]

Issued—14—7—1972]

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

சனிக்கிழமை 1972 ஏப்ரல் 1

Saturday 1st April 1972

தொகுதி XXII—எண் 1

Volume XXII—No. 1

தமிழ் நாடு அரசு

1972

GOVERNMENT OF TAMIL NADU

1972

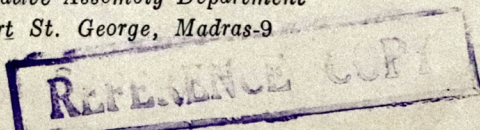
சட்டப் பேரவைத் துறை

சென்னை-9

Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9

விலை 50 காசுகள்]

PRICE 50 Paise]

10 FEB 1975

INDEX TO TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

FOURTH SESSION OF THE FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER
THE CONSTITUTION OF INDIA.

1ST, 3RD, 4TH, 5TH AND 6TH APRIL 1972.

VOLUME II (Nos. 1 to 5).

TABLE OF CONTENTS

Saturday, 1st April 1972.

	PAGES
1. Questions and Answers	1-41
2. Announcements—	
(a) Election to Committee on Privileges	41-42
(b) Tamil Nadu (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1972	43
3. Government Business—	
Tamil Nadu (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1972	44
4. Presentation of Reports—	
Estimate Committee's Report on Labour including Factories.	44
5. Non-Official Business—	
(i) Bills—	
(a) Madras University (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 44 of 1971)	44-81
(b) Christian Succession (Repeal) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 46 of 1971)	81-90
(c) Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1972	90
(d) Tamil Nadu Inam Estates and Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1972 ..	90
(ii) Resolutions—	
Protection of Handloom Sector— <i>cont.</i>	90-106
6. Papers laid on the Table	107

Monday, 3rd April, 1972.

PAGES

1. Questions and Answers	117-160
2. Statement by Chief Minister—	
Press Statement of Thiru M. Bhaktavatchalam— <i>re.</i> alleged sale of land by Chief Minister	161-163
3. Announcements—	
(a) Call Attention Notices, non-taking up due to Members' absence	163
(b) Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1972	164
(c) Tamil Nadu Labour Welfare Fund Bill, 1972	187
4. Government Bills—	
(a) Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) (Third Amendment) Bill, 1972	163-164
(b) Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill, 1972	164-165
(c) Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1972	165
(d) Tamil Nadu Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1972	165
(e) Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 9 of 1972)	166-186
(f) Tamil Nadu Labour Welfare Fund Bill, 1972	187-192
(g) Tamil Nadu Betting Tax (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 2 of 1972)	192-193
(h) Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 3 of 1972)	193-194
(i) Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 4 of 1972)	195-200
(j) Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 6 of 1972)	200-244
(k) Tamil Nadu Revenue Recovery (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 12 of 1972)	246-247
(l) Public Wakfs (Extension of Limitation) Tamil Nadu Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 5 of 1972)	247-253
5. Presentation of Report—	
Committee on Estimates—Report (last) on <u>Animal Husbandry</u> Department	166
6. Government Motion—	
Change in order of Business of House	245
7. Papers laid on the Table	253-260

Tuesday, 4th April 1972.

	PAGES
1. Questions and Answers	263-306
2. Point of information— Assembly meeting time	306
3. Calling Attention— Reduction in dearness allowance due to fall in cost of living index, agitation by Trade Unions	306-315
4. Presentation of Report— Committee on Public Accounts—Report on Accounts of Tamil Nadu State, 1968-69	315
5. Announcements—	
(a) Election to Committee on Public Accounts	315
(b) Election to Committee on Estimates	316
(c) Message received from the Chairman, Legislative Council	316-317
(d) Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Second Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 15 of 1972) ..	321-322
(e) Tamil Nadu (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1972 (L.A. Bill No. 16 of 1972)	362
(f) Tamil Nadu Non-Trading Companies Bill, 1972 (L.A. Bill No. 10 of 1972)	366
(g) Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 7 of 1972)	318-321
(h) Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Second Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 15 of 1972) ..	322-358
(i) Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board (Amend- ment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 14 of 1972)	358-362
(j) Tamil Nadu (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1972 (L.A. Bill No. 16 of 1972)	362-366
7. Government Motion— Change in order of Business of the House	321
8. Papers laid on the Table	366-369

Wednesday, 5th April 1972.

1. Obituary Reference— Thiru Quaid-e-Millat Mohammed Ismail (R)	381-399
2. Papers laid on the Table	399-401

Thursday, 6th April 1972.

	PAGES
1. Questions and Answers	403-438
2. Announcements—	
(a) Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Third Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 19 of 1972) ..	439
(b) Tamil Nadu Non-Trading Companies Bill, 1972 (L.A. Bill No. 10 of 1972)	468
(c) Statistics regarding the Business of the House during the Budget Session	507-509
3. Government Bills—	
(a) Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Third Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 19 of 1972) ..	439-468
(b) Tamil Nadu Non-Trading Companies Bill, 1972 (L.A. Bill No. 10 of 1972)	468-470
(c) Tamil Nadu Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 8 of 1972)	470-482
(d) Tamil Nadu Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 22 of 1972)	494-498
(e) Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation (Amendment) Bill 1972 (L.A. Bill No. 20 of 1972)	498-506
4. Government Motion—	
Proposal of the State Government to fix the maximum amount of loan that can be held by the Electricity Board at any one time	507
5. Papers laid on the Table	509-510

How to use the Index.

The Index is arranged alphabetically. The Main Headings are printed from the margin and the sub-headings are indented from the main headings.

Under every Main Heading including various names, entries pertaining to proceedings other than Questions are indicated by printing immediately after the subject matter within brackets, e.g., (M) for Motion. (C.A.) for Calling Attention, (R) for Resolution, (St.) for Statement, etc. An entry without any such indication will mean that it pertains to a question, except in the case of Bills and Financial Business, the entry in which cases will be self-explanatory.

All the Bills are alphabetically arranged under the main heading 'Bill(s) '.

Various bodies like Committees, Councils, Boards, Corporations etc., are consolidate under the said Main Headings, i.e., 'Committee(s)', 'Council(s)', 'Corporation(s)', etc.

Various subjects like Schools, Colleges, Conferences Ports, temples and similar other board subjects are shown in alphabetical order under these very Main Headings.

All the Papers laid on the Table of the House are indexed only under the Main Heading "Papers Laid on the Table".

Rulings and Observations from the Chair are indexed under the Main Heading "Chair".

A list of abbreviations used in the Index is given below:—

A.M.	Ad. Motion	..	..	Adjournment Motion.
C.A.	St.	..	..	Announcement.
B.O.H.	..	..	..	Business of the House.
C.A.	..	..	..	Calling Attention a matter of urgent public importance.
				Ceiling Attention Statement.
Consid	..	..	..	Consideration stage of a Bill.
				This stage includes—
				(i) Motion to refer to Select Joint Select Committee.
				(ii) Amendment to refer to Select Joint Select Committee.
				(iii) Amendment to circulate .
				(iv) Motion to consider as reported by Select Joint Select Committee.
				(v) Amendment to recommit to Select Joint Select Committee, etc.
Consid.	CL	..	..	Consideration of clauses of a Bill.
D.E.E.	..	..	..	Demands for Excess Expenditure.

Dis. S.D. or D.S.D.	..	..	Discussion for Short Duration on an urgent matter of administration.
D.S.G.	..	..	Demands for Supplementary Grants.
G.A.	..	..	Governor's Address.
G.D.	..	..	General Discussion.
H.A.H. Dis./H.H.D.	..	..	Half-hour Discussion.
Int.	..	..	Introduction stage of a Bill.
L.A.	..	..	Legislative Assembly.
L.C.	..	..	Legislative Council.
M.	..	..	Motion.
P.M.	..	..	Privilege Motion.
R/Res.	..	..	Resolution.
St.	..	..	Statement.

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநருடைய அமைச்சரவையும்.

தமிழ்நாடு ஆளுநர்: 28 JUL 1972

மேதகு திரு. கோதார்தாஸ் காணிதாஸ் ஹா

MADRAS

அமைச்சரவையின் உறுப்பினராக.

1

1. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி (முதலமைச்சர்) : கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுத் துறை, நீதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, செய்தி, விளம்பரம், திரைப்படச் சட்டம், பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, சரக்குகளின் விலைகள்-வழங்கல் குறித்த சட்டம், தமிழ்நாடு கழிவுநீர்-குடிநீர் வாரியம், குடிசைமாற்ற வாரியம்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி-உள் ளாட்சித்துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழில் நுட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி, ஆட்சிமொழி, நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சட்டமன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், கால்நடை வளர்ப்பு.

4. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழிலாளர், எழுது-பொருள்-அச்சத்துறை, அரசு அச்சகம், சீரணி, எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், பத்திரப் பதிவு.

5. மாண்புமிகு (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—அரிசன நலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீன ளும், இரவலர்கள் விடுதி, அனாதை இல்லங்கள், சிர்த்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—உணவு, வணிக வரிகள் வருவாய், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வருவாய்த்துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள். மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவர்கள்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—தொழில்கள், ஆலைத் துணிகள், ஸால், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப்பொருள்கள், இரும்பு-உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்-பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் உட்பட சிறுபாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—கூட்டுறவு, துறைமுகங்கள், வேளாண்மை மறுநிதி உதவி, மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் நீங்கலாக வேளாண்மை இயக்கத் தின் வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

10. மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி

11. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன், சுற்றுலா, வீட்டு வசதி, இட வசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள், சின்கோனா.

13. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—போக்குவரத்து, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்கு வரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி.

14. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:— அறக்கட்டளைகள், பால் வழங்கு துறை, முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், பூதான்—கிராமதான இயக்கங்கள்.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

GOVERNOR OF TAMIL NADU.

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH

Members of the Council of Ministers.

1. THE HON. DR. M. KARUNANIDHI (*Chief Minister*)—in charge of Public, Finance, Planning, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Passports, Newsprints Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board.

2. THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN (*Minister for Education and Local Administration*)—in charge of Education including Technical Education, Official Language, Municipal Administration, Community Development, Panchayats and Panchayat Unions and Legislature.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN (*Minister for Public Health*)—in charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.

4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN (*Minister for Labour*)—in charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.

5. THE HON. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU (*Minister for Harijan Welfare*)—in charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas, Refugees and Evacuees.

6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM (*Minister for Food and Revenue*)—in charge of Food, Commercial Taxes, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishment and Deputy Collectors.

7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN (*Minister for Industries*)—in charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom) Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA (*Minister for Public Works*)—in charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Waqfs.

9. THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR (*Minister for Co-operation*)—in charge of Co-operation, Ports, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing of the Directorate of Agriculture except Soil Conservation Schemes, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project.

10. THE HON. THIRU MANNAI P. NARAYANASWAMY (*Minister for Agriculture*)—in charge of Agriculture and Food Production.

11. THE HON. THIRU K. RAJARAM (*Minister for Backward Classes*)—in charge of Backward Classes, Tourism, Housing and Accommodation Control.

12. THE HON. THIRU O. P. RAMAN (*Minister for Electricity*)—in charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness, Legislation on Chits, Forests and Cinchona.

13. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN (*Minister for Transport*)—in charge of Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

14. THE HON. THIRU M. KANNAPPAN (*Minister for Religious Endowments*)—in charge of Religious Endowments, Milk, Ex-Servicemen, Bhoodan and Gramdan.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன், பி.ஏ.

பேரவைத் துணைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சீனிவாசன், எம்.ஏ., பி.எல்:

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

திரு. செ. கந்தப்பன்.

திரு. எஸ். முருகையன்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி.

திரு. என். டென்னிஸ்.

திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி.

திரு. எம். சுரேந்திரன்.

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர் :

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

இணைச் செயலாளர்.

திரு. மா. சண்முகசுப்ரமணியம், பி.ஏ., பி.எல்.

உதவிச் செயலாளர்கள் :

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன், (எஸ்டேட் அதிகாரி).

திரு. கோ. இராகவன்.

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

திரு. ஆர். மாணிக்கம், பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. கே. சுந்தரராசன்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களின்
(தமிழ் அகரவரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 1 அண்ணாமலை, திரு. சி. வி. எம். .. காஞ்சிபுரம்.
- 2 அபுசாலி, திரு. எம். ஏ. .. புவனகிரி.
- 3 அப்துல் ஜப்பார், திரு. வா. மை. .. அரவக்குறிச்சி.
- 4 அரங்கண்ணல், திரு. இராம. .. எழும்பூர்.
- 5 அழகமுத்து, திரு. து. ப. (அரசாங்க உப்பிலியப்புரம்.
தலைமைக் கொறடா).
- 6 அழகர்சாமி, திரு. சோ. .. கோவில்பட்டி.
- 7 அழகுத்தேவர், திரு. எஸ். .. சாத்தூர்.
- 8 அனந்தநாயகி, திருமதி த. ந. .. மயிலாப்பூர்.
- 9 அன்பழகன், மாண்புமிகு திரு. க. .. புரசைவாக்கம்.
(அமைச்சர்).
- 10 அன்புச்செழியன், திரு. நீ. .. பெரியகுளம்.
- 11 ஆண்டி என்ற குருசாமி, திரு. கு. .. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் (செ.வ.)
- 12 ஆதித்தனார், மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஸ்ரீவைகுண்டம்.
(அமைச்சர்).
- 13 ஆலடி அருணா, திரு. வி. .. ஆலங்குளம்.
- 14 ஆல்டா எம். ஃபெளலர் திருமதி .. நியமன உறுப்பினர்.
- 15 ஆறுமுகம், திரு. அ. .. எடப்பாடி.
- 16 ஆறுமுகம், திரு. எஸ். .. வீரபாண்டி.
- 17 ஆறுமுகம், திரு. சி. .. மதுராந்தகம்.
- 18 இரத்தினசபாபதி, திரு. மு. .. வினாத்திசுளம்.
- 19 இராசகோபால், திரு. க. மு. .. உத்திரமேரூர்.
- 20 இராசகோபால், திரு. வீ. .. வந்தவாசி (செ.வ.)
- 21 இராசமாணிக்கம், திரு. அ. .. நாகப்பட்டினம்.
- 22 இராசமாணிக்கம், திரு. கு. .. ஆடுதுறை.
- 23 இராசரத்தினம், திரு. டி. .. ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
- 24 இராசாராம், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்). .. சேலம்-II.
- 25 இராசு, திரு. ஜே. எஸ். .. பெரம்பலூர் (செ.வ.)
- 26 இராதாகிருட்டிணன், திரு. எம். .. தண்டராம்பட்டு.
- 27 இராமச்சந்திரன், திரு. எம். ஜி. .. பரங்கிமலை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 28 இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. ச. பண்ணுட்டி.
(அமைச்சர்).
- 29 இராமநாதன், திரு. சி. அறந்தாங்கி.
- 30 இராமலிங்கம், திரு. இரா. தூத்துக்குடி.
- 31 இராமலிங்கம், திரு. செ. கடலாடி (செ.வ.)
- 32 இராமன், மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. மேலூர் தெற்கு (செ.வ.)
(அமைச்சர்).
- 33 இராமன், திரு. மூ. கண்டமங்கலம் (செ.வ.)
- 34 இராஜாங்கம், திரு. என். குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.)
- 35 இராஜாப்பிள்ளை, திரு. வீ. கே. கன்னியாகுமரி.
- 36 இளங்கோவன், திரு. கோ. திருவையாறு.
- 37 இளஞ்செழியன், திரு. வீ. சா. விராலிமலை.
- 38 எட்டியப்பன், திரு. பூ. பெரணமல்லூர்.
- 39 எட்மண்ட், திரு. க. உரோ. திருச்செந்தூர்.
- 40 கணபதி, திரு. என். பாபநாசம்.
- 41 கணபதி, திரு. டி. நாங்குனேரி.
- 42 கணேசன், திரு. எல். ஓரத்தநாடு.
- 43 கணேசன், திரு. சி. குற்றாலம்.
- 44 கண்ணப்பன், மாண்புமிகு திரு. மு. கிணத்துக்கடவு.
(அமைச்சர்).
- 45 கண்ணன், திரு. எம். ஆர். பேலின்பிரிட்ஜ்.
- 46 கதிரவன், திரு. கா. மு. தென்காசி.
- 47 கந்தசாமி, திரு. கே. உசிலம்பட்டி.
- 48 கந்தசாமி, திரு. கே. பி. சாத்தான்குளம்.
- 49 கந்தசாமி, திரு. எம். குளித்தலை.
- 50 கந்தப்பன், திரு. செ. திருச்செங்கோடு.
- 51 கரிவேங்கடம், திரு. மா. வெ. பாலக்கோடு.
- 52 கருணாநிதி, மாண்புமிகு டாக்டர் மு. சைதாப்பேட்டை.
(முதல் அமைச்சர்).
- 53 கருணாநிதி, திரு. தாழை. மு. திருவாரூர் (செ.வ.)
- 54 கருணைநாதன், திரு. சோ. கூனூர்.
- 55 கருப்பையா, திரு. ஆ. கங்கைகொண்டான்
(செ.வ.).
- 56 காசிராமன், திரு. நா. கும்பகோணம்

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 57 காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி, திரு.. முதுகனத்தூர்.
- 58 காமாட்சி, திரு. கு. திருவரம்பூர்.
- 59 கார்த்தீசன், திரு. வீ. இராதாபுரம்.
- 60 காவேரிமணியம், திரு. சொ. திருப்பரங்குன்றம்.
- 61 காளிமுத்து, திரு. கா. சிவகாசி.
- 62 கிட்டப்பா, திரு. என். மாயூரம்.
- 63 கிருட்டிணன், திரு. நா. பேரணம்பட்டு (செ. வ.)
- 64 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வி. நெல்லிக்குப்பம்.
- 65 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வ. திருச்சிராப்பள்ளி-1.
- 66 கிருஷ்ணன், திரு. கே. ஆர். ஊத்தங்கரை.
- 67 குப்பல் ராமகிருஷ்ணன், திரு. கே. எஸ். மதுரை (கிழக்கு).
- 68 குமாரசாமி, திரு. அ. சே. திருக்கோயிலூர்.
- 69 குமாரசாமி, திரு. கே. என். பல்லடம்.
- 70 குருசாமி, திரு. நா. வெ. ஆண்டிப்பட்டி.
- 71 கேசவலு, திரு. தே. கள்ளக்குறிச்சி.
- 72 கோதண்டராமய்யா, திரு. கே. எஸ். உதனப்பள்ளி.
- 73 கோபால், திரு. எம். குன்னத்தூர் (செ. வ.)
- 74 கோபால், திரு. கே. பி. கம்பம்.
- 75 கோபால், திரு. பி. கோயம்புத்தூர் மேற்கு.
- 76 கோவிந்தசாமி, திரு. வி. செ. காவேரிப்பட்டினம்.
- 77 கோவிந்தராசன், திரு. ஆர். கடலூர்.
- 78 கோவிந்தராசன் துரை, திரு. கந்தர்வகோட்டை.
- 79 கோவிந்தன், புலவர் கா. செய்யாறு.
- 80 கோவை செழியன், திரு. காங்கேயம்.
- 81 சகாதேவன், திரு. எஸ். செஞ்சி.
- 82 சங்குமுத்து தேவர், திரு. ச. அம்பாசமுத்திரம்.
- 83 சதாசிவம், திரு. சே. ஆண்டிமடம்.
- 84 சண்முகசுந்தரம், திரு. அ. ப. பொள்ளாச்சி.
- 85 சண்முகம், மாண்புமிகு திரு. ப. உ. திருவண்ணாமலை
(அமைச்சர்).
- 86 சண்முகம் திரு. பெரி. திருவாடானை.
- 87 சண்முகம், திரு. மு. விழுப்புரம்.
- 88 சத்தியமூர்த்தி, திரு. மு. புதுக்கோட்டை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

(1)

தொகுதி.

(2)

- 89 சத்தியவாணிமுத்து, மாண்புமிகு திருமதி பெரம்பூர் (செ.வ.)
(அமைச்சர்).
- 90 சத்தியேந்திரன், திரு. எம். எஸ். கே. .. இராமநாதபுரம்.
- 91 சம்பத், திரு. டி. வி. செம்பனர்கோயில்.
- 92 சாதிக்காட்சர, மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. உடுமலைப்பேட்டை.
(அமைச்சர்).
- 93 சாரதி, திரு. மா. பா. வேலூர்.
- 94 சிதம்பரம், திரு. சித. காரைக்குடி.
- 95 சிவப்பிரகாசம், திரு. தி. சி. ஆ. .. சேரன்மகாதேவி.
- 96 சிவபெருமான், திரு. கோ. அரியலூர்.
- 97 சிறமீட்டான், திரு. தொ. க. பரமக்குடி (செ. வ.)
- 98 சீனிவாசன், திரு. பெ. (பேரவைத் துணைத் விருதுநகர்.
தலைவர்).
- 99 சீனிவாசன், திரு. தொ. ப. போளூர்.
- 100 சின்னசாமி, திரு. அ. செயங்கொண்டம் செ வ.)
- 101 சின்னசாமி, திரு. ஆர். தர்மபுரி.
- 102 சின்னசாமி, திரு. மு. மொடக்குறிச்சி.
- 103 சின்னசாமி, டாக்டர் வ. ஏற்காடு (ஆ.வா.).
- 104 சின்னராசு, டாக்டர் ச. அ. ஹூர் (செ.வ.)
- 105 சின்ன வெள்ளையன், திரு. சி. சேந்தமங்கலம் (ஆ.வா.)
- 106 சுந்தரம், திரு. ஒ. என். திண்டுக்கல்.
- 107 சுப்ரமணியம், திரு. எஸ். கே. சத்யமங்கலம்
- 108 சுப்பிரமணியம், திரு. ஏ. சிங்கநல்லூர்.
- 109 சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எம். தியாகராயநகர்.
- 110 சுப்பிரமணியன், திரு. மா. ஈரோடு.
- 111 சுப்பிரமணியன், திரு. வீ. உளுந்தூர்பேட்டை.
- 112 சுப்பு, திரு. க. ராஜபாளையம்.
- 113 சுப்பையா, திரு. ஆ. கு. கோட்டூர் (செ.வ.).
- 114 சுப்பையா, திரு. கே. வி. ஆலங்குடி.
- 115 சுப்பையா, திரு. ச. சங்கரன்கோயில் (செ.வ.)
- 116 சுப்பையா, திரு. ஏ. ஆர். கடயநல்லூர்.
- 117 சுருளிவேல், திரு. மு. போதிநாயக்கனூர்.
- 118 சுரேந்திரன், திரு. எம். மேட்டூர்.
- 119 சுவாமிதாஸ், திரு. எ. பத்மநாபபுரம்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

120	செபமலை, திரு. கோ.	..	..	..	மங்கனூர் (செ.வ.).
121	ஜெயராமன், திரு. கி.	..	..	..	சேலம்-1.
122	செல்லதுரை, திரு. வீ.	..	..	..	ஓமலூர் (செ.வ.).
123	செல்லையா, திரு. குழ.	..	..	..	பேராவூரணி.
124	செல்வராஜ், திரு. எம்.	..	..	..	விருத்தாசலம்.
125	சேதுராமன், திரு. சி.	..	..	..	சிவகங்கை.
126	சோனையா, திரு. த.	..	..	..	மானாமதுரை.
127	சோமசுந்தரம், திரு. ந.	..	..	..	வலங்கைமான் (செ.வ.).
128	சௌடி சுந்தரபாரதி, திரு. எஸ்.	..	..	..	அருப்புக்கோட்டை.
129	சௌந்திரபாண்டியன், திரு. பெ.	..	..	..	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.).
130	டென்னிஸ், திரு. என்.	..	..	..	கிள்ளியூர்.
131	தங்கமணி, திரு. கே. டி. கே.	..	..	..	மதுரை மேற்கு.
132	தர்மலிங்கம், திரு. அ. பெ.	..	..	..	திருச்சிராப்பள்ளி-2.
133	தருமலிங்கம், திரு. ந.	..	..	..	ரிஷிவந்தியம் (செ.வ.).
134	தவமணித் தேவர், திரு. வி.	..	..	..	சேடப்பட்டி.
135	திம்மராயக் கவுண்டர், திரு. டி. சி.	..	..	..	நாட்கம்பள்ளி.
136	தியாகராசன், திரு. அ.	..	..	..	திருமயம்.
137	தியாகராசன், திரு. இ. எஸ்.	..	..	..	திருத்தணி.
138	திருப்பதி, திரு. கு.	..	..	..	மதுரை (சென்ட்ரல்).
139	துரைசாமி, திரு. ஏ. க.	..	..	..	குடியாத்தம்.
140	துரைசாமி, திரு. சு.	..	..	..	திருப்பூர்.
141	துரைமுருகன், திரு.	..	..	..	காட்பாடி.
142	துரைராஜ், திரு. சு. ம.	..	..	..	திருவள்ளூர் (செ.வ.).
143	துரையணி, திரு. மே. சி.	..	..	..	மேட்டுப்பாளையம்.
144	தேவராசன், திரு. எம்.	..	..	..	உதகமண்டலம்.
145	தேவேந்திரன், திரு. அ.	..	..	..	நன்னிலம் (செ.வ.).
146	தோப்பூர் திருவேங்கடம், திரு.	..	..	..	கணியம்பாடி.
147	நடராசன், திரு. ஈ. எம்.	..	..	..	அந்தியூர்.
148	நடராசன், திரு. எஸ்.	..	..	..	தஞ்சாவூர்.
149	நரசிம்மன், திரு. ஏ. சி.	..	..	..	ஆரணி.
150	நல்லசாமி, திரு. எஸ்.	..	..	..	கரூர்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

151	நாகராஜன், திரு. க.	..	..	..	வடமதுரை.
152	நாகலிங்கம் திரு. பா.	..	..	..	பொன்னேரி (செ.வ.).
153	நாச்சிமுத்து, திரு. நா.	..	..	..	ஒட்டன்சத்திரம்.
154	நாச்சியப்பன், திரு. ஏ. எம். டி.	..	..	..	ஆத்தூர்.
155	நாச்சியப்பன், திரு. ந.	..	..	..	சங்கராபுரம்.
156	நாராயணசாமி, திரு. மா. வே.	..	..	..	திருவொற்றியூர்.
157	நெடுஞ்செழியன், மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. (அமைச்சர்)	..	..	..	திருவல்லிக்கேணி.
158	நைனமலை, திரு. இரா.	..	..	..	ராசிபுரம்.
159	பத்மநாபன், திரு. பொ.	..	..	..	திருநெல்வேலி.
160	பத்மாவதி, திருமதி ஏ. கோ.	..	..	..	முகையூர்.
161	பரந்தாமன், திரு. ஆ.	..	..	..	கடம்பத்தூர்.
162	பரமசிவம், திரு. எம்.	..	..	..	தாரமங்கலம்
163	பலராமன், திரு. என். எஸ்.	..	..	..	அரக்கோணம்.
164	பழனிசாமி, திரு. நா.	..	..	..	பொங்கலூர்.
165	பழனிசாமி, திரு. என். கே.	..	..	..	பெருந்துரை.
166	பழனிசாமி, திரு. மு.	..	..	..	வெள்ளைக்கோயில்.
167	பழனிச்சாமி, புலவர் சி.	..	..	..	பழனி (செ.வ.).
168	பழனியப்பன், டாக்டர் ச. மு.	..	..	..	கோபிசெட்டிப்பாளையம்.
169	பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப.	..	..	..	தாராபுரம்.
170	பழனிவேலன், திரு. க.	..	..	..	வரகூர்.
171	பழனிவேலன், திரு. மு.	..	..	..	நாமக்கல்.
172	பழனிவேலு, திரு. பி.	..	..	..	ஆத்தூர்.
173	பழனிவேல் ராஜன், திரு	..	..	..	தேனி.
174	பன்னீர்செல்வம், திரு. எம்.	..	..	..	ஆம்பூர் (செ.வ.).
175	பாண்டிரங்கம், திரு. சி.	..	..	..	செங்கம் (செ.வ.).
176	பாலகிருட்டிணன், திரு. கு.	..	..	..	மன்னார்குடி.
177	பாலசந்தரம், திரு. வை.	..	..	..	அச்சரபாக்கம் (செ.வ.).
178	பாலையா, திரு. ஏ.	..	..	..	கொளச்சல்.
179	பெரியசாமி, திரு. கு.	..	..	..	கொடவாசல்.
180	பெரியசாமி, திரு. தி. ஒ.	..	..	..	அவினாசி.
181	பெருமாள், திரு. செ.	..	..	..	காட்டுமன்னார்கோயில்.
182	பெருமாள், திரு. ஏ. ஆர்.	..	..	..	காரியப்பட்டி.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

183	பொம்மன், திரு. கு. அ.	..	..	..	சுடலூர் (செ.வ.).
184	பொன்சொக்கலிங்கம், திரு. பி.	..	..	..	சிதம்பரம்.
185	பொன்னப்ப நாடார், திரு. ஆர்.	..	..	..	விளவங்கோடு.
186	பொன்னுமலை, திரு. தி.	..	..	..	பனைமரத்துப்பட்டி.
187	பொன்னுரங்கம், திரு. ஏ. எம்.	..	..	..	சோளிங்கபுரம்.
188	மணலி கந்தசாமி, திரு. சி.	..	..	..	திருத்துறைப்பூண்டி.
189	மணியன், திரு. பி. எஸ்.	..	..	..	சோழவந்தான்.
190	மதியழகன், மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ.	..	..	..	ஆயிரம் விளக்கு. (பேரவைத் தலைவர்).
191	மருதாசலம், திரு. என்.	..	..	..	பேரூர் (செ.வ.).
192	மலைக்கண்ணன், திரு. வீ.	..	..	..	இளையாங்குடி.
193	மலைச்சாமி, திரு. பெ.	..	..	..	மேலூர் வடக்கு.
194	மன்னியப்பன், திரு. சி.	..	..	..	கிருஷ்ணகிரி.
195	மாணிக்கம், திரு. என்.	..	..	..	பென்னைகரம்.
196	மாணிக்கவாசகம், திரு. இரா.	..	..	..	தொண்டாமுத்தூர்.
197	மாதவன், மாண்புமிகு திரு. செ.	..	..	..	திருப்பத்தூர். (அமைச்சர்).
198	மாரிமுத்து, திரு. ஏ. ஆர்.	..	..	..	பட்டுக்கோட்டை.
199	மாரிமுத்து, திரு. மூ.	..	..	..	தலைவாசல் (செ.வ.).
200	மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. மா.	..	..	..	வேதாரண்யம்.
201	முகமது காதர் முகைதீன், திரு. எஸ்.	..	..	..	மேல்பாளையம்.
202	முத்தமிழ்ச் செல்வன், திரு. வெ. ந.	..	..	..	லால்குடி.
203	முத்து, திரு. வ.	..	..	..	சங்கரி (செ.வ.).
204	முத்துசாமி, திரு. ப.	..	..	..	வேடசந்தூர்.
205	முத்துச்செல்வன், திரு. பு. செ.	..	..	..	முசிரி.
206	முத்துவேல், திரு. ந.	..	..	..	வானூர் (செ.வ.).
207	முத்தையா, திரு. கே. கே.	..	..	..	கடலூர்.
208	முத்தையா, திரு. எம்.	..	..	..	ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.).
209	முருகையன், திரு. எஸ்.	..	..	..	கலசப்பாக்கம்.
210	முனியாண்டி, திரு. ஆ.	..	..	..	நிலக்கோட்டை (செ.வ.).
211	முனு ஆதி, திரு. மு.	..	..	..	திருப்போரூர்.
212	முனுசாமி, திரு. ரா. ரா.	..	..	..	மேல்மலை னூர்.
213	மொய்தீன், திரு. திருப்பூர் ஏ. எம்.	..	..	..	துறைமுகம் (சென்னை நகரம்).

தொடர் எண் உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

214	மோசஸ், திரு. ம.	..	..	..	நாகர்கோயில்.
215	ரங்கனாதன், திரு. கே.	..	..	..	கோயம்புத்தூர் (கிழக்கு).
216	ராமசாமி, திரு. இ.	..	..	..	வால்பாறை.
217	ராமசாமி, திரு. ஜி.	..	..	..	திருப்பத்தூர்.
218	ராமராசன், திரு. வ. க.	..	..	..	பவானிசாகர் (செ.வ.).
219	ராஜா, திரு. ஏ. எம்.	..	..	..	பவானி.
220	ராஜாராம், திரு. ஜி.	..	..	..	திண்டிவனம்.
221	ரெத்தினசாமித் தேவர், திரு. மு. சி. ஆ.	..	..	..	திருமங்கலம்.
222	லத்தீப், திரு. எம். ஏ.	..	..	..	வாணியம்பாடி.
223	வகாப், திரு. கே. எ.	..	..	..	ராணிப்பேட்டை.
224	வடிவேலு, திரு. சீ. க.	..	..	..	தொட்டியம்.
225	வடிவேல், திரு. எஸ்.	..	..	..	சீர்காழி (செ.வ.).
226	விசுவநாதன், திரு. செ. கோ.	..	..	..	செங்கல்பட்டு.
227	வீராசாமி, திரு. நா.	..	..	..	ஆற்காடு.
228	வெங்கடசாமி, திரு. பி.	..	..	..	ஹோசூர்.
229	வெள்ளத்துரை, திரு. அ.	..	..	..	வாசுதேவநல்லூர்.
230	வேதாசலம், திரு. மு.	..	..	..	வண்ணாரப்பேட்டை. (சென்னை மாநகரம்).
231	வேல்ப்பன், திரு. சி. வே.	..	..	..	கபிலமலை.
232	வேழவேந்தன், திரு. கா.	..	..	..	கும்மிடிபுண்டி.
233	ஜேம்ஸ், திரு. ஜே.	..	..	..	திருவட்டார்.
234	ஜோதி வெங்கடாசலம், திருமதி	..	..	..	ஸ்ரீரங்கம் (செ.வ.).
235	ஹாண்டே, டாக்டர் எச். வி.	..	..	..	பார்க் டவுன் (சென்னை மாநகரம்).

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

தொடர் எண்ணும், பெயரும்.

- 1 மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் .. அமைச்சர்.
- 2 மாண்புமிகு திரு. மஸ்னை ப. நாராயண
சாமி அமைச்சர்.
- 3 திரு. எஸ். கோவிந்த் சாமிநாதன் .. தலைமை வழக்கறிஞர்.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

சனிக்கிழமை, 1972 ஏப்ரல் 1.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

Cash awards to Police officers

* 813 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that large number of cash awards have been paid to the Police staff in the State in September 1971;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the basis on which these selections have been made?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) முதல் (உ) வரை பேரவை முன் விவர அறிக்கை உ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவர் அவர்களே, இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் ஆஃப் போலீஸ், டைரக்டர் ஆஃப் விஜிலன்ஸ் அண்டு ஆண்டி-கரப்ஷன், டைரக்டர் ஆஃப் லைபயர் சர்வீஸ், ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆஃப் ஹைகோர்ட், சென்னை, ஆகியோர் கமிட்டியாகச் செயல்பட்டு பரிசுக்குரியர்களைப்பற்றி பரிந்துரை செய்கிறார்களா? அல்லது, ஒவ்வொருவரும் பரிந்துரை செய்து அதன் அடிப்படையில் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றனவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒவ்வொரு ரேஞ்சிலிருந்தும் இது போன்ற பரிந்துரைகள் அவர்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அவர்கள் அனைவரும் அமர்ந்து அதிகாரிகளுக்குப் பரிசு வழங்குவது குறித்துப் பரிந்துரையை அரசுக்கு அதற்குப் பிறகு அரசு ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவு எடுக்கிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா: இம்மாதிரி வீரச் செயல்கள் புரிகின்ற காவல் துறையினருக்கு ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்குவதற்குப் பதிலாக ஓரளவு அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு அளிப்பதுபற்றி அரசு ஆலோசிக்க முன்வருமா?

[1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்பொழுது அந்த உத்தேசம் இல்லை.

DR. H. V. HANDE : Sir, during the last three or four years when there were fires in the slum areas, many of the police officers and constables had shown daring bravery in trying to save so many persons. May I know whether any consideration is given to the persons who rescued those persons from the slum fires?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மொத்தமாக அத்தகைய செயல்களில் ஈடுபட்டவர்கள் அனைவருடைய கணக்கையும் எடுத்துப் பார்த்து, அதிலிருந்துதான் இவர்களெல்லாம் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இம்மாதிரி ரொக்கப் பரிசுகள் ஆயிரம், இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் என்று மூன்று ரகமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இம்மாதிரியாக தொகை நிச்சயம் பண்ணுவது எந்த அடிப்படையில் என்பதையும், இந்த ஃபைனர் சர்வீசிலே இருப்பவர்களில் யாரும் இந்தப் பட்டியலில் இடம் பெறவில்லையே, அதற்கு என்ன காரணம் என்பதையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இவர்கள் ஓராண்டில் இடம் பெறவில்லை என்றால் அடுத்த ஆண்டில் இடம் பெறக்கூடும். மேலும், அதுபோன்ற செயலில் அவர்கள் ஈடுபடாதவர்களாக இருந்திருக்கக்கூடும். தீயணைப்பு அதிகாரிகளும் இதிலே இருந்துதான் அந்தப் பரிந்துரையை வழங்குகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு எந்தப் பாரபட்சமும் காட்டப்படமாட்டாது. தலைசிறந்த பணிக்காக, காவலர்கள், தலைமைக் காவலர்கள், முன்னணித் தீ அணைப்பவர்கள், இயந்திர பம்மியர்-வலவர்கள், மற்ற இணையான பதவிகளில் உள்ளவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிலும், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், இன்ஸ்பெக்டர்கள், நிலைய அதிகாரிகள், கோட்ட தீ அணைப்பு உதவி அதிகாரிகள், அதற்கு இணையான பிற பதவிகளில் உள்ளவர்களுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிலும், முதல், இரண்டு, மூன்றாம் நிலை டெபுடி சூபரின் டென்ட், முதல், இரண்டாம் நிலை கோட்ட தீயணைப்பு அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கு மூவாயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிலும், வீரச் செயல் புரிந்து, பதவித் தரம் எதுவாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு மூவாயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிலும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: இப்படி திறமைசாலிகளாகத் தென்படுகிற காவலர்கள், காவல் அதிகாரிகள் ஆகியோரை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்து நல்ல பயிற்சி பெற்றவர்களாக செய்தால், அவர்களுடைய செயல்முறை இன்னும் சிறப்பாக இங்கே பயன்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்குமாதலால் அரசு அத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபடுமா?

1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தப் பரிசு பெறுபவர்களைப் பிரத்தியேகமாக வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புகிற திட்டம் எதுவும் இல்லை.

காவல் நிலையங்களுக்கு தொலைபேசிகள்.

* 814 வினா—**திரு. பி. எஸ். மணியன்:** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

காவல் நிலையங்கள் அனைத்திலும் டெலிபோன் வசதியளிக்கும் செயற் குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆம்.

திரு. பி. எஸ். மணியன்: 15 மைல், 20 மைல் தூரத்திற்கு ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்தினுடைய எல்லையும் விரிவாக இருக்கிறது. குற்றங்கள் நடைபெறுகிற நேரத்தில் உடனடியாகத் தொடர்புகொள்ள முடிவதில்லை. ஆகவே, உடனடியாக ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் இந்த ஆண்டே தொலைபேசி வசதி செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏற்கெனவே 816 காவல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் கிட்டத்தட்ட 450-க்கு மேற்பட்ட காவல் நிலையங்களுக்கு இந்தத் தொலைபேசி தொடர்பு இருக்கிறது. அவுட்போஸ்ட் என்ற அளவில்கூட 175 இடங்களில் 15 அவுட்போஸ்ட்களுக்கு இந்தத் தொலைபேசி வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர் கூறிய இந்தக் கருத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் எல்லா காவல் நிலையங்களுக்குத் தொலைபேசித் தொடர்பு ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு இன்றைய தினம் செயற்குறிப்பை ஆராய்ந்து வருகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எல்லாக் காவல் நிலையங்களுக்கும் டெலிபோன் பெஸிலிடி செய்து கொடுப்பதற்கு இன்னும் எத்தனை மாதங்கள் ஆகும் என்பதை அரசு தெரிவிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எத்தனை மாதங்கள் ஆகும் என்று குறிப்பாகச் சொல்ல முடியாது. விரைவில் அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. க. துரைசாமி: இந்தக் காவல் நிலையங்களில் டெலிபோன் அமைக்கும்போது, நகரங்களிலிருக்கும் காவல் நிலையங்களுக்கு முதலில் அமைக்கப்படுமா? அப்படியானால் திருப்பூரில் அப்படிப்பட்ட இடங்களில் விரைவில் அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மீதமுள்ள எல்லா இடங்களிலும் தொலைபேசி வைப்பதற்கு அரசு விரைவான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

திரு. என். மருதாசலம்: காவல் நிலையங்கள் வைப்பதற்கு கோவையிலிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளனவா? ஏற்கனவே இருந்த காவல் நிலையத்தைக்கூட சில இடங்களிலிருந்து எடுத்துவிட்டார்கள். அதை அங்கேயே வைக்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உறுப்பினருடைய கேள்வியையே ஒரு விண்ணப்பமாக எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி: காவல் நிலையங்களுக்கு டெலிபோன் தொடர்பு வைப்பதோடு அந்தந்தக் காவல் நிலையங்களில் பணி புரிகின்ற தலைமைப் போலீஸ் அதிகாரியினுடைய இல்லங்களுக்கு, கூடுமானவரை முக்கியமான சில இடங்களிலாவது, டெலிபோன் தொடர்பு வசதி செய்துகொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: முதலில் காவல் நிலையங்களுக்கு நிறைவு செய்யப்பட்டபிறகு அதற்குமேல் இவைகளைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இப்போதே 366 காவல் நிலையங்கள் வரையிலும் டெலிபோன் வசதி இல்லாமலிருக்கின்றன. இந்த நடப்பு ஆண்டில் எத்தனை காவல் நிலையங்களுக்கு டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 1972-73-ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் பகுதி திட்டப் பணிகள் செயல்படுவதற்கு முதல் படியாக 200 காவல் நிலையங்களுக்கு தொலைபேசி வசதி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று ஐ.ஜி ஆப் போலீஸ் ஒரு குறிப்பு அனுப்பியிருக்கிறார். அது ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்கும் போது ஹெலி டிஸ்ட்ரிக்டில் என்று சொல்லப்படுகிற, குற்றங்கள் அதிகமாக இருக்கும் சில மாவட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அங்கே முதலில் டெலிபோன் வசதி செய்துகொடுக்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதுகூட ஒரு நல்ல யோசனை. செயல்படுத்தலாம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: 800 காவல் நிலையங்களில் டெலிபோன் வசதி இல்லாத காவல் நிலையங்களும் இருப்பதென்றால், அதற்குக் காரணம் பணச் செலவு அதிகமாகும் என்பதா? அதனால்தான் தாமதம் ஏற்படுகிறதா? அல்லது வேறு ஏதாவது காரணத்தின்மூலம் தாமதம் ஏற்படுகிறதா?

1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நிதி வசதி என்பது ஒன்று. அடுத்த படியாக அந்தத் தொலைபேசிகளை அமைப்பதற்கு பல்வேறு வாய்ப்புகள் தொடர்பு ஏற்படுத்துவதற்கான சில கருவிகள் இவைகளைப்பொறுத்தும், இருக்கிறது. ஏற்கெனவே தொடர்புடைய தொலைபேசிகள் இருக்கும் இடங்களில் வைப்பது சுலபமாக இருக்கிறது. தொலைபேசித் தொடர்பே இல்லாத இடங்களில் வைப்பதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் படிப்படியாக இந்தக் காரியம் நடைபெற்று வருகிறது.

திரு. எம். தேவராசன்: நக்சல்பாரிகளை ஒடுக்குவதற்கு கூடலூர் மாவட்டத்தில் புதிதாக ஆறு காவல் நிலையங்கள் அமைப்பதாக அறிகிறேன். அவை காட்டுப் பகுதியில் இருப்பதால் டெலிபோன் வசதி மிகவும் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வசதியாக, அரசு அந்தக் காவல் நிலையங்களுக்கு உடனடியாக டெலிபோன் வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நக்சல்பாரிகளை அடக்குவதற்கு மாத்திரமல்ல, பொதுவாக குற்றங்கள் நடைபெறாமலிருப்பதற்கும், நடைபெற்ற குற்றங்களை உடனடியாக அறிந்து கொள்வதற்கும் காவல் நிலையங்களுக்குத் தொலைபேசி இருப்பது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். அந்த இன்றியமையாமையை இன்றைக்கு நிறைவேற்றுவதற்காக அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன பகுதியும் இடம் பெறும்.

திருப்பூர் நகருக்கு புதைச்சாக்கடைத் திட்டம்

* 815 வினா—திரு. சு. துரைசாமி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருப்பூர் நகரில் பாதாள சாக்கடை திட்டம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) திருப்பூர் நகருக்கு பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் அமைக்கத் தேவையான ஆய்வு செய்ய, ரூபாய் 50,000-க்கான ஒரு ஆய்வு மதிப்பீடு முதனிலை அறிக்கையுடன் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்துக்கு தலைமைப் பொறியாளர் அனுப்பிவைத்துள்ளார். ஆய்வு வேலைகளை குடிநீர் வடிகால் வாரியம் ஏற்று நடத்துவதற்கும் அதற்கான செலவை ஏற்றுக்கொள்ளு

1972 ஏப்ரல் 1]

வதற்குமான நகராட்சியின் தீர்மானம் ஒன்று நகராட்சியிடமிருந்து கோரப்பட்டுள்ளது. தீர்மானம் கிடைக்கப் பெற்றபின் ஆய்வுக்கான மதிப்பீட்டிற்கான ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படும்.

திரு சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நகராட்சியிடமிருந்து தீர்மானத்தை எதிர்பார்ப்பதாக முதலமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். நகராட்சி தீர்மானத்தை விரைவில் போட்டுக்கொடுத்தால் அரசாங்கம் விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தீர்மானம் நகராட்சியிடமிருந்து வந்ததும் தொடர்பான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், இந்த நகராட்சிகளுக்காவது பாதாள சாக்கடை அமைத்துக்கொடுக்க அரசு ஏதாவது துரிதமாக திட்டம் அமைத்து, இப்பொழுது 72-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் எலக்ட்ரிசிட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று இருப்பதைப்போல், எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளிலும் பாதாள சாக்கடை அமைக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா? நகராட்சி தீர்மானம் போடுகிறதோ இல்லையோ உடனுக்குடன் பாதாள சாக்கடை அமைக்க அரசாங்கம் அதிகாரமும், பணமும் கொடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதற்காகவேதான் குடிநீர்வாரியம் அமைக்கப்பட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக இந்த முயற்சி முற்றுப் பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பணி நடைபெறுகிறது. நகராட்சி தீர்மானம் போடுகிறதோ இல்லையோ என்று கூறிவிடுவது நல்லதல்ல. ஏனென்றால் நகராட்சிகளுக்கும் அதில் பொறுப்பு இருக்க வேண்டும். நகராட்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்கள் அரசாங்கம் முயற்சியெடுத்துச் செய்யும் நேரத்தில் ஒத்துழைப்பு கொடுத்தால் காரியம் விரைவில் முடிவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தோவாளை வட்டத்துக்கு குடிநீர்த்திட்டம்

* 816 வினா—**திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை :** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தோவாளை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுட்பட்ட உலக்கையருவியில் விழும் தண்ணீரை அணைக் கட்டி தேக்கி தோவாளை, அகல்தீஸ்வரம் தாலுக்காக்களுக்கு குடிதண்ணீர் விநியோகம் செய்வதற்காக தோவாளை ஊராட்சி ஒன்றிய நிதியிலிருந்து ஆய்வுக்கட்டணமாக (Investigation Charges ரூ. 26,000 செலுத்தி வெகு நாட்களாகியும் இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தோவாளை ஊராட்சி ஒன்றியம், குடிநீர் திட்டத்திற்கான ஆய்வுத் தொகை ரூபாய் 26,000-ஐ 6—1971 அன்றுதான் செலுத்தியுள்ளது. மேற்கண்ட பஞ்சாயத்துக்கு குடிநீர் வழங்க ஆய்வு வேலைகள் தொடக்க நிலையில் உள்ளன. வாரிய களப்பணி அலுவலர்கள் (Field Officers) உடனடியாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழக குடிநீர் திட்டங்களுக்கான வேலைகளில் முனைந்து ஈடுபட்டுள்ளனர். எனினும் தோவாளை பஞ்சாயத்து குடிநீர் ஆய்வு வேலைகள் இயன்ற அளவு விரைவினில் முடிக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை : தலைவரவர்களே, இந்த உலக்கையருவியில் அணைகட்டுவதால் குமரி மாவட்டத்தில் தோவாளை தாலுக்கா முழுவதும், அதுபோல கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தலைநகரமான நாகர்கோயில் நகரத்திற்கும், இலட்சக்கணக்கான உல்லாசப் பயணிகள் வந்து போகும் கன்னியாகுமரி நகரத்திற்கும் சுசீந்திரம் போன்ற ஊர்கள் இருக்கும் அகஸ்திஸ்வரம் தாலுக்கா முழுவதற்கும் தடையின்றிக் குடிநீர் விநியோகிக்கப்படுவ தோடுகூட, உலக்கையருவியின் பக்கத்திலுள்ள இடங்களில் லெல்லாம் உல்லாசப் பிரயாணிகள் வந்து கண்டு களிக்கின்ற இயற்கை வனப்புகள் அமைந்திருப்ப தால் அந்தத் திட்டத்தின் ஆய்வு எப்பொழுது தொடங்கப்படும். எப்பொழுது முடிவடையும் என்பதையும், அதோடுகூட இந்த வருஷத்திலேயே அந்தத் திட்டத்திற்கு ஏதாவது நிதி ஒதுக்கப்படுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஏப்ரல் மாதத்திற்குள்ளாக ஆய்வு வேலைகள் தொடங்கப்படும். நான்கைந்து மாதங்களுக்குள் ஆய்வு வேலை முடிவுறும். அது முடிந்த பிறகு அதற்கான தக்க ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டத்தினால் இன்றைக்கு நாகர்கோயிலிலுள்ள தண்ணீர் பஞ்சத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு வழிவகை இருக்கிறது என்ற கருத்து நிலவுகிறதே, அதையும் ஆலோசனையில் கொண்டு அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைத் தீட்ட அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த ஆய்வு நடைபெறும் நேரத்தில் மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், மாண்புமிகு இராஜாப்பிள்ளை அவர்களும் சொன்ன கருத்துக்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு அந்த அளவிலே இதிலே இணைத்துச் செய்ய முடியுமா என்று யோசனை செய்து ஆய்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அதனை வழங்கும்.

[1972 ஏப்ரல் 1]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டத்திற்காக எஸ்டிமேட் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எஸ்டிமேட் தொகை என்ன என்பதை அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதன் ஆய்வே ஏப்ரல் மாதம்தான் தொடங்கப் பெறுகிறது என்று கூறியிருக்கிறேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒன்றிய ஆசிரியர்கள் மாற்றம்

* 817 வினா—திரு. எம். முத்தையா: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணிபுரியும் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் பரஸ்பர மாற்றத்தின் போது கமிட்டி அங்கத்தினர்களால் மாற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் யாரேனும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அப்பீல் செய்ததின் பேரில் மீண்டும் மாற்றப்பட்டுள்ளனரா?

(இ) ஆம் எனில், எந்த மாவட்டத்தில்? எந்த ஒன்றியத்தில் இது நடந்தது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், கீழ்க்கண்ட வட்டாரங்களிலுள்ள ஆசிரியர்கள் தாங்கள் வேலை இடமாற்றம் செய்யப் பட்டதற்காக முறையீடு செய்துள்ளனர். அந்த வட்டாரங்களாவன—

- (1) ஸ்ரீவைகுண்டம்.
- (2) புதூர்.
- (3) நாங்குனேரி.
- (4) சேரன்மகாதேவி.
- (5) பாளையங்கோட்டை.
- (6) ஆலங்குளம்.
- (7) வாசுதேவநல்லூர்.

திரு. எம். முத்தையா: தலைவரவர்களே, இந்த மாற்றமானது ஒரு ரெவின்யூ அதிகாரியின் தலைமையில் நடத்தப்படுகிறது. ஆண்டுக்கொரு தடவை நடத்தப்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் இதுபற்றிக் கலெக்டரிடத்தில் அப்பீல் செய்தால் அந்த மாற்றத்தை அவர்கள் அலட்சியப்படுத்துவதுமாதிரி தோன்றுகிறது அல்லவா? ஆகவே இப்படி வருஷத்திற்கு ஒரு முறை மாற்றம் செய்தால் மீண்டும் அப்பீல் செய்வதற்கு வகை இல்லை என்ற ஆணையைப் பிறப்பிக்குமா?

1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாற்றம் செய்யும் குழுவில் கோட்டாட்சித் தலைவர், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர் ஆகிய மூவரும் அடங்குகிறார்கள். அவர்களுக்குத் துணையாக பள்ளித் துணை ஆய்வாளர், பி.டி.ஓ. ஆணையாளர் அமர்கிறார்கள். அவர்கள் செய்யும் அத்தகைய முடிவிலே அதிருப்தி ஏற்பட்டால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு விண்ணப்பிக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன்பேரில் 15 பேர் விண்ணப்பித்தார்கள், அதிலே 8 பேர்களின் முறையீடுகள், அதாவது ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் மாறுதல் செய்யும் பொழுது நீண்ட ஆண்டுகள் இருப்பவர்களை மாற்றாமல் குறைந்த ஆண்டுகள் இருப்பவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்ற விதி இருக்கும்பொழுது குறைந்த ஆண்டுகளிலே இருப்பவர்களை வைத்து விட்டு நீண்ட ஆண்டுகள் இருந்தவர்களை மாற்றியதால் மறுபடியும் மாற்றுவதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உணர்ந்து மீண்டும் மாற்றியிருக்கிறார்கள். குழுவின் மேலும் தவறு என்று சொல்ல முடியாது, குழுவிற்கு உரிமையிருக்கிறது. ஆனால் இப்படி ஏதாவது முறையீடு வந்தால் இதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இந்த உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்களை மாற்றும் இந்தக் குழு கூடி ஒருமுறை போட்ட பிறகும் ஆண்டு இடையிலே பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அவரவர்களின் இஷ்டம்போல மாற்றம் செய்யும் நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, இனிமேலாவது அரசாங்கம் ஒருமுறை மாற்றியதற்குப் பிறகு இடைக்காலத்தில் யாரையும் மாற்றக் கூடாது என்று சுற்றறிக்கை அனுப்புமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அப்படிச் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் ஒருமுறை மாற்றிய பிறகு இப்படிப்பட்ட முறையீடுகள் வரும்பொழுது முறைகேடுகள் ஏதாவது இருந்தால், முறையிட்டில் நியாயமிருந்தால் நியாயத்திற்கு இடம் தர வேண்டும். ஆகவேதான் மேல்முறையிட்டிற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், இப்படித் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மாற்றங்களே தேவையில்லை. அந்தந்த ஊர்களிலேயே அவர்கள் வேலை செய்தால் போதும். அவர்களாக விருப்பப்பட்டால் மாற்ற இயலும் என்ற அளவில் செய்யலாம் என்று மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் மானியத்தில் பதில் அளித்தார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களை மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை, அவர்கள் கேட்டால்தான் மாற்றம் தர வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்று அரசாங்கம் சுற்றறிக்கை அனுப்புமா?

[1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இது பல் வேறு மாற்றங்களுக்கு அடிப்படையாக வந்த ஒன்று என்ற கருத்தில் கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்பொழுது சொன்னேன். வேறு எந்த அலுவலராளர்களையும், பணியாளர்களையும் மாற்றுவதற்கு இப்படிப்பட்ட குழு இல்லை. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தமட்டிலும்தான் இப்படிப்பட்ட குழுக்கள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியத்தில், ஊராட்சி மன்றத்தில் எவ்வளவோ பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை அதிகாரிகளே மாற்றக்கூடிய பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். இது ஒன்றுக்குத்தான் குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கூடுகிறது என்று சொல்லும்பொழுது விண்ணப்பங்களை அவர்களிடம் தருகிறார்கள். அவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்றவாறு மாற்றும்பொழுது ஒரு பாவமும் அறியாதவர்களைத் தூக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. கூடுமான வரையில் மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் அவர்கள் அந்த ஊரிலேயோ அந்தப் பள்ளியிலேயோ இருப்பதனால் பள்ளிக்கோ அல்லது ஊருக்கோ கேடு ஏற்பட்டால் மாற்ற வேண்டும், அல்லது கணவன் மனைவி பிரிந்திருந்தால் ஒன்று சேர விரும்பினால் மாற்ற வேண்டும், அல்லது ப்ரமோஷன் என்ற வகையிலே மேல் பணிக்கு என்ற வகையிருந்தால் மாற்ற வேண்டும். கூடுமான வரையில் மாற்ற வேண்டாம். இப்படிப்பட்ட நிலைகளை யெல்லாம் கருதி மாற்றல் அதிகாரத்தை ஆணையாளரே வைத்திருக்க வேண்டும், அந்த அதிகாரத்தை ஆணையாளரிடம் ஒப்படைப்பது நல்லது என்று மன்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து கூடச் செய்வதற்கு நான் ஆயத்தமாக இருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, ஊராட்சி/ஒன்றியப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களை இப்போது மாறுதல் செய்யும் நேரத்தில் அட்ஹாக் கமிட்டியின் மூலம் மாறுதல் செய்கிறோம். அதிலும்கூட அந்தக் கமிட்டி கோட்டாட்சித் தலைவரின் தலைமையில் இயங்குகிறது. இதனால் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் கருத்து வேறுபாடு ஏற்படுகிறது. மேலும் இடைகாலத்தில் ஒரு ஆசிரியர் தவறு செய்தால் அந்த ஆசிரியரை வேறு இடத்திற்கு நிர்வாக நலன்களை முன்னிட்டு அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரோ அல்லது அந்தக் குழுவோ மாற்றுவதற்கு இயலவில்லை. ஆகவே, தவறு செய்யும் ஆசிரியர்களை இடைக்காலத்தில் மாற்றுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது வேறு பல துறைகளில் கிராம சேவக்குகள் போன்றவர்கள் தவறு செய்யும் பொழுது அவர்களே மாற்றுவதற்கு வழிவகை இருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முறைப்படி மாற்றுகிறார். அந்த முறையிலே, தவறு செய்பவர்களை உடனடியாக மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம். அப்படிப் பட்ட மாற்றங்கள் செய்வதால் தவறு எதுவுமில்லை.

1972 ஏப்ரல் 1]

ஆனால், ஆண்டுக்காண்டு ஒரு குழு கூடிக் கொண்டு செய்யும்பொழுது, ஏராளமான மாற்றங்கள் செய்யும்பொழுது மாச்சரியங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவேதான் இத்தகைய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாமா என்பதாக அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. தி. பொன்னுமலை : ஆசிரியர் மாற்றக் குழுவிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மெம்பர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் சொல்லும் கருத்துக்களை ஆர்.டி.ஓ. கேட்பதில்லை. சேலம் மாவட்டம் அயோத்தியாப் பட்டணத்தில் ஒரு ஆசிரியரை மாற்ற வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லி ஆர்.டி.ஓ. மாற்ற முடியாது என்று சொல்லி மினிட் புத்தகத்திலேயே எழுதி வைத்திருக்கிறார். அதனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பொம்மை போல் இருக்கும் நிலைதான் இருக்கிறது.

ஆகவே, எங்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்கக்கூடிய நிலை இல்லாத நிலையில் எங்களை மெம்பர்களாக அதிலே நியமிக்காமலே இருந்தால் கூட மரியாதையாக இருக்கும். அரசு அந்த வகையில் கொள்கையை மாற்றியமைக்க உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பல்வேறு காரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை ஒட்டித் தான் இதிலே ஒரு மாற்றம் செய்யலாம் என்று அரசாங்கம் யோசித்துக் கொண்டு வருகிறது.

திரு. கே. எ. வகாப் : இந்தக் குழுவில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், ஒன்றியத் தலைவர்களும் இருப்பதால் பலவிதமான தொந்தரவுகள் எங்களுக்கும் ஏற்படுகிறது. ஆசிரியர்களுக்கும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த நிலையைப் போக்க இந்தப் பொறுப்பை பி.டி.ஓ. க்கரிடம் கொடுக்காமல் கல்வி அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதைக் கல்வி துறை அதிகாரிகளுக்கு விடுவதா என்பதைப் பற்றி யோசித்து முடிவு காலலாம். இப்படிப் பட்ட குழுக்கள் அவசியம் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கின்ற நிலையில் அதற்கான மாற்றத்தைச் செய்வது பற்றி யோசித்து முடிவு செய்யலாம்.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : ஆசிரியர்களைச் சில சமயங்களில் கல்வி ஆண்டின் இடையில் மாற்றுகிறார்கள். அப்படி இடையில் மாற்றும்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கலந்து கொள்ளாமல் அவர்களே மாற்றுகிறார்கள். இடையில் மாற்றும்போதும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தரவிடப்படுமா?

[1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : குறிப்பிட்ட காரணங்கள் ஏற்பட்டாலொழிய இடையில் மாற்றம் செய்வதில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர், அவர்கள் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளுக் கெல்லாம் இடம் இல்லாத வகையில் இந்த முறையை எப்படி மாற்றியமைப்பது என்பது பற்றி அரசு ஆலோசித்து முடிவு செய்யும்.

திரு. த. சோனையா : ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களின் பொது மாறுதலின்போது அந்தக் கமிட்டி மாறுதல்களைச் செய்கிறது. கணவன் மனைவி என்று தெரியாமல் சில சமயங்களில் இருவரையும் பிரிக்கின்ற வகையில் தவறு தலாக மாறுதலைச் செய்து விடுகிறார்கள். அதைப் பிறகு உணர்ந்து அதை மாறுபடியும் மாற்றுவதற்கு அந்தக் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் இல்லை. இந்த மாதிரி நிலையில் கமிட்டிக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கமிட்டியையே எடுத்துவிடலாம் என்று சொல்லுகின்ற நிலையில் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளுக்கு இடம் இல்லாமல் போய்விடும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஆசிரியர்களை நியமிப்பது, மாற்றுவது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. அந்த முறையில் மற்ற மாவட்டங்களிலும் ஆசிரியர்களை நியமிப்பது, மாற்றுவதற்கான பொறுப்பை கல்வி இலாகாவில் ஏற்று நடத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைப் பற்றித்தான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். அதைப் பற்றி யோசித்து முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. ப. முத்துசாமி : தற்போது ஆசிரியர்களை மாற்றும்போது குறைந்த காலம் இருக்கும் ஆசிரியர்களை மாற்ற வேண்டும், நீண்ட காலம் இருக்கும் ஆசிரியர்களை மாற்றக் கூடாது என்ற விதி இருக்கிறது. பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணிபுரிகிற நீண்ட நாட்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அந்த ஊரில் உள்ள பொதுப் பிரச்சினைகளில் ஈடுபடக்கூடிய நிலை இருப்பதால் மாற்றம் செய்யும்போது நீண்ட நாள் ஒரே இடத்தில் பணியாற்றி வரக்கூடிய ஆசிரியர்களை மாற்ற வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலில் சொன்னபடி குறிப்பிட்ட குற்றத்தைச் செய்திருந்தால் அவர் ஊரில் இருப்பது ஆகாது என்று நீண்ட நாளோ, குறைந்த நாளோ என்று பார்க்காமல் மாற்றப்படுகின்றார்கள். அப்படி இல்லாமல் இருக்கும்போது ஒரே இடத்தில் கணவனும், மனைவியும் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்படும்போது மனைவி இருக்கும் இடத்திற்குக் கணவனை மாற்ற வேண்டுமென்றால் அந்த ஊரில் குறைந்த நாள் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியரைத்தான் அங்கிருந்து மாற்ற வேண்டுமென்றுதான் உத்தரவு இருக்கிறது.

1972 ஏப்ரல் 1]

திரு. க. நாகராஜன் : ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்குத்தான் இருக்கிறது. அதே போல் அவர்களை மாற்று உரிமையும் அந்த மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்குத்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தை அறிந்து அதைச் செயல்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த உரிமையையும் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறுகின்றவர்களும் உண்டு. இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்களே போதாது என்று சொல்லப்படுகின்ற நிலையில் அதிலே கை வைப்பதாக எண்ணம் இல்லை. இந்த மாற்றங்களைச் செய்யும் அதிகாரம் அவர்களிடம் இருப்பதால் வேறுபல தகராறுகள், மாற்சரியங்களும் ஏற்பட இடம் இருக்கும் காரணத்தால் அந்த முறையை மாற்றலாம் என்று அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கடைநிலை ஊழியர்கள் அவர்களால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களை மாற்றும் அதிகாரம் அதிகாரிகளுக்குத்தான் இருக்கிறது. அந்த முறையில் நாம் இதை மீடும் கவனிக்க வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன் : திருமணங்கள் ஆண்டவனால் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. இந்த அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்ட திருமணத் தம்பதிகளை இருவேருகப் பிரித்து பிரிவுத் தாபத்தை உருவாக்குவது நியாயமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படித் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் பிரிந்து வேறுபல திருமணங்களைச் செய்து கொள்ளுவதையும் பார்க்கிறோம்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : ஊராட்சி ஒன்றிய அளவில் பணியாற்றக்கூடிய ஆசிரியர்கள் ஒன்றிய அளவில் மேற்பார்வையில் இருக்கும்போதே சரியான முறையில் அவர்கள் பணி திருப்திகரமாக இல்லையென்று பொதுமக்கள் அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியத்திடம் இருக்கும்போது அவர்களை மாற்றும் உரிமை கல்வி-இலாகாவுக்குக் கொடுத்தால் அது அவ்வளவு முறையானதாக இருக்காது என்பதை அரசு யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : எல்லா வகையான நிலைமைகளையும் கருத்தில் கொண்டு நடைமுறைக்கு ஏற்ற ஒரு முடிவை அரசு மேற்கொள்ளும்.

[1972 ஏப்ரல் 1]

திரு. வீ. மலைக்கண்ணன் : ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களை மாற்றும் பொறுப்பு 'நான்-அபிஷயல் மெம்பர்சிடம்' இருக்கக் கூடாது என்று ஆசிரியர்களே கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று அரசு செயல்பட முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : முதலில் அதுபற்றிய கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அரசாங்கம் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் மாறுதல்களைப் பொறுத்தவரை சங்கடங்கள் ஏற்படாத வகையில் திருத்தி யமைக்கும் முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ளும்.

சென்னையில் தெருக்களின் பெயர்கள்

* 818 வினா—திரு. என் கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை மாநகராட்சிப் பகுதியில் ஆங்கிலத்திலும், ஆங்கிலேயர் பெயரிலும் உள்ள தெருக்களின் பெயர்களை மாற்றி அமைத்திட செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா :

மணக்கவரும் தென்றலிலே குளிரா இல்லை? தோப்பில் நிழலா இல்லை? தணிப்பரிதாம் துன்பமிது தமிழகத்தில் தமிழ்த் தெருவில் தமிழ்தான் இல்லை— என்று பாவேந்தர் பாரதிதாசனும், 'தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்' என்று பாரதியாரும் கூறியுள்ளதை எண்ணி, இப்பொழுது சென்னை மாநகரில், இலண்டன் மாநகரில் உள்ளது போல எட்வர்டு எலியட்ஸ் ரோடு, ஆடம்ஸ் ரோடு, கான்ரான்ஸ்மித் ரோடு, போக் ரோடு, கிரின்வேல் ரோடு, கிரீம்ஸ் ரோடு, எஸ்டாம்ஸ் ரோடு, பீட்டர்ஸ் ரோடு என்றெல்லாம் இருப்பதை மாற்றி, நல்ல தமிழ்ப் பெயராகவும் தமிழ்ப் பெரியார்களின் பெயராகவும் சூட்ட அரசு உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஒரு காலத்தில் ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி ஆங்கிலேயர்கள் ஆண்ட காலத்தில் பல்வேறு பெயர்கள் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பெயர்கள் மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கம், கருத்து பலராலும் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மெல்ல, மெல்ல அவை எல்லாம் மாற்றப்பட வேண்டும். மாற்றுகின்ற பொறுப்பு மாநகராட்சியைச் சேர்ந்தது. புதிய தெருக்களுக்குப் பெயர் வைக்க மாநகராட்சிக்கே முழு உரிமை இருக்கிறது. பழைய தெருக்களின் பெயர்களை மாற்றியமைக்க அவர்கள் முடிவு செய்து அரசின் ஒப்புதல் பெறவேண்டும்.

1972 ஏப்ரல் 1]

அப்படிப்பட்ட பெயர்களை ஒரே நாளில் மாற்றிவிடுவது என்பது கடினமான ஒன்றாகும். மெல்ல, மெல்ல பழம்பெரும் தலைவர்களுடைய, மக்களால் மதிக்கப் படுகின்றவர்களுடைய பெயர்களை அவற்றுக்கு வைக்கலாம். மாநகராட்சி மன்றம் அதற்கான செயற்குறிப்பை வைத்து நிறைவேற்றி அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினால் அரசாங்கம் அதுபற்றிக் கவனிக்கும். அந்த வகையில் சிலபல தெருக்களின் பெயர்கள் கூட மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் மாற்றப்பட வேண்டிய பெயர்கள் பல இருந்து வருகின்றன.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அமெரிக்கா நாட்டில் அந்த நாட்டிலுள்ள பிற மாகாணங்களின் பெயர்களை எல்லாம் ரோடுகளுக்கு வைக்கிறார்கள். 9-30 முற்பகல் தங்களுடைய நாட்டிலே எவ்வளவு மாகாணங்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளட்டும் என்று அப்படிப் பெயர்கள் வைக்கிறார்கள். அதேபோல் இந்தியாவில், தமிழ்நாட்டில் பிற மாநிலங்களின் பெயர்களை எல்லாம் புதிதாகப் போடப்படும் ரோடுகளுக்குப் போட்டால் நமது நாட்டில் எவ்வளவு மாநிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மக்கள் அறிந்துகொள்வதற்கும் மக்களிடையே ஒற்றுமை உணர்ச்சி ஏற்படுவதற்கும் அது அடிகோலும் என்பதாலும் அப்படிப் பெயர்களை வைப்பதற்கு அரசாங்கம் கார்ப்பரேஷனுக்கு யோசனை தெரிவிக்குமா, பாம்பே ரோடு, காஷ்மீர் ரோடு, யு.பி. ரோடு என்று பெயர்கள் வைப்பதற்கு? அமெரிக்கா நாட்டில் இருப்பது போன்று அப்படிப் பெயர்கள் வைத்தால் ஒற்றுமை உணர்ச்சியைக் கொண்டுவர முடியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதெல்லாம் அகில இந்திய அளவில் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் அல்லது உள்ளாட்சித் துறை ஆணையாளர் மாநாட்டில் அப்படிக் கூடும்போது எல்லோரும் சேர்ந்து எடுத்துக்கொள்ளும் முடிவாக அமைய வேண்டுமே தவிர நாம் மட்டும் அப்படி ஒரு முடிவு எடுத்து மற்றவர்கள் அதற்கு இடம் கொடுக்காதிருந்தால் அது மிக மிகப் பொருந்தி வராது. அந்தந்த மாநிலத்தில், மாவட்டங்களில் வாழும் அல்லது வாழ்ந்த மக்களின் பெயரையும், புகழையும், பெருமையையும் காப்பாற்றத்தக்க அளவிற்குப் பெயரிடுவது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, Madras City has become an international city and it has got a history behind it. The names of streets etc. in the Madras City are of historical importance. For example, there is the Hamilton Bridge. Hamilton was a great Engineer and when he died, his bones were taken to Hosur and buried there. So may I know from the Hon. Minister that the names of those streets and bridges will not be disturbed?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நமக்குச் சிறப்பும், பெருமையும், புகழும் தரும் அத்தகைய வரலாற்றுச் சிறப்புடையவைகளை வேண்டுமானால் கவனித்து அதற்கேற்ற அளவிற்கு விலக்கு அளித்துவிட்டு மற்றவைகளில் ஈடுபடலாம். அதற்காக எதிலுமே ஈடுபடத் தேவையில்லை என்று சொல்வதற்கு அவசியமில்லை. எல்லாவற்றையும் எடுத்துத் தீரவேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.

மன்றே ஸ்டாச்சு இருக்கிறது. அதைப் பொறுத்த வரையில் அது அழகு தருகிறது என்பது மட்டுமல்ல, ஸர் தாமஸ் மன்றேவைப் பொறுத்தவரையில் பல நன்மைகளைப் புரிந்தவர், வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தவர்களில். அப்படி நன்மைகள் புரிந்ததற்காகத்தான் அவருக்கு நினைவுச் சின்னம் எழுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கவர்களின் பெயர்களை, சின்னங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளலாம். மற்றவைகளை, அவற்றை எடுத்து ஏற்ற முறையில் மாற்றியமைப்பது என்பது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மெனண்ட் ரோட்டிற்கு அண்ணா சாலை என்று பெயர் வைத்ததைப் போல் ஆங்கிலேயர்களின் பெயர்களை எல்லாம் மாற்றி விட்டு தமிழ் அறிஞர்களின் பெயர்களை வைப்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். அப்படிச் சாலைகளின் பெயர்களை மாற்றியமைப்பதற்கான முயற்சிகளை மாநகராட்சிமன்றம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று. அப்படி மாநகராட்சிமன்றம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு அரசுக்கு ஒப்புதலுக்கு அனுப்பும்போது அதற்கான தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : இப்பொழுதே ஆங்கிலேயர்களின் பெயர்களைப் பார்க்கும்போது நமது அடிமைத்தனத்தை நினைவூட்டும் வகையில் இருக்கின்றன. உதாரணமாக இன்றுகூட பல ஆங்கிலேயர்களின் பெயர்களைக் கொண்ட சாலைகள் இருக்கின்றன. அவை நமது அடிமைத் தனத்தை, பழைய நினைவுகளை எல்லாம் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே லாயிட்ஸ் ரோடு என்பதை டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி சாலை என்றும் எட்வோர்ட் எலியட்ஸ் சாலையை டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் சாலை என்றும் பெயர்களை மாற்றுவதற்கு அரசு மாநகராட்சிக்குச் சிபாரிசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாநகராட்சிமன்றம்தான் இதுபற்றி முடிவுகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். மாநகராட்சி மன்றம் அப்படிப் புதுப் புதுப் பகுதிகளுக்கு புதுப் புதுத் தெருக்களுக்கு பெயர்களை வைத்து வருகிறது. பழைய பெயர்களை மாற்றும் முயற்சியில்

1972 ஏப்ரல் 1]

ஈடுபட்டு வருகிறது. மாநகராட்சி மன்றம் எடுத்து அரசுக்கு சிபார்சு செய்ய வேண்டும். மாநகராட்சி மன்றம் சிபாரிசு செய்யுமானால் அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் அதன்மீது மேற்கொள்ளும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : புதிதாக பெயர் மாற்றியிருக்கிற பெயர்ப் பலகைகளை பல தெருக்களில் அப்புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் இருக்குமேயானால் அது முறைப்படி மாநகராட்சிமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அதன் மீது நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : சென்னையில் ஆங்கிலேயர்கள் இருந்த காலத்தில் கூட ஆற்காடு சாலை என்றிருக்கிறது. அந்நிலையை யொட்டி தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மாவட்டங்களின் பெயர்களைக் கொண்டு, வட ஆற்காடு சாலை, தென் ஆற்காடு சாலை, கோவை சாலை, மதுரை சாலை என்று சாலைகளுக்கு பெயரிடப்படுமா? அப்படி இல்லை யெனில் காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் தியாகம் செய்தவர்களின் பெயர்கள் இடப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்தச் சாலைகளின் பெயர்கள் மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆற்காடு சாலை, பூவிருந்தவல்லி சாலை, என்னுர் சாலை இவைகள் எல்லாம் மாற்றப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : சென்னை நகரிலுள்ள ஆங்கிலேயர்களின் பெயர்களைக் கொண்ட சாலைகளின் பெயர்களை எடுப்பதற்கு சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் விரும்பவில்லையா? அந்தப் பெயர்களை மாற்ற வேண்டுமென்ற அறிவுரை சர்க்காரால் கார்ப்பரேஷனுக்குச் சொல்லப்பட்டதா? கார்ப்பரேஷன் மேம்பாடுகளுக்கு அதில் விருப்பம் இல்லையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சிலபல தெருக்களின் பெயர்களை மாற்றி வருகிறார்கள். புதுப் பெயர்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேகமாக ஓரேயடியில் செய்தால் அதில் குழப்பங்கள் மற்றவை ஏற்படக்கூடும் என்பதற்காக படிப்படியாக செய்கிற முயற்சியில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மாநகராட்சிமன்றத்திற்கு இந்தப் பெயர்களை மாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்து வருகிறது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற அடிப்படையில் மாநகராட்சி மன்றம் ஆங்கிலேயர்களின் பெயர்களைக் கொண்ட தெருக்களின் பெயர்களை மாற்ற வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபடுகிற நேரத்தில் சில அரசியல்வாதிகள் காழ்ப்புணர்ச்சியோடு சாடுவதை இந்த அரசு அறியுமா?

[1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட காதல் புணர்ச்சியை இந்த அரசு அறியாது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : When there is a proposal to drop the names of Britishers in the City, is there any other proposal to drop names of those who had been supporting the British rule in this country?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது விவாதத்திற்குரிய ஒன்றாக அமையும். ஆகவே விவாதித்து அதற்குப் பிறகுதான் அதுபற்றி முடிவு எடுக்க வேண்டுமே தவிர அவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டன என்பதை இப்போது நாம் இங்கு கூறுவதற்கில்லை. ஆங்கிலேயர்களில் கூட, நான் முன்பு எடுத்துச் சொன்னமாதிரி, தமிழ்நாட்டிற்கு நன்மை புரிந்தவர்கள் பல பேர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். மில்லர் ஸ்டாச்சு இருக்கிறது. அவர் கல்விக்கு அரும் பணியாற்றியவர். போப் இருக்கிறார்கள், அரும்பணி ஆற்றியவர். அவற்றை அகற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. அடிமைச் சின்னமாக, வெறுப்புக்கும், பெருமைக்கும் உகந்ததல்லாத பெயர்களை மாற்றுகிற முயற்சியில் முதலில் ஈடுபடலாம். மற்றவைகள்—உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வது போன்ற ஒன்று—விவாதித்து பிறகு முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒன்று.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : சிற்றார்கள், பேரர்கள் இவற்றிலிருந்து வருகிற பாமர மக்கள் சென்னையில் உள்ள தெருக்களின் பெயர்களைச் சொல்லவே கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதை உணர்ந்து அரசு ஆவன செய்ய முன்வருமா?

(பதில் இல்லை.)

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இன்று நகராண்மைக் கழக கட்டடத்தின் பெயர் ரிப்பன் பில்லிங்ஸ், ஆங்கிலேயரின் பெயர்தான் இருக்கிறது. அதை மாற்றியமைப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன யோசனை செய்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது மாநகராட்சி மன்றம் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் ஸ்தல ஸ்தாபன உரிமைகள் எல்லாம் வழங்கியவர் ரிப்பன் என்ற காரணத்தினால் அவர் பெயர் அதற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் மாநகராட்சிமன்றம்தான் யோசித்து நமக்கு அது பற்றி முடிவு அறிவிக்க வேண்டும்.

திரு. எம். தேவராசன் : சில இடங்களுக்குப் பெயர்கள் வைக்கும்போது காந்தி நகர், அண்ணா நகர் என்று வைக்கிறோம். ஆனால் மிக மோசமாக கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவது போன்ற குற்றங்கள் செய்யத் கூடிய இடங்களாக

1972 ஏப்ரல் 1]

அவை இருக்கின்றன. எனவே இப்படிப்பட்ட பெரியவர்களின் பெயர்களை வைக்கும்போது நல்ல இடங்களாகப் பார்த்து வைக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: எந்தக் குற்றமும் நடைபெறாத இடத்தில் அவர்கள் பெயர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று தேடிப் பிடித்து வைப்பது என்பது அவ்வளவு எளிதான ஒன்றல்ல. ஆகவே, அந்தப் பெயர்களைத் தாய்மைப்படுத்துகிற அளவிற்கு அப்படிப்பட்ட குற்றங்களை அந்தந்த இடங்களிலிருந்து அகற்றும் முயற்சியில் ஈடுபடலாமே தவிர பெயர்களை மாற்றும் முயற்சியில் ஈடுபடுவது வெற்றி பெறுது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள பேரூராட்சிகள்

* 819 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அண்மையில் நகராட்சியாக மாற்றப்பட விரும்பும் பேரூராட்சி மன்றங்கள் எவையேனும் உள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) சீர்காழி பேரூராட்சியை நகராட்சியாக மாற்ற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எஸ். கணேசன்: தலைவரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம், தாங்கம்பாடி பேரூராட்சியிடமிருந்தும், பொதுமக்களிடமிருந்தும், அந்தப் பேரூராட்சியை டவுன்ஷிப்பாக மாற்ற வேண்டுமென்று கோரிக்கை வந்துள்ளதா? ஆமெனில், அதன் மீது அரசு என்ன நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அது பற்றிய செயற்குறிப்பு ஒன்றும் அரசுக்கு வந்து சேரவில்லை.

வந்தவாசி—சேதாரகுப்பம் சாலையில் பாலம்

* 820. வினா—திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

வந்தவாசி ஒன்றியத்தில், வந்தவாசி சேதாரகுப்பம் சாலை, மைல் 1/1 என்ற இடத்தில் பாலம் கட்டும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இல்லை.

[1972 ஏப்ரல் 1]

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, ஒன்றியத் தலைவராலும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராலும் சிபார்சு செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அந்த இடத்தில் பாலம் அமைப்பதாலே பத்து கிராமங்களுக்குத் தொடர்பு ஏற்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அதை அரசு பரிவுடன் ஆலோசித்து, அந்த ஒன்றியத் திற்கு மானியம் வழங்கி அந்தப் பாலத்தை கட்டிக் கொடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : குறிப்பிட்ட அந்த இடத்தில் பாலம் கட்ட ரூ. 50,000 செலவாகும் என்று கூறப்படுகிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பட்டியலில் அந்தப் பாலம் கட்டுவது இடம் பெறவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதர சாலைகள் என்ற வேலையின் கீழ் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதர சாலைகளின் கீழ் ரூ. 190 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், ரூ. 220 லட்சத்திற்கு மேல் செலவழிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆகவே, இப்போது இருக்கிற ஒதுக்கீட்டில் அதற்கு நிதி ஒதுக்குவதற்கு இல்லை. நிதி வசதி ஏற்படுகிறபோது அது சாத்தியமானால் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று தலைமைப்பொறியாளர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அரிசனங்களுக்கு மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டிகள்

* 821 வினா.—**திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** 'மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா--

(அ) குளித்தலை வட்டம், வயலூர் கிராம தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டி அமைத்து பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், தற்போது எந்த நிலைமையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவுக்கு இடமில்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள வயலூர் கிராம மக்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வழங்க வேண்டுமென்று நான்கு ஆண்டுகளாகக் கோரிக்கை எழுப்பி வருகிறேன். இப்போது இல்லை என்ற பதில் வருகிறது. இதை மறுபரிசீலனை செய்து இனிமேலாகிலும் உண்டு, நிறைவேற்றித் தருகிறோம் என்ற பதிலை எதிர்பார்க்கலாமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அந்த இடத்தில் ஏற்கெனவே ஒரு குடி தண்ணீர்க் கிணறு இருக்கிறது. அதை ரிப்பேர் செய்வதற்கு ரூ. 3,000 வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிணறு இல்லை யென்றால், கிணறு கட்டுவதற்கும் வேறு பல குடிதண்ணீர் வசதி செய்து

1972 ஏப்ரல் 1]

கொடுப்பதற்கும் அரசு தயாராக இருக்கிறது. அங்கே பொதுமக்களுக்குத் தேவையான தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்தக் கிணறை ரிப்பேர் செய்வதற்கும் ரூ. 3,000 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அது பற்றிய பரிசீலனை இல்லை.

* 822 வினா.—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) முசிரி வட்டம், கவுத்தாசநல்லூர் தாழ்த்தப்பட்ட பொதுமக்களுக்கு மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி அமைத்துக் குடிநீர் வசதி செய்து தரும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது வேலை துவங்கப்படும்?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) இல்லை.

(இ) இவ் வினாவுக்கு இடமில்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய கேள்வி, இருக்கின்ற கிணற்றில் மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி அமைத்து பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குவதற்கான திட்டம் உண்டா என்பதுதான், கிணறு இருக்கிறது என்ற பிரச்சனையை நானும் நன்றாக அறிவேன். இனிமேலாவது பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வழங்குவதற்காக மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி கட்டும் திட்டம் பரிசீலனைக்கு எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அங்கே இருக்கின்ற மக்கள் தொகையை வைத்துத்தான் மேல்நிலைத் தொட்டி கட்டும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும். குறிப்பிட்ட அந்தக் கிராமத்தில் உள்ள மக்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறது. அங்கேயிருக்கிற மக்களுக்கு அந்தக் கிணற்றில் உள்ள தண்ணீர் போதுமானதாக இருக்கிறது. அங்கே மேல்நிலைத் தொட்டி தேவையில்லை. மேலே சொன்ன கிராமத்தில் அங்கேயிருக்கிற கிணற்றை ரிப்பேர் செய்வதற்கும் நிதி ஒதுக்கம் செய்திருக்கிறோம். இரண்டாவது இடத்திலும் குடிதண்ணீர்க் கிணறு இருக்கிறது. அது போதுமானதாக இல்லை என்றால் அதற்காக மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி கட்டுவதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. மு. பழனிவேலன் : தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சார்பில் கிணறு கட்டுதல், ஆழப்படுத்தல் போன்றவற்றிற்குத் தொகை ஒதுக்கினால், பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அல்லாதவர்களுக்குப் பயன்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் காலனிகளுக்கு அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்றுதான் இந்த இலாக்கா நிதி ஒதுக்கம் செய்கிறது. ஆனால் அங்கேயிருக்கும் அதிகாரிகள், மற்றவர்கள் அதைத் தவறான முறையில் ஹரிஜன மக்கள் அல்லாதவர்களுக்கு உபயோகித்து வருகிறார்கள். அந்தப் பணம் அதற்காகவே பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்று அவ்வப்போது அரசு நடவடிக்கை எடுத்துப் பார்த்து வருகிறது. அரசாங்கத்தின் கொள்கை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அந்த வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான். அதிகாரிகளும் இன்னும் அங்கே இருப்பவர்களும் இதை உணர்ந்து, அந்த மக்களுக்கு என்று செலவழிக்க ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை அவர்களுக்காகவே செலவு செய்தால் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் ஏற்பட இடமிருக்காது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, பொதுவாக இப்படி மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள் ஒன்றியத்தின் சார்பில் அமைக்கும்போது, ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டில் மானியம் பெற்றுக் கொண்டு விட்டு, ஹரிஜன மக்கள் வாழும் பகுதிகளுக்கு இணைப்புத் தருவது இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில், அந்தந்த ஒன்றியங்கள் இப்படிப்பட்ட ஹரிஜன் காலனிகளுக்கு முதலில் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டால்தான், மற்ற இடங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் உருவாக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் வந்த காரணத்தால்தான், ஹரிஜனக் காலனிகளில் நீர்நிலைத் தொட்டி கட்ட வேண்டுமென்று தகவல் வந்தால், அந்த இடத்தில் உண்மையாகவே அது தேவைதானா, அதற்கு என்ன பணம் செலவாகும் என்பதைக் கண்டறிய இப்போதெல்லாம் நலத்துறை இயக்குநரே நேரில் சென்று பார்த்து ஒப்புதல் தருகிறார்கள். அதற்கு முன்னால் ஒன்றியத் தலைவர்கள், நலத்துறை அதிகாரிகள்தான் அதைச் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். அதை மாற்றி இப்போது இந்த முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மாறுதலின் காரணமாகத் தவறுதல்கள் இனி ஏற்பட வழியில்லை.

திரு. எம். முத்தையா : தலைவரவர்களே, இந்த மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டி கட்டுவது சம்பந்தமாக முன்பெல்லாம் மாவட்ட நல அதிகாரிகளின் பொறுப்பில் இருந்தது. அது ஏன் இப்போது மாற்றப்பட்டது? மேலும், அங்கே பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் அவர்களுக்கு அந்த மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டி கட்டலாம் என்று உத்தரவு போட அதிகாரம் இருக்கும்போது, மாவட்ட ரீதியிலே உள்ள மாவட்ட நல அதிகாரிக்கு அந்த உத்தரவு போடும் அதிகாரம் கொடுக்கக் கூடாதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்விக்கு முன்னால் 2 பேர் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அதற்குரிய காரணத்தை நான் சொன்னேன். காரணம் அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள், நலத்துறை அதிகாரிகள்கூட, அங்கேயிருக்கும் அரசியல் கட்சிகளின் தூண்டுதலின் பேரில், அங்கேயிருக்கிற சிப்பந்திகள் மற்ற அதிகாரிகளின் தூண்டுதலின் பேரிலும், ஹரிஜன மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அந்தப் பணத்தை, ரோடு போட, குடி தண்ணீர் தொட்டி போன்ற வேலைகளுக்குப் பயன் படுத்துவதற்காகக் கொடுக்கும் பணத்தை, ஹரிஜன மக்கள் அல்லாத கிராமங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். எனவே கீழ்மட்டத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள், மாவட்ட நலத்துறை அதிகாரிகள் ஆகியவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்காமல், இதற்காகவே இருக்கிற நலத்துறை இயக்குநருக்கே அந்த அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தான் மாண்புமிகு மு. பழனிசாமி, நா. வீரசாமி ஆகியோரின் கேள்விக்கும் பதிலாகச் சொன்னேன்.

Paraffin factory

* 823 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to set up a paraffin factory in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) & (இ) இந்திய அரசாங்கத்தின் கூட்டுத்துறை நிறுவனமான திருவாரர்கள் மெட்ராஸ் ரிபைனரிஸ் லிமிடெட் கழிவு மெழுகிலிருந்து தோல், மெழுகுவர்த்தி, நெசவம் இன்னும் ஏனைய தொழில்களில் பயன்படும் பாரபின் மெழுகு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை யொன்றை நிறுவுவது பற்றி யோசித்து வருகிறது. உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலையின் உற்பத்தித் திறன் ஆண்டொன்றுக்கு 23,000 மெட்ரிக் டன் களாகும்.

THIRU N. DENNIS: May I know the market potential for this product?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இப்போதைக்கு அது கிடைக்கவில்லை என்ற குறை தான் இருக்கிறது. அதற்கு ஏராளமாகச் சந்தை இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், இந்த பாரபின் தொழிற்சாலையை மத்திய அரசே இங்கே அமைக்கிறார்களா? இந்த ஆண்டு அமைக்கப்படுமா? அப்படி அமைப்பதற்கு எவ்வளவு மூலதனம் போட வேண்டியிருக்கிறது?

[1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விரைவில் ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு மூலதனம் என்ற விவரம் இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, இப்போது அமைக்க இருக்கிற தொழிற்சாலைக்குப் போதிய மூலப் பொருள்கள் பாரபின் வாக்ஸ் கிடைக்குமா? இப்போது சிறுசிறு தொழில் நடத்துபவர்களுக்கே அது கிடைக்கவில்லை. இந்தத் தொழிற்சாலைக்குத் தேவைப்படுகிற அடிப்படையில் மூலப்பொருள்கள் கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன வழிவகைகளை வகுத்து இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பாரபின் வாக்ஸ் தான் பல தொழிற்சாலைகளுக்கு மூலப்பொருள். அது கிடைக்கவில்லை என்ற குறை இருப்பதாலே தான் அதையே உற்பத்தி செய்வதற்கு மெட்ராஸ் ரிபைனரிஸ் ஏற்பாடு செய்து வருகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டால், எத்தனை தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும், என்ன மதிப்பீட்டில் அதை ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போது அவர்கள் யோசித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். மற்ற விவரங்கள் நம்மிடத்தில் வரவில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Are the Government aware that because of shortage of paraffin wax, the handloom industry is affected, the match industry is affected and very huge blackmarketing is going on in this paraffin wax? Will the Government take steps to control this and see that this is properly distributed?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அது பற்றி நாம் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறோம். நம்முடைய ஆலோசனை, நம்முடைய மாநிலத்திற்கு மட்டும், 5,000 டன் தேவைப்படுகிறது. அது முழுவதையும் நம்முடைய கையிலேயே ஒப்படைத்து, வழங்கும் உரிமையையும் வழங்க வேண்டுமென்று தெரிவித்து இருக்கிறோம்.

திரு. கே. எஸ். குப்பல் ராமகிருஷ்ணன் : தற்சமயம் சீராக விநியோகம் இல்லை என்ற காரணத்தினால் நம்முடைய அரசாங்கம் உற்பத்தியை எல்லாம் பெற்றுக் கொண்டு தேவையானவர்களுக்குச் சீரான முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா? நண்பர் கேட்ட அதே கேள்வியைத்தான் நானும் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்குப் பதில் சொல்லியாகிவிட்டது.

1972 ஏப்ரல் 1]

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பாரபின்னுக்கு மூலப் பொருள்கள் என்னென்ன என்பதை அரசு அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது மெட்ராஸ் ரிபைனரியிலிருந்து கிடைக்கப்படும் சில பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. தென் இந்திய மாநிலங்களிலும், அஸ்ஸாமிலும் இது போன்ற தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தில் இதை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். மெட்ராஸ் ரிபைனரியில் கிடைக்கக்கூடிய உபபொருள்களைக் கொண்டு இது உற்பத்தி செய்யப்படும்.

கைவினைப் பொருள்கள் விற்பனைச் சங்கம்

* 824 வினா.—**திரு. கே. எ. வகாப் :** மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழ்நாடு கைவினைப் பொருள்கள் விற்பனைச் சங்கத்தின் கிளை விற்பனை நிலையங்கள் தற்போது எத்தனை உள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எட்டு

திரு. கே. எ. வகாப் : இந்த எட்டு இடங்களிலுள்ள கைவினைப் பொருள்கள் நிலையங்களில் டெல்லி, வேலூர் ஆகிய இடங்களைத் தவிர, மற்றவைகளெல்லாம் நஷ்டத்தில் நடைபெறுகின்றன என்பது உண்மையா? அதுமட்டுமல்ல. இவற்றிற்கான மூலதனத்திற்காகத் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஏறத்தாழ ரூ. 10 லட்சம் கடனாகப் பெற்று இருப்பதால், அவைகள் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன என்பது அரசுக்கு தெரியுமா? அதற்கு என்ன பரிகாரம் காணப் போகிறது இந்த அரசு?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கிட்டத்தட்ட ஆறு எம்போரியங்களில் லாபம் என்ற கணக்கு இருக்கிறது. லாபத்தையெல்லாம் விழுங்குகின்ற முறையிலே தலைமை சொஸைடியாக விளங்குகின்ற அமைப்பிலே ரூ. 5,99,564 நஷ்டம் என்று இருக்கிறது. பொதுவாக இதை எப்படிச் சீர்படுத்துவது என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகிறது.

திக்குச்சித் தொழிற்சாலைகள்

* 825 வினா.—**திரு. கே. எ. வகாப் :** மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழகத்தில் தொழில் கூட்டுறவு சங்கங்களால் நடத்தப்படும் திக்குச்சித் தொழிற்சாலைகள் எத்தனை?

(இ) அவை யாவை?

[1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஒன்பது.

(இ) நான்கு கூட்டுறவுத் தீக்குச்சி தொழிற்சாலைகள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும், மூன்று இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும், ஒன்று தஞ்சை மாவட்டத்திலும், ஒன்று செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும் உள்ளன.

திரு. கே. எ. வகாப் : இப்படிப்பட்ட தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள் தற்போது மார்க்கெட்டில் ரொம்ப சிரமப்படுகின்றன. அரசாங்கம் சில முயற்சிகள் எடுத்து தீக்குச்சிகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற தீப்பெட்டிகளை வெளி மாநிலங்களிலும், வெளிநாடுகளிலும் விற்பனை செய்வதற்கு உதவி செய்வதுதான் நோக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழில் பாண்டு ரோல், சிஸ்டம் எடுக்கப்பட்டால் கஷ்டப்படும். அதே கஷ்டத்தை கூட்டுறவுத் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளும் அனுபவிக்கின்றன. இதை எடுத்தாலும் நஷ்டத்தில்தான் போய் முடியும் என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்த்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பாண்டு ரோல் சிஸ்டம் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பாண்டு ரோல் சிஸ்டம் இல்லாத காரணத்தினால் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலை போன்ற நியாயமாக நடைபெறுகின்ற தொழிற்சாலைகள் வரியை ஏய்க்க முடியவில்லை. தனியார் ஸ்தாபனங்கள் வரியை ஏய்க்கின்றன. இந்த சிஸ்டம் வேண்டும் என்று கோரிக்கை வந்து, மாநில அரசு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. பாண்டு ரோல் சிஸ்டம் வேண்டும் என்று கேட்கிறவர்கள் பெரிய முதலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் மத்திய அரசு தயக்கம் காட்டுகிறது. ஏமாற்ற இப்படிச் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி சந்தேகம் வருகிற காரணத்தினால், மத்திய அரசு இதை மறுத்துவிட்டது.

திரு. கே. கந்தசாமி : தனியாரால் நடத்தப்படுகிற தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிக லாபம் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறதே? அதைப்போல கூட்டுறவு முறையில் நடத்தப்படுகின்ற தொழிற்சாலைகளில் நல்ல லாபம் இருக்கிறதா? அப்படியானால், இன்னும் இவைகளை அதிகமாகத் துவங்க அரசு ஏதாவது முயற்சி செய்யுமா?

1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகள் வர வேண்டும் என்பது நம்முடைய கொள்கை. இலாபத்தை மட்டும் கருதாது, இலாபம் ஒருவருக்கு மட்டுமே போகாமல் பல பேர்களுக்குப் பங்கிடப்படுகிறது என்ற முறையில் கூட்டுறவுத் துறை நன்றாக நடைபெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. த. சோனையா : அமைச்சர் அவர்கள் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மூன்று தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதில் கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் ஏதேனும் தொழிற்சாலை இருக்கிறதா? அப்படியில்லை என்றால், கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த உறுப்பினர் அவர்கள் முயற்சிப்பார்களேயானால், அரசாங்கம் உதவி செய்யும்.

பாய் நெய்ப்பவர்களுக்கு இயந்திரங்கள்

* 826 வினா.—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வந்தவாசி மத்திய பாய் நெசவாளர் கோரை உற்பத்தியாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு ஜப்பானிய பாய் நெய்யும் மிஷின்களை வாங்கி அளிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது அளிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ் வினாவிற்கு இடமில்லை.

அணைக்கரை—கொள்ளிடம் சாலை

* 827 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அணைக்கரையிலிருந்து கொள்ளிடம் வரை உள்ள கரையை அகலப்படுத்தி, பஸ், லாரி போக்குவரத்துக்குப் பயன்படும்படி செய்ய அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, அணைக்கரையிலிருந்து கொள்ளிடத்திற்குத் தெற்குக் கரை வழியாகக் கொள்ளிடம் என்று அழைக்கப்படுகிற ஆணைக்காரன்சத்திரம் பாதையைச் செம்மைப்படுத்தித் தருவதன் மூலம்

[1972 ஏப்ரல் 1]

மிக அதிகமான கிராமங்களில் போக்குவரத்து வசதி ஏற்படும். அமைச்சர் அவர்கள் 'ஆம்' என்று பதில் கூறியதற்கு நன்றி கூறி, அதற்கு எவ்வளவு மதிப்பீடு என்பதை அறிவிக்க முடியுமா? எப்பொழுது செயல்படுத்த வேலைகள் துவங்கப்படும் என்பதையும் அறிவிக்க இயலுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : 24 மைல் நீளம் உள்ள இந்தச் சாலை அமைப்பதற்கு ரூ. 60 லட்சம் மதிப்பீடு போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்டென்சிவ் அக்ரிகல்சரல் டெவலப்மெண்டு ப்ரோகிராம்—தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின்—கீழ் இதுபற்றி அரசாங்கத்திற்குச் செயற்குறிப்பு அனுப்பப்பட்டு அரசாங்கத்தின் ஆய்வில் இருந்து வருகிறது.

நாகநதி ஆற்றின் குறுக்கே அணை

* 828 வினா.—திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் வேலூர் தாலுக்கா, கனியம்பாடி தொகுதியில் உள்ள நாகநதி ஆற்றில் (கீழரசம்பமடு கிராமத்துக்கு அருகில் உள்ளது) சிறு பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் அணை ஒன்று கட்டப்படும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம்.

கோவை நகரில் உள்ள சிறப்பங்காடிகள்.

* 829 வினா.—திரு. என். மருதாசலம் : மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை நகரில் தற்போது சூப்பர் மார்க்கெட்டுகள் எத்தனை உள்ளன?

(இ) அவைகளில் எத்தனை தாழ்த்தப்பட்ட ஆண்/பெண் பணியாளர்கள் உள்ளனர்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) ஒன்று.

(இ) ஆண் 6, பெண் இல்லை.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, சூப்பர் மார்க்கெட்டுகள் அரசாங்கத்தின் அனுமதியின் பேரில் நடைபெறுகின்றன. சூப்பர் மார்க்கெட்களில் அரிசனங்களை 100-க்கு 18 பேர்கள் எடுக்க வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிடுமா? அப்படி எடுக்காவிட்டால் சூப்பர் மார்க்கெட்டுக்கு அனுமதி கொடுப்பதற்கு அரசு மறுக்குமா?

1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, சூப்பர் மார்க்கெட்டாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு கூட்டுறவு நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி, அந்த நிறுவனங்களுக்கு அவர்களுடைய சிப்பந்திகளை, ஊழியர்களை நியமித்துக் கொள்ள அதிகாரம் இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் குறைவாகத் தான் சிப்பந்திகளாக, ஊழியர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது என்பதை அரசு உணர்கிறது. அந்தக் குறையை நீக்குவதற்கு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் இடம் கொடுத்தால் போதும் என்று இந்த அமைச்சு நம்புகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சூப்பர் மார்க்கெட்டுகள் லாபத்தில் நடக்கிறதா? அல்லது மினி சூப்பர் மார்க்கெட்டுகள் லாபத்தில் நடக்கின்றதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இந்தக் குறிப்பிட்ட சூப்பர் மார்க்கெட் லாபத்தில்தான் நடக்கிறது. இதில் ஏறத்தாழ ரூ. 4 கோடிக்கு மேல் வரவு-செலவு ஆகிறது. சில வருடங்களில் ரூ. 3 லட்சத்திற்கு மேல் லாபம். இந்த வருடத்தில் ரூ. 2½ லட்சம் லாபம். மினி மார்க்கெட்கள் 29-ல், 28 லாபத்தில் நடைபெறுகின்றன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : 10,000 பேர்கள் வசிக்கின்ற நகரங்களில் இந்த மினி சூப்பர் மார்கெட் ஏற்படுத்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : 10,000 பேர்கள் என்ற அந்த அளவுகோல் இல்லை. நாள் ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 2,000 அளவுக்கு விற்பனை யாகக் கூடிய ஊர்களில் மினி சூப்பர் மார்கெட், சிறந்தகாடிகள் திறப்பதற்குச் செயற்குறிப்பு இருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி : இந்த சூப்பர் மார்க்கெட் நல்ல தரமான சரக்குகளை சப்ளை செய்வதாலும், நல்ல நியாயமான விலையில் அங்கே சாமான்கள் கிடைப்பதாலும் மக்கள் திருப்தி அடைகிறார்கள். ஆகவே, மதுரை ஜனநெருக்கடி உள்ள இடமாக இருப்பதால், அங்கே இன்னும் அதிகமாக ஒன்றிரண்டு சூப்பர் மார்க்கெட்கள் அமைப்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மதுரையில் மேற்கொண்டு சூப்பர் மார்க்கெட் திறப்பது என்பது இப்பொழுது அரசின் ஆய்வில் இல்லை. ஏற்கனவே நடைபெறுகின்ற சூப்பர் மார்க்கெட் நஷ்டத்தில் நடைபெறுகிறது. ஆகவே, மதுரை நகரத்தை யொட்டி மேற்கொண்டு சூப்பர் மார்க்கெட் திறப்பது சற்று ஆலோசித்துச் செய்ய வேண்டிய காரியமாக இருக்கிறது.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, உதகையில் உள்ள கலைஞர் கருணாநிதி சிறப்பு அங்காடிக்குக் கிளைகள் ஏற்படுத்தும் நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

[1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இது பற்றித் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் விவரம் சேகரித்து அனுப்பச் சொல்ல முடியும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சூப்பர் மார்க்கெட் என்பதற்கு சிறப்பு அங்காடி நல்ல தமிழ்ப் பெயரா? அல்லது பேரங்காடி நல்ல தமிழ்ப் பெயரா? இதை அரசு பரிசீலனை செய்து எது நல்லது என்று அறிவிக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : சிறப்பு அங்காடி என்று சொல்ல முடியும். சூப்பர் மார்க்கெட், மினி மார்க்கெட் என்று இரண்டு வகை இருக்கிற காரணத்தினால், ஒன்றை பேரங்காடி, மற்றொன்றை சிற்றங்காடி என்று சொல்லத் தேவைப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சிற்றங்காடியா, சிறப்பு அங்காடியா?

கள்ளக்குறிச்சி வீடு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கம்

* 830 வினா.—திரு. ந. நாச்சியப்பன் : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கள்ளக்குறிச்சி வீடு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கம் செயல்படவில்லை என்றும், கடன் தவணை முறைப்படி சரியாக வசூலாகவில்லை என்றும் சொல்லப் படுவது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : (அ) ஆம். சங்கம் 1—7—1964 முதல் செயல்படவில்லை. சங்கத்திற்குக் கொடுத்த கடனில் 1—3—1972-ல் அசல் ரூ. 2,910.46-ம் வட்டி ரூ. 4,333.70-ம் தவணைப்படி வசூலாகவில்லை.

(இ) சங்கத்தை செயல்படுத்த திருக்கோயிலூர் கூட்டுறவுத் துணைப் பதிவாளர் 7 இயக்குநர்களை புதிதாகத் தேர்ந்தெடுத்து சங்கத்தின் குழுவை 18—3—1970-ல் புதிதாக அமைத்தார். ஆனால் சிறிது காலத்திற்குப் பின் இச் சங்கம் மறுபடியும் செயல்படவில்லை. ஆகவே கூட்டுறவுத் துணைப் பதிவாளர் முதுநிலை ஆய்வாளரை பொதுச்சபையைக் கூட்டி நிர்வாகக் குழுவைத் திரும்ப அமைக்க அதிகாரம் அளித்திருக்கிறார். தேர்தல் அதிகாரி தேர்தல் நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். கூட்டுறவுத் துணைப் பதிவாளர் தவணை கடந்த கடன்களை அங்கத்தினர்களிடமிருந்து வசூலிக்கத் தேவையான நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. ந. நாச்சியப்பன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம் வீடு கட்டுவதற்கு வீட்டு மனைகள் கொடுக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகியும் வீடுகள் கட்டப்படவில்லை; சங்கம் செயல்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சங்கத்தை நல்லமுறையில் நடைபெறச் செய்ய மானியங்கள் வழங்க வேறு சிறப்பான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் நிலம் வழங்கப்பட்டதற்கு முழுத் தொகையும் இன்னும் தரப்படவில்லை. இந்தச் சங்கத்திற்குக் கொடுக்கப் பட்ட கடனும் இன்னும் வசூலாகவில்லை. கடனைத் தீவிரமாக வசூலிப்பதற்கு இப்போது கூட்டுறவுத்துறை அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றனர். கடன் முழுவதும் வசூலான பின்புதான் மீண்டும் சங்கத்தை நல்லமுறையில் செயல்படுத்த முயற்சி செய்யப்படும்.

சென்னையில் சுழலும் ஓட்டல்.

* 831 வினா.—திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் தல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னையில் பல மாடிக் கட்டட சுழலும் ஓட்டல் ஒன்று அமைக்கும் திட்டம் அரசிடம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: சென்னையில் பல மாடிக் கட்டடம் கட்டும் செயற்குறிப்பு ஒன்று அரசின் ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது. அக் கட்டடத்தின் ஒரு மாடியில் சுழலும் ஓட்டல் ஒன்று அமைப்பதற்கான இடமும் வரைவு படத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, கட்டப்பட இருக்கின்ற இந்த ஹோட்டல் எத்தனை மாடிகளைக் கொண்டதாக இருக்கும்? அவை என்னென்ன மாதிரியாக இருக்கும்? வெளிநாட்டிலிருந்து வருகின்றவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியாக இருக்குமா அல்லது உள்நாட்டில் உள்ளவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியாக இருக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரத்தகுந்த வகையில் பம்பாயிலிருந்து திரு. சி. எஸ். கே. ராஜ் அவர்கள் அளித்த 65 மாடிக் கட்டடம் ஒன்றைக் கட்டும் திட்டம் அரசினர் கவனத்தில் இருக்கிறது. அதுபற்றி இன்னும் இறுதியான முடிவு எதுவும் எடுக்கவில்லை. இன்னும் அமைச்சரவை மட்டத்தில் அதைப்பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டியிருப்பதால் கட்டப்படக்கூடிய அறைகள் எந்த மாதிரி இருக்கும், அறைகள் எந்த எந்த அளவில் இருக்கும் என்பன போன்ற விபரங்களை இப்போது தெரிவிப்பதற்கில்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, Hogenakkal with its waterfall is going to become one of the most famous and ideal tourist centres and all are awaiting to see that it becomes such a centre. So, may I know from the Hon. Minister whether such a hotel will be constructed there?

[1972 ஏப்ரல் 1]

THE HON. THIRU K. RAJARAM : Does the hon. Member want this building to be constructed there? There is no such proposal?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், இந்த 65' மாடிக் கட்டடத்தைக் கடற் கரையில் கட்டுவதனால் நகரத்திற்குள் வரக்கூடிய காற்று தடைபடுவதாக இருக்கும். ஆகையால் அந்தக் கட்டடத்தை வேறு இடங்களில் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல, இந்தக் கட்டடத்தை எந்த இடத்தில் அமைப்பது என்பது கூட இன்னும் சரியாக முடிவு செய்யப்படவில்லை. அதை மவுண்ட் ரோடு பக்கத்தில் அமைத்தால் வியாபார ஸ்தலமாகவும் இருக்கும் என்ற எண்ணம் குறிப்பில் இருக்கிறது. அதுபற்றி இன்னும் முடிவு செய்யப்படவில்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, இந்த ஓட்டலை அரசாங்கம் கட்ட இருக்கிறதா அல்லது தனியார் யாராவது கட்டுவதற்கு முன்வந்திருக் கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கட்டடத்தின் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டவுடன் தனியார் சிலபேர் அதைக் கட்டுவதற்கு அக்கறை காட்டி வந்துள்ளனர். அவர்கள் தங்களுடைய மூலதனத்திலேயே கட்டுவதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, சுழலும் ஓட்டல் ஒன்றைக் கட்டப் போவதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிக் கட்டப் படுவதில், அந்தக் கட்டடம் முழுவதுமே சுழலுமா அல்லது மேலே இருக் கின்ற ஓட்டல் அறைகள் மட்டும் சுழலுமா? சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது ஓட்டல் அறைகள் சுழன்று கொண்டிருந்தால் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு வாந்தி வரும். எனவே, அரசாங்கம் அதைப்பற்றி ஆராயுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஓட்டல் சுழலுவதில்லை. ஓட்ட லுக்குப் போகிற சில பேர்கள்தான் சுழலுவதாக அறிகிறேன். (பலத்த சிரிப்பு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், இப்படிப்பட்ட சுழலும் ஓட்டல் மேல் நாடுகளில் இருக்கின்றன. அங்கே யாரும் வாந்தி எடுப்பதில்லை. எனவே, வாந்தி எடுத்துவிடுவார்கள் என்ற பயத்திற்காக அந்தக் கட்டடத்தைக் கட்டுவதை விட்டுவிடாமல் இருக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சமுதாயம் ஓட்டல் என்பது ஒரு மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவைதான் சமுதாயமேயல்லாது சும்மா ரங்கராட்டினம் மாதிரி சமுதாயம் (சிரிப்பு) என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, when 80 per cent of the people in this country are not earning even Re. 1 per day, is it the policy of the Central Government or the State Government to construct such costly and luxurious hotels for the benefit of a few people who come here as tourists and spend the money from the American P.L. 480 funds and not bring any foreign exchange ? Also, is it the intention of this Socialistic Government to spend such huge money on such things when more urgent things are needed for the people ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, அந்தக் கட்டியினுடைய துணைத் தலைவர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் இந்தக் கட்டடத்தைக் கட்டச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கட்டியைச் சேர்ந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் திட்டத்தை கைவிடச் சொல்கிறார்கள். எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், வசதி உள்ளவர்களிடம் இருந்து வாங்கி வசதி இல்லாதவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதுதான் சோஷலிஸ்தத்துவம் என்று நான் அறிகிறேன். ஆகவே, வெளிநாட்டிலிருந்து வரக் கூடிய வசதி படைத்தவர்களிடமிருந்து வாங்கி, இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற 80 சதவீத ஏழை மக்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில் தவறில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, ஒரு இன்டர்நாஷனல் ஓட்டல் கட்டுவதற்கு எலியட்ஸ் பீச்சில் நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டதே, அது என்ன ஆயிற்று என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, எலியட்ஸ் பீச்சில் நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது அப்படியே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது யாருக்கும் தரப்படவில்லை.

திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த பல மாடி ஓட்டல்கள் மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களிலும் கட்டுவதற்கு அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, சென்னையிலே ஒரு ஓட்டலைக் கட்டுவதற்கு பல பிரச்சனைகள்—பணப் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அதனால் மதுரைக்கு இம்மாதிரியான ஓட்டல் வர நீண்டகாலம் ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1972 ஏப்ரல் 1]

சென்னையில் ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டல்கள்

* 832 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வருப்பினர் நல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னையில் ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டல்கள் கட்டுவதற்காகத் தனியாக இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, அந்த இடங்கள் எங்கெங்கே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும், அந்த ஓட்டல்களை நடத்துவதற்கு மத்திய அரசு கடன் உதவி அல்லது மானிய உதவி அளிக்க முன்வந்துள்ளதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, அரசினர் மானிகையில் ஆடம்சாலையில் 5 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது; அதைப் போன்று கிரீன்வேய்ஸ் சாலையில் 5 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலமும் ஐந்து ஸ்டார் ஓட்டல்கள் கட்டுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசினர் மானிகையில் ஆடம்சாலையில் உள்ள இடம் இன்றைய தினம் டென்டர் விடப்பட்டு, டென்டரை உபராய் ஓட்டல்காரர்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், இந்த ஓட்டல்களை எல்லாம் தனியார்களுக்கு வாடகைக்கு விடுவதைவிட, கட்டுறவுத்துறையில் நடத்த அரசாங்கம் யோசிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, இந்த ஐந்து ஸ்டார் ஓட்டல்களை நடத்துவதற்கு நிறையப் பணம் தேவைப்படுகிறது. அதனால் கட்டுறவுத் துறையில் நடத்துவதற்கு இயலாது. தனியார் துறையினர் நடத்துவதற்கு மத்திய அரசு ஓட்டல் குழு உதவி செய்கிறது. ஆகவே, தனியார்கள் அந்த உதவியைப் பயன்படுத்தி, நடத்திக்கொள்வதற்காக அவர்களுக்கு வாடகைக்கு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, இந்த உபராய் ஓட்டல்காரர்கள் அரசுக்கு மாதாமாதம் வாடகை தருகிறார்களா அல்லது ஒரு வருடத்திற்கு என்று வாடகை தருகிறார்களா? எவ்வளவு தருகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, உபராய் ஓட்டல் காரர்களுக்கு டென்டர் மூலம் விடப்பட்டு, குத்தகை மூலம் வருடத்திற்கு 7.7 லட்சம் ரூபாய் அரசுக்கு வாடகை வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Is it not a fact that the State Government had applied to the military authorities for giving a portion of the Island Ground for the construction of this five-star hotel?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: நேற்றையதினம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். யுத்த நினைவுச் சின்னத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற நிலத்தில் கட்டலாமா என்ற எண்ணம் இருந்தது. அந்த எண்ணம் இப்போது கைவிடப்பட்டுவிட்டது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டல் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டலின் தகுதிகள் என்ன என்ன என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் சென்னையில் உள்ள அசோகா—ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டல், சேலத்தில் உள்ள துவாரக இரண்டு நட்சத்திர ஓட்டல், திரு. கோவை செழியனுக்கு இரண்டுமே புரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Minister said that they had sought for a place near War Memorial. There is no place near War Memorial except one abutting on Island ground. May I know from the Hon. Minister specifically what is the area they have sought for, what is the extent they have sought for and when was it sought for?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: யுத்த நினைவுச்சின்னத்திற்கு அருகில் கூடம் ரிசர்வ்மேஷன் செய்யப்பட்ட இடத்தில் ஓட்டல் கட்ட அனுமதி கேட்டார்கள். அதுபற்றி அரசின் கவனத்திற்கு வந்ததே தவிர எந்த முடிவுக்கும் வரவில்லை.

MR. SPEAKER: Dr. Hande, there is no 'Island Ground' near War Memorial. War Memorial is somewhere in South Beach Road. Island Ground is far away. There is no connection.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அமைச்சர் அவர்கள் ஐந்து ஸ்டார் ஓட்டல், 2 ஸ்டார் ஓட்டல் பெயர்களைச் சொன்னார்கள். சட்டசபை உறுப் பினர்களுையே அங்கு அழைத்துப்போய் விளக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

[1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தமிழகத்திலே உள்ள ஓட்டல்கள் எல்லாம் எந்த எந்த ஸ்டார்களின் கீழ் வரும் என்பதை வரையறுக்க ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரையறுத்தவுடன் உறுப்பினர்களே அங்கங்கே போய் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதி எந்த ஸ்டாரைப் பெற்றிருக்கிறது ? (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சூப்பர் ஸ்டாராக வரலாம்.

சுற்றுலா மையங்கள்

* 833 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடைபலிப்பாரா—

தமிழ் நாட்டில் சுற்றுலா கேந்திரங்களாக (Tourist Centres) எந்தெந்த நகரங்கள் உள்ளன ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : விவர அறிக்கை ஒன்று மேசைமீது வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : இந்தப் பட்டியலில் சென்னை நகரம் இடம் பெற்றிருக்கிறது. திருச்சி நகரமும் சரித்திர முக்கியத்துவம் பெற்ற இடம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்னைக்கு அடுத்த மாநகராட்சியாக இருக்கும் மதுரை இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. மதுரைக்கு தினசரி பல்லாயிரக்கணக்கான வெளிநாட்டவர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுரை நகரத்தையும் ஒரு சுற்றுலா கேந்திரமாக அமைப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கை மத்திய சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டவைதான். நாம் சுற்றுலா வாரியம் என்று அமைத்து அவர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சென்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஒன்றியத் தலைவர்கள் ஆகியவர்களைச் சந்தித்து எந்த எந்த இடங்களை சுற்றுலாப் பகுதியாக அறிவிக்கலாம் என்பது பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்குப் பிறகு எல்லா இடங்களும் நல்ல முறையில் விளம்பரப்படுத்தப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. பழனிவேலன் : நாமக்கல்லுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கொல்லி மலையில் அறப்பள்ளிசுவர் கோயில் இருக்கிறது. ஒரு நீர்வீழ்ச்சியும் இருக்கிறது. நாமக்கல் ஒரே கல்லிலான மலை—திப்புசுல்தான் கட்டிய கோட்டை இருக்கிறது. புகழ்பெற்ற பல்லவர் குகைக்கோயில்கள் இருக்கின்றன, ஒரு அனுமார் கோயில் இருக்கிறது

@ 115-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நாமக்கல்லைப்பற்றி உங்களுக்கும் தெரியும், அமைச்சருக்கும் தெரியும். நாமக்கல்லை ஒரு சுற்றுலா கேந்திரமாக அமைப்பார்களா என்று கேள்வியைக் கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தமிழ்நாட்டில் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. திருத்தலங்கள், சரித்திரப் புகழ்பெற்ற கோட்டைகள், இன்னும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தி கட்டப்பட்ட கோயில்கள்—புழலேரிக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கோயில் அதுபோன்றது என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்—எல்லாம் இருக்கின்றன. எல்லாம் வளர்ச்சிபெறுகிற காலத்தில் நாமக்கல்லும் வளர்ச்சிபெறும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

First-aid Boxes in Taxis

* 834 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether the police in Madras City is aware that taxis and other public carriers do not keep first-aid boxes in their vehicles; and

(b) if so, the steps taken thereon ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) & (இ) வாடகை வண்டிகளில் முதலுதவிப் பெட்டிகளைப் பொருத்த வலியுறுத்தப்படுகின்றனர். பொருத்த தவறியவற்றின் மீது வழக்கு தொடரப்படுகிறது.

திரு. என். டென்னிஸ் : இது சம்பந்தமாக ஒழுங்கான செக்கிங் நடக்கவில்லை என்கிற புகார்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் தக்க முறையில் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இது சம்பந்தமாக ஒழுங்காக நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதினால்தான் 1971-ஆம் ஆண்டில் 250 லாரிகளும், 35 பேருந்துகளும், 19 வாடகை வண்டிகளும் இந்தக் குற்றத்திற்காக வழக்குத் தொடரப்பட்டு, அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Automatic signal lights in Madras

* 835 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether the Madras City Police and made arrangements to synchronise the automatic signals at Madras City to regulate vehicular traffic; and

(b) if so, the details thereof?

[1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) & (இ) அண்ணாசாலையில் ஸ்பென்ஸர்ஸ் அருகிலும் வெலிங்டன் அருகிலுமுள்ள நாற்சந்திகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ள தானியங்கிப் போக்குவரத்து அடையாள விளக்குகளை ஒரே காலத்தில் இணைந்து இயங்கச் செய்வதற்கான செயற்குறிப்பு ஒன்று சென்னை மாநகர சாலை மேம்பாடு போக்குவரத்து திட்டக்குழுவினால் ஆலோசிக்கப்பட்டு கைவிடப்பட்டது.

THIRU N. DENNIS : May I know whether this automatic light system has improved the flow of traffic and reduced the rate of accidents?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Yes, Sir.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இந்த ஆட்டமாடிக் சிக்னல் போட்ட பிறகு விபத்துகள் அதிகமாகியிருக்கிறதா? குறைந்திருக்கிறதா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : விபத்துக்களைக் குறைக்க வேண்டும் என்றுதான் இந்த ஆட்டமாடிக் சிக்னல்கள் போடப்பட்டு வருகின்றன. விபத்துகள் குறைந்துதான் இருக்கின்றன.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆட்டமாடிக் சிக்னல் எவ்வளவு நேர இடைவெளியில் மாறி மாறி வரும் என்பது கொள்கை அளவில் நிர்ணயிக்கப் படுகிறதா? கார் ஓட்டிகளுக்கு அது இடைஞ்சலாக இருப்பதாக ஏதாவது புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : போக்குவரத்து நெரிசல் உள்ள பகுதியில்—நாற்சந்திப் பகுதிகளாகப் பார்த்து இவைகள் அமைக்கப்படுகின்றன.

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister in his reply stated that it was not possible to connect the two automatic signals at the moment. Will it not be possible for the Traffic Department to properly synchronise? When going along Edward Elliots Road, there is one stop; the rate of speed could be only 20 miles per hour. Immediately there is another stop. Can it not be done as in Bombay and other cities, so that when there is green signal at one place it will be so at other places also and traffic could flow smoothly; if there is green signal at one point, we could go on a particular rate of speed without being stopped at the next signal. That is what is happening in Bombay and other cities. Can we not synchronise like that here?

1972 ஏப்ரல் 1]

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Owing to mixed traffic in all main roads and also due to pedestrian crossings and due to extra expenditure that is likely to be involved, for the time being the proposal is shelved.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக தானியங்கி அடையாள விளக்குகள் மதுரையில் ஏராளமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் வைக்கப்பட வேண்டிய இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இதை விஸ்தரிக்கும் எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எங்கெங்கு தேவைப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் பொருத்துவதற்கு படிப்படியாக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

Mutts of Kanchi Sankaracharya

* 836 Q.—**THIRU R. R. MUNUSWAMY :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether the Mutts of Kanchi Sankaracharya have been drawn under the purview of the Hindu Religious Endowment Department;

(b) if not, the reasons; and

(c) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) ஆம்.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) இம்மடத்தின் சகாயத்தொகையை இதன் வருவாய் ரூ. 3,74,731 மீது நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே காஞ்சி சங்கராச்சாரியார் மடம்போல எத்தனையோ மடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு ஏராளமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. மடாதிபதிகளுக்கு இந்தியா பூராவும் சுற்றிவர டெல்லி சர்க்கார் இலவச ரயில்வே பாஸ்கூட் அளித்திருக்கிறார்கள். எனவே, மடாலயங்களின் சொத்துக்களைக் கணக்கெடுத்து, நமது அரசு உபரியாக இருப்பதைக் கைப்பற்றுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, எத்தனை மடங்கள் என்கிற கணக்கு விவரம் இல்லை. மடத்தினுடைய சொத்துக்களிலிருந்து செலவு செய்யக்கூடியவற்றை அறநிலைய ஆணையாளரின் ஒப்புதலைப்

[1972 ஏப்ரல் 1]

பெற்றுத்தான் செலவு செய்கிறார்கள். அந்த மடங்களையெல்லாம் அறநிலையத் துறையின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நிர்வாக அதிகாரிகளைப் போடவேண்டுமென்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : தலைவர் அவர்களே, அறநிலைய ஆணையாளரின் ஒப்புதலைப் பெற்றுத்தான் செலவு செய்யப்பட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தகவல் வேறுக இருக்கிறது. செய்யப்பட்ட செலவுகள் அறநிலைய ஆணையாளருக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்களே, அது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படியும் சில இடங்களில் நடக்கிற காரணத்தால்தான், ஆங்காங்கே நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, is this Government aware (i) that the Kanchi Mutt is one of the poorest mutts in Tamil Nadu and (ii) the Head of the Kanchi Mutt is leading the most ideal life, living in a hut, not going in trains, buses or cars and not using electricity, but going on foot and living on only three morsels of food everyday and is there necessity to interfere in such cases unnecessarily? If there is need for interference we have no objection.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, காஞ்சி மடத்திற்கு 3 லட்சத்து 70 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலாக வருமானம் வருவதாகத் தெரிகிறது. இது ஏழை மடம் என்று கூற முடியாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, காஞ்சி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் ரயிலில் ஏறுவதில்லை. கால்நடையாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மடங்களைவிட குன்றக்குடி மடத்தைப்பற்றித் குறைகள் வந்திருக்கிறதே அதுபற்றி ஆராய்ந்து சொல்ல இதுவரை ஏதாவது கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, கால்நடையாகச் செல்வதற்கும், கணக்குகளைச் சரிப்பார்ப்பதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் சிரிப்பு). இரண்டும் சரியாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நிர்வாக அதிகாரிகளைப் போட வேண்டுமென்ற கொள்கையைப் பின்பற்றி வருகிறோம்.

1972 ஏப்ரல் 1]

கிறித்துவ மத நிறுவனங்கள்.

* 837 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா, புலவர் சி. பழனிச்சாமி: மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கிறித்துவ மத ஸ்தாபனங்கள், மாதா கோயில்கள் ஆகியவற்றினைக் கண்காணிக்க தனியே ஒரு கிறித்துவ அறநிலையத்துறை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றதா?

(இ) இல்லையெனில், அந்த ஸ்தாபனங்களின் ஸ்தாவர ஜங்கமச் சொத்துக்கள் எப்படிக் கண்காணிக்கப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) கிறித்துவ மத ஸ்தாபனங்கள், மாதா கோயில்கள் ஆகியவற்றினைக் கண்காணிக்க ஒரு கிறித்துவ அறநிலையத்துறை அமைக்கப்படவில்லை.

(இ) கிறித்துவ தேவ ஆலயங்களின் சொத்துக்கள், அந்தந்த பகுதியில் உள்ள கிறித்துவ பாதிரிகளால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்புகள்.

(அ) அவையுரிமைக் குழுவிற்கான தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான அவையுரிமைக் குழுவின்கு (Committee of Privileges) தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் பதினான்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்தெடுக்கும்பொருட்டு, கீழ்க்கண்ட பதினான்கு உறுப்பினர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர் என்பதை நான் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்:—

1. திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்.
2. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே.
3. திரு. கே. கந்தசாமி.
4. திரு. சோ. அழகர்சாமி.
5. திரு. கே. பி. கோபால்.
6. திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்.

[1972 ஏப்ரல் 1]

(பேரவைத் தலைவர்)

7. திரு. ரா. ரா. முனுசாமி.
8. திரு. ஏ. எம். இராஜா.
9. திரு. கு. பாலகிருட்டிணன்.
10. திரு. ச. மு. பழனியப்பன்.
11. திரு. நா. நாச்சிமுத்து.
12. திரு. க. மு. கதிரவன்.
13. திரு. ஜே. எஸ். இராசு.
14. திரு. எம். ஏ. லத்திப்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை தேர்ந்தெடுக்கப் பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சாமரக இருப்பதால், 1972-73-ம் ஆண்டு அவையுரிமைக் குழுவிற்கு இவர்கள் முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டதாக நான் அறிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்களும், பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களும், தங்கள் அலுவல் காரணமாக இக் குழுவின் உறுப்பினர்களாவர்.

இப் பேரவையின் 183 (4) விதியின்கீழ் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களை இக் குழுவின் தலைவராக நான் நியமிக்கிறேன்.

(ஆ) அவையினர் குழுவிற்கான தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான அவையினர் குழுவிற்கு (House Committee) சட்டப் பேரவையின் பதின்மூன்று உறுப் பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்பொருட்டு கீழ்க்கண்ட பதின்மூன்று உறுப் பினர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர்:—

1. திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்.
2. திரு. த. சோனையா.
3. திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்.
4. திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்.

1972 ஏப்ரல் 1]

பேரவைத் தலைவர்

5. திரு. அ. ஆறுமுகம்.
6. திரு. வி. செ. கோவிந்தசாமி.
7. திரு. இரா. இராமலிங்கம்.
8. திரு. செ. பெருமாள்.
9. திரு. எ. சுவாமிதாஸ்.
10. திரு. என். மருதாசலம்.
11. திரு. எம். சுரேந்திரன்.
12. திரு. கே. எ. வகாப்.
13. திரு. கு. அ. பொம்மன்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை தேர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக இருப்பதால், 1972-73-ம் ஆண்டு அவையினர் குழுவிற்கு இவர்கள் முறைப்படி தேர்த்தெடுக்கப்பட்டதாக நான் அறிவிக்கிறேன்.

பேரவையின் 221 (1)-வது விதிக்கீழ்

1. திரு. துரை கோவிந்தராசன்.
2. திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன்.
3. திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்.
4. திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி.

ஆகியவர்களை இக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக நான் நியமிக்கிறேன்.

பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் அலுவல் காரணமாக இக்குழுவின் தலைவர் ஆவார்.

(இ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு (மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதிக்குச்) சட்டங்களை நீட்டிப்பது குறித்த சட்டமுன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு (மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதிக்குச்) சட்டங்களை நீட்டிப்பது குறித்த சட்டமுன்வடிவை இப்பேரவைக்கு அறிமுகம் செய்வதற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவை அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1972 ஏப்ரல் 1]

[பேரவைத் தலைவர்]

3. அரசினர் சட்டமுன்வடிவு.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு (மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதிக்குச்)
சட்டங்களை நீட்டிப்பது குறித்து சட்டமுன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு (மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதிக்குச்) சட்டங்களை நீட்டிப்பது குறித்த சட்டமுன்வடிவை இப்பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

நிர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, இச் சட்டமுன்வடிவை இப்பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

4. அறிக்கைகள் அளித்தல்.

“வேலை வாய்ப்பு பயிற்சி”, “தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்” ஆகியவை பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கைகள்.

THIRU K. VEZHAVENDAN: Sir, I have pleasure to present two Reports today of the Estimates Committee, one on “Employment and Training” and the other on “Labour including Factories”.

5. தனியார் அலுவல்கள்.

(1) சட்டமுன்வடிவுகள்.

(அ) 1971-ம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 44/1971)—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது திரு. க. சுப்பு அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. க. சுப்பு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாகத்திலே மாணவர்களும் பங்கு பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் திருத்தச் சட்டத்தில் ஏற்கெனவே கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறேன்.

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. சுப்பு]

பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தில் மாணவர்களுக்கும் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்கிற கொள்கை ஏறக்குறைய எல்லா இடங்களிலும் பரவி, கோரிக்கை அதிகமான அளவில் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. ராஜஸ்தானத்தில் சட்டமன்றத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் அளித்த உரையில் இது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் திரு. ரே அவர்களும் இதை வலியுறுத்தி கோர மாநிலத்தை முன்மாதிரியாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். கோர மாநிலத்திலே செனட்டிலே மாணவர்களின் பங்கு அதிகப்படுத்தப்பட்டு, அகடமிக் கவுன்சிலிலும் மாணவர்களுக்கு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக புதிய சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அல்லாம் சட்டமன்றத்திலேகூட பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்திலே மாணவர்களுக்குப் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அதுபோல தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்கலைக் கழகங்களிலும் மாணவர்களுக்கு இடம் அளிக்கக்கூடிய வண்ணம் பாராளுமன்றத்திலே ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்தக் கொள்கையை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கொள்கையும் அதுவாகத்தான் இருக்கிறது. இப்படி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய விஷயத்தை நாம் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும்.

பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாகத்திலே மாணவர்கள் பங்குபெற வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி அனைவருக்கும் தெரியும். பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாகத்திலே குறைபாடுகள் காணப்படுகின்ற நேரத்திலே அதைச் சுட்டிக்காட்டும் போதெல்லாம், பல்கலைக் கழகம் “அடாமனஸ் பாடி” என்றும், அதில் தலையிடுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லையென்றும் கூறி விடுகிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்தின் தணிக்கை அறிச்சிகையை எடுத்துப் பார்த்தால்கூட இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும் என்பதன் அவசியம் தெற்றென விளங்கும்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக தணிக்கை அறிக்கையை எடுத்துப் பார்த்தால், அங்கு வைத்திருக்கும் கணக்குக்கும், வவுச்சர்களுக்கும் ஒத்துவரவில்லை. அங்கு இருக்கிற ரசீதுகளுக்கும் வவுச்சர்களுக்கும் கணக்கு காட்ட முடியவில்லை. பல்வேறுவிதமான ஆட்சேபணைகள் கிளப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி பல்வேறு விதமான கோளாறுகள் நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் அதை எதிர்த்துக் கேட்பதற்கு யாரும் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் மட்டுமல்ல; பொதுவாக எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் காணப்படுகின்ற குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கும், மாணவர்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துவதற்கும் மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாத முறை இருக்கின்ற

[திரு. க. சுப்பு]

காரணத்தால்தான், அதிருப்தி ஏற்படுகின்ற நேரங்களில் அது போராட்டமாக வேடிக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மாணவர்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துவதற்கும், பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகின்ற தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி திருத்துவதற்கும் மாணவர்கள் சார்பில் இடம் அளிக்க வேண்டும். இப்போது விடுத்தாங்களை விரட்டுவதும், விடைத்தாங்களை விரட்டுவதுமான கேடுகள் எல்லாம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

30 கல் அப்படிப்பட்ட கேடுகள், கோளாறுகள் இப்போது ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அதிலும் பள்ளியிலிருந்து கல்லூரி வகுப்புக்கு சேரவேண்டுமானால் அதற்குக் கூட பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படை சர்வசாதாரணமாகி விட்டது. இதையெல்லாம் சட்ட மன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பழமுறை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதை மாற்றுவதற்கு சரியான திட்டம் என்னவென்றால் மாணவர்களுக்கு பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தில் இடம் அளிக்க வேண்டும் என்பதை சட்டமாக்கிக் கொடுத்து அமுல்படுத்துவது நியாயமாக இருக்கும்.

அண்டை மாநிலங்கள் அதை அமுல்படுத்தும்போது தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை எந்தத் தகராறும் இருக்க முடியாது. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் எவ்வளவுதான் நாம் சரிவர நடத்துவதில் கட்டுப்பாடு செலுத்தும் முறையில் குழு போட்டு கணக்குகளைப் பார்க்கலாம் என்று விதிகள் இருந்தாலும்கூட, இதுவரை எந்தக் குழுவும் போய் கணக்குகளைப் பார்த்து ஊழல் செய்வதைக் கண்டுபிடித்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட முறையில் நாம் தலையிட முடியாமல் இருக்கிறது. உயர் மட்டத்தில் இருப்பவர்களை எல்லாம் எந்த அளவுக்கு நமக்கு வேண்டியவர்களாக்கிக் கொள்வது, "ப்ரோ-சான்ஸலரை" வேண்டியவர் ஆக்கிக் கொள்வது என்பதில் மிகக் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள்.

ஆட்சியில் யார் இருந்தாலும், ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களை தங்களுக்கு உரியவராக்கிக் கொள்வதில் தவறில்லை. ஆனால் தவறான நிர்வாகத்துக்கு இட்டுச் செல்லக் கூடாது. ஒத்துழைப்பு உணர்ச்சியுடன் இருக்கவேண்டும். மாணவர்களுக்கு பல்கலைக் கழகத்தில் இடம் அளிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள நாம் அதற்கு ஏன் சட்ட வடிவம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற அடிப்படையில்தான் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படைக் கருத்துக்களை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, நம் அருமை நண்பர் சுப்பு அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை முழு மனத்துடன் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

முன்வடிவு

டாக்டர் எச. வி. ஹாண்டே]

1972 ஏப்ரல் 1]

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை)

இன்றைய தினம் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் பிரிங்சிபால்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரிங்சிபால்கள், அவர்கள் பிரிங்சிபாலாக இருக்கக்கூடிய காரணத்தால் யுனிவர்சிட்யில் இருக்கக்கூடிய செனேட்டில் இடம் பெறுகிறார்கள். அது மட்டுமின்றி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களால் பல பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அது மட்டுமின்றி, பட்டதாரித் தொகுதி, ரிஜிஸ்டர்டு கிராஜுவேட்ஸ் மூலமாக பல பேர் அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். செனேட்டில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிக்கையெல்லாம் நாம் கூர்ந்து கவனித்தால் ஒரு விஷயம் நன்றாகப் புலப்படும். அங்கு, தைரியமாக ஏதாவது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளுக்கு எதிராக, நாட்டு நன்மைக்காக விமரிசனம் செய்யக்கூடிய துணிவு பெற்றவர்கள் பாராவது இருக்கிறார்களா என்றால், 2-3 பேர் ரிஜிஸ்டர்டு கிராஜுவேட்ஸ் மூலம் வந்திருக்கும் பிரதிநிதிகள் தான். பிரிங்சிபால்கள், அவர்கள் தைரியமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு அங்கு சங்கடமான நிலைமையை நாங்கள் பார்க்கிறோம். இருந்தாலும், பிரிங்சிபால்கள் வைஸ்-சான்சலருக்கு ஒரு வகையில் கட்டுப்பாட்டிருக்கிறார்கள். இலாகாவிற்கு ஒரு வகையில் கட்டுப்பாட்டிருக்கிறார்கள்.

யுனிவர்சிட்யிலிருந்து “கிரான்ட்ஸ்” வரவேண்டும். அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தில் இப்போது பி.யு.சி. போன்ற வகுப்புகளை இலவசமாக்கி மாணவர்களுக்கு செய்திருப்பதால் “கிரான்ட்ஸ்” வரவேண்டிய காரணத்தால் இந்தக் கல்லூரிகள் ஓரளவுக்கு, முக்கால் பாகம், அரசாங்கத்திற்குத் தான் கட்டுப்பாட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட துணை வேந்தர்களுக்கு கட்டுப்பாட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை தனிப்பட்ட வகையில் நாங்கள் விமரிசனம் செய்யக் கூடாது. ஆனால் இன்றைய துரப்பாக்கியமான நிலைமை Vice Chancellors are practically appointed by the Government என்ற அளவிற்கு, துணை வேந்தர்கள் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படும் ஒரு நிலைமை, எந்த யுனிவர்சிட்யை எடுத்தாலும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அரசாங்கத்துக்குக் கட்டுப்பாட்டிருக்கக்கூடிய துணை வேந்தர்கள், அரசாங்கத்துக்கு கட்டுப்பாட்டுள்ள பல்கலைக் கழகம், துணை வேந்தர்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட பிரிங்சிபால்கள் போன்றவர்களைப் பார்க்கும் நேரத்தில், இந்தக் கருத்துகளை தைரியமாக எடுத்துப் பேச முடியுமா என்று பார்த்தால், ஏதோ 4-5 பேர், ரிஜிஸ்டர்டு கிராஜுவேட்ஸ் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்களுக்குத்தான் துணிவிருக்கிறது என்பதை ஆணித்தரமாகச் சொல்ல முடியும். இதில் எந்த நண்பர்களுக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருப்பதற்கு இடமில்லை என்று கருதுகிறேன், ஒரு கோணத்தில் பார்க்கும் நேரத்தில்.

இன்னொரு கோணம் என்னவென்றால், அங்கே இருப்பவர்கள் நீண்ட காலம் கல்வித் துறையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது இருக்கக்கூடிய இளைஞர் சமுதாயத்துக்கு நல்ல நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடிய, குறைகளை

[1972 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

எடுத்துச் சொல்பவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்றால், விரல் விட்டு எண்ணக் கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. ஏனென்றால் மாணவர்களிடையே—கிறிஸ்டியன் காலேஜ் மாணவர்களிடையே, லயோலா காலேஜ் மாணவர்களிடையே, பிரெசிடென்சி காலேஜ்—எந்தக் காலேஜை எடுத்துக்கொண்டாலும் மாணவர்களுக்கு பல பிரச்சனைகள். பல பிரச்சனைகள் அவர்களுக்குத் தோன்றுகின்றன. அவை மேலிடத்தில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தெரிவிக்க மாணவர்களுக்குச் சரியான வாய்ப்புகள் இல்லை. ஆகவே மாணவர்களுக்குச் என்ன பிரச்சனை இருக்கிறது, அவர்களின் குறைகள் என்ன என்று அந்த செனேட் அல்லது அகாடமிக் கவுன்சில் தலைவர் யாராலாவது பார்த்துச் செய்ய முடியுமா என்றால், மாணவர் பிரதிநிதிகளால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களால்தான் முடியும்.

இன்று, உதாரணமாகப் பல அம்சங்களை எடுத்துப் பார்க்கலாம். இங்கிலீஷ் சிலப்பலை எடுத்துக்கொண்டு பாருங்கள். சரித்திரம் சிலப்பலை எடுத்துப் பாருங்கள். அதேபோல் எகனாமிக்ஸ் சிலப்பலைப் பாருங்கள். பொருளாதாரம் அது ஒரு மாதிரியான பொருளாதாரமாகத்தான் அங்கே சொல்லிக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நம் நாட்டில் இருக்கும் பொருளாதாரம்—எகனாமிக்ஸ்—சரியோ, இல்லையோ அது தனிப்பட்ட பிரச்சனை. ஆனால் இன்றைய தினம் பொருளாதார அடிப்படையில் பாவலான நடைமுறையைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். அது எந்தப் பொருளாதாரமாக வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளட்டும். ஆனால் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு முற்றிலும் வேறான, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உருவாக்கப்பட்ட பொருளாதாரத்தைச் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பொருளாதாரத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு நாட்டின் அரசியல் சூழ்நிலையில் நிச்சயமாக இடமில்லை. அந்தத் துறையில் “எகனாமிக் பிரிசெப்ட்ஸ்—எகனாமிக் கான்செப்ட்ஸ்” என்று சொல்வோம்.

அந்த மாதிரி நடைமுறைக்கு வேறான எண்ணங்களை அங்கே சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அவர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக—அந்த எகனாமிக்ஸ் படித்தவர்—வருகிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி அமைச்சரின் கீழே வேலை செய்யவேண்டும். அமைச்சராக இருப்பவர் சொல்லும் கொள்கைக்கும்—நடைமுறையில் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற கொள்கைக்கும்—அவர் எகனாமிக்ஸ் எம்.ஏ., எகனாமிக்ஸ் பி.ஏ.-இல் படித்த கருத்துக்களுக்கும் முற்றிலும் வேறுபாடாக இருக்கக்கூடிய காட்சியைப் பார்க்கும் நேரத்தில், மாணவன் எழுந்து கேட்கிறான், ‘இதை எதற்காகப் படிக்கவேண்டும்?’ என்று.

1972 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அதே வகையில் சரித்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, இந்தியன் ஹிஸ்டரி, ஏன்சியண்ட் ஹிஸ்டரி, மாதர்ன் ஹிஸ்டரி என்று பல சிலபஸ் இருக்கிறது. செனேட்டில் இருப்பவர்கள் யார்? 1930-ல் 1935-ல் படித்தவர்கள். நாங்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறபோது இருந்த முறை “In my good old days I had read those things அது ஒரு பாடம், இப்போது இல்லை. அதுமாதிரி, பத்தாம் பசலி கருத்துக்கள் அந்த மன்றத்தில் இருக்கிறது. அந்த விவாதத்தை எடுத்துப் பாருங்கள். நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே அந்த ஒரு சரித்திரத்துக்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கும். அதே முறையில் விஞ்ஞானத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் நன்றாகத் தெரியும்—படிக்கக் கூடிய விஞ்ஞானத்திற்கும், படித்து விட்டு வெளியே வந்த பிறகு நடைமுறையில் ஈடுபடவேண்டிய விஞ்ஞானத்துக்கும் மைல் கணக்கான—“There are miles of difference” தூரம் இருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கும் நேரத்தில், மாணவன் ‘நான் எதற்காகப் பத்தாம் பசலிக் கருத்துக்களைப் படித்து, நடைமுறையில் கொண்டுவர முடியாத துர்பாக்கிய நிலையில் எதற்காக அதைப் படிக்க வேண்டும்?’ என்று கேட்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?

நான் பல கல்லூரிகளுக்குப் போய் மாணவர்களிடத்தில் பேசுவது உண்டு. என்னே அவர்கள் அழைக்கிறார்கள். நான், ‘உங்கள் குறை என்ன?’ என்று கேட்பது உண்டு. மாணவர்கள் சில ஜர்னல்ஸ் கொண்டுவருகிறார்கள். ஸ்யோலா காலேஜ் மாணவர்கள், கிறிஸ்டியன் காலேஜ் மாணவர்கள், அவைகளை முற்போக்கு ஜர்னல்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்; சில கட்சிகள் மறுக்கலாம். இருந்தாலும் அதைப் பார்க்கும் நேரத்தில், ‘The entire educational system should be scrapped என்று மனவேதனையுடன், தங்கள் கொள்கைகள் வேற்றி பெற முடியவில்லை, தேர்வு பெற்று வந்தபிறகு நம் நிலைமை என்ன என்ற கவலையுடன் இருப்பதால், ஆங்கிலத்தில் சொல்வதென்றால், ‘ஃப்ரஸ்ட்ரேஷன்’ அடையப் போகிறோம் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை மாணவர்களிடத்தில் இருப்பதால், மாணவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், “The entire educational system is antiquated and it should be scrapped என்று கோபத்துடன் எழுந்து சொல்லுகிறார்கள். அதில்லாமல், இன்றைய தினம் “சப்ப்யூட்” புரட்சி என்று சொல்லுமளவிற்குப் பரவலான காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அந்த அளவு ‘சப்ப்யூட்’ புரட்சிக்கு காரணம் பல்கலைக் கழகத்தில் நாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவில்லை என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். மாணவர்களிடையே வளர்ந்து வரும் இந்த அதிருப்தி படிப்படியாக வளர்ந்து பயங்கர

[1972 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்து வெடிக்கும் அளவிற்கு—எந்தக் கட்சி பிறகு தலையிட்டாலும்கூட—அது வெடித்து வரக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு நிலைமை ஏற்படுமேதவிர, வேறொன்றுமல்ல.

ஆகவேதான் மாணவர்கள் இதிலே குறிப்பிடுவது நியாயம் என்பதை நான் ஆணித்தரமாகச் சொல்ல முடியும். இன்றைய தினம் பயங்கரமான வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஹிஸ்டரி, இந்த எகனமிக்ஸ், இந்த ஜியாகராபி எதையெடுத்தாலும் படித்துவிட்ட பிறகு வேலை வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்புக்கு ஏற்றற்போல் நல்ல முறையிலே மாணவர்களுக்குக் கல்வி முறை அமையவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் . . .

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுதுள்ள பாடத் திட்டங்களை மாணவர்கள் அங்கீகரிக்கவில்லை என்றும் மாணவர்கள் அதை வெறுக்கிறார்கள் என்றும் அது அவர்களுக்குப் பயன் உள்ளதாக இல்லை என்றும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைத் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிய பாடத் திட்டங்கள் வேண்டுமென்றால் என்ன பாடத் திட்டங்கள், எந்த முறையிலே அமைத்து நடத்தலாம், எப்படி நடத்தினால் நீங்கள் சொல்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகும் என்பதை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் அதைச் சொல்வதற்குள் மதிப்புக்குரிய மொய்தீன் அவர்கள், அன்புக்குரிய மொய்தீன் அவர்கள் அவசரப்பட்டு விட்டார்கள். ஜாப் ஓரியண்டட் என்ற முறையிலே நல்ல முறையில் வேலை வாய்ப்பு உள்ள திட்டங்களை உண்டாக்க வேண்டும் . . .

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஜாப் ஓரியண்டட் என்றால் வேலை வாய்ப்புக்களை உண்டாக்குகிற என்ற பொருள் அல்ல. ஜாப் ஓரியண்டட் என்றால் வேலைகளையும் தாங்களே உருவாக்கிக்கொள்கிற திறன்தரும் பயிற்சி என்றுதான் பொருள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அரசாங்கம் உருவாக்கிக் கொடுக்கிறதோ, தானே உருவாக்கிக் கொள்வதோ என்ற பிரச்சனை வேறு. நான் சொல்வது அந்த வாய்ப்பே இல்லையென்றால் பழைய பூகோளத்தைப் படித்து எந்த வகையிலே பயன் கிடைக்கும் என்ற ஆராய்சியிலே ஈடுபட்டால் புரிந்துகொள்ளலாம். ஜாப் ஓரியண்டட் என்று சொன்னால் அமைச்சர் சொன்னதில் ஒரு பகுதியை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன், அவர்களே உண்டாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்பது வேறு, ஆனால் அதே நேரத்திலே இன்னொரு பகுதி இருக்கிறது, அதுதான் அரசாங்கம் வேலைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அரசாங்கம் பல வேலைகளைச் சொல்

1972 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் எச். வி. ஹான்டே]

கிறார்கள், அப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்குச் சரியாக 'பிட் இன்' ஆகிற அளவுக்கு மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இன்னும் விளக்க வேண்டுமென்றால் அமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூடத் தெரியும், கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். 'Education department also has addressed itself to this take இந்தப் பணியை எப்படிச் செய்வது என்பதுபற்றி ஆராய்வதற்கு அதைத் தொடுவதற்குத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும்கூட உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கல்வி இலாகாவோ பல்கலைக் கழகமோ, அக்கடமிக் கவுன்சிலோ, செனேட் அவையோ அதைப்பற்றி கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். சென்ற ஆண்டு நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரிகளில் உள்ள புரபசர்க்கையெல்லாம் அழைத்து கல்வியிலே சொல்லித்தரப் படுகிற முறையிலே எப்படி எப்படி மாற்றலாம் என்ற வகையிலே ஆராய்ந்து கம்ப்ளீட் ரீலிரியண்ட் செய்வதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள், அந்தக் குழு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. இது சயின்டிபிக் ஆக இருப்பதால் முழுமையும் எனக்குச் சொல்வதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். அவர்கள், மாணவர்கள் அடிக்கடி கோரிக்கைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள், பொதுமக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையிலே நல்ல வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய கல்வியாக மாற்றிப் பயனுள்ளதாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு, மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நோயாளிக்கு சிகிச்சை அளிக்கவேண்டுமென்று திரு. மொய்தீன் அவர்கள் சொல்லலாம். என்ன என்ன சிகிச்சைகள் செய்ய வேண்டுமென்று இலாகா செய்வார்கள். இதைப்பற்றி இந்த இலாகா நல்ல முறையிலே செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. மாணவர்களிடையே நீங்கள் செய்ய வில்லை என்ற குறைபாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. வெளிநாட்டிலே இருக்கின்ற கல்வியின் தரத்தை நாம் பார்க்கிறோம். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ரஷியா என்று எந்த நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் பல முற்போக்கான காரியங்கள்—சந்திர மண்டலத்திற்குப் போவதானாலும் விமானத்தை ஒட்டு வதானாலும்—செய்வதற்கேற்ற வகையிலே பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே ஏரோநாட்டிக்ஸ், விமானம் எப்படிச் செய்வது என்பதுபற்றி எத்தனை பேர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர்களுக்கு செய்ய முடியும்? கப்பல் கட்டுவது, கப்பல் ஆர்கிடெக்சர், என்று சொல்கிறார்களே எத்தனை பேர்களுக்கு அதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள்? விசாகப்பட்டினம் யார்ட்டிலே உத்தியோகம் பார்ப்பதற்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து அவர்களை நாம் இறக்குமதி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இங்கே திறமையுள்ள வர்கள் இல்லையா? இருக்கிறார்கள். திறமை இருக்கிறது, அதை எப்படி நல்ல

[1972 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

முறையிலே இந்த மண்ணிலே பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று பார்த்து பல பயிற்சிகள்—ரஷியாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் வேறு எந்த டெமாக்ரடிக் கன்ட்ரியை எடுத்துக்கொண்டாலும் எது எதிலே அங்கே திறமையுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள், ஜப்பானிலும் அப்படித்தான் செய்கிறார்கள்—கொடுத்து வாய்ப்புக்கொடுக்கக் கூடிய முறையிலே மாற்றியமைக்க வேண்டும். நாங்கள் இப்படிச் சொல்வது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். மாணவர்கள் சொல்கிறார்களே அதை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தக் குறைபாட்டை எப்படிப் போக்குவது...

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கனம் ஹாண்டே அவர்களிடம் கேட்டது மாணவர்கள் இந்தப் பாடத் திட்டங்கள் சரியில்லை இந்தத் திட்டத்திலே பயன் இல்லை பிரயோஜனம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள், எந்த எந்த மாற்று முறைகள் வேண்டும், எந்த எந்தப் பாடங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று மாணவர்கள் அவர்களிடம் ஏதாவது சொல்லியிருக்கிறார்களா? என்ன வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்லியதிலே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு ஒப்புதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? எந்தப் பாடங்கள் எந்த எந்த முறையிலே அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்? அதையெல்லாம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னால் இந்தப் பேரவை அறிந்தகொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சிலபஸ் பொறுத்த வரையில் என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமென்று பட்டியலே என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், அகடமிக் கவுன்சிலிலே இரண்டு இடமாவது கொடுங்கள், செனேட்டிலே இரண்டு இடமாவது கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால் தைரியமாகப் பேச முடியும்.*

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வெட்டர்னரி காலேஜிலே நடந்துகொண்டிருக்கிற ஸ்ட்ரைக் நமக்குத் தெரியும். நான் அதற்குள்ளே போக விரும்பவில்லை, இரண்டு மாணவர்களுக்கு அங்கே அகடமிக் கவுன்சிலிலோ அல்லது செனேட்டிலோ இடம் கொடுத்திருந்தால் அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அவர்கள் இன்றைக்கு அதிருப்தியைக் காட்டுவதற்கு ஸ்ட்ரைக், உண்ணாவிரதம் நடத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் உருவாகாமல் இருப்பதற்கு அது நல்லதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனை என்டைர் எஜுகேஷனல் சிஸ்டத்தை ரீஆர்க்கனைஸ் செய்து பயன் உள்ளதாக

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1972 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

செய்து மாணவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு கல்லூரிக்கு 1,000 பேர்கள் விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள், 300 பேர்களுக்குத் தான் இடம் இருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் பண்ணியவுடனே அடுத்துப் போய்ச்சேர இடம் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டவுடன் நான் பெயில் ஆகியிருந்தால்கூட பரவாயில்லை, அடுத்து எஸ்.எஸ்.எல்.சி.யிலேயேகூட இருந்திருக்கலாம் என்று நினைக்கக்கூடிய அளவுக்கு வேதனையடையக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு வேதனைப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் பாஸ் செய்த பிறகு ஏன் பாஸ் செய்தான் என்று தந்தையேகூட, பெற்றோரேகூட வேதனைப்படும் அளவிற்கு இருக்கிறது. My boy has passed and now the problem has started என்ற அளவிற்குப் பிரச்சனை உருவாகியிருக்கிறது.

ஏன் பாஸ் செய்தான் என்று பெற்றோர்கள் சொல்லக்கூடிய, எண்ணக்கூடிய அளவிற்குத் துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அம்மாதிரியான பிரச்சனைகள், அப்டிஷன் பிரச்சனைகள், நல்ல நல்ல பயிற்சி கொடுக்கக்கூடிய பிரச்சனைகள் ஆகியவைகளை எடுத்துச் சொல்லும் இடங்களை உருவாக்கினால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, இன்னும் பல பிரச்சனைகளைக் கூறுவதற்கு நேரமில்லாத காரணத்தினால் இதைச் சொல்லி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இவைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு வாக்குறுதி தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : திரு. ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது * * என்ற வகையில் கூறிய கருத்துக்களை அவையின் நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஆப்போசிஷன் கருத்துக்களை . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : * * என்று வரும் கருத்தைத்தான் நீக்கச் சொன்னேன்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : * *

DR. H. V. HANDE : Sir, I meant the Madras Senate. I did not mean the Syndicate Congress.

* THIRU M. A. LATHEEF : Hon. Chairman, Sir, I wish to offer a few observations in connection with the draft Bill which seeks to give representation to the student representatives in the various bodies of the University.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1972 ஏப்ரல் 1]

[Thiru M. A. Latheef]

Sir, the very Bill is based upon the philosophy that the student body does form a separate organisation which has got different goals and different policies and it is different from the other section, namely, the teaching section of the colleges and schools.

Sir, when our country attained independence which was under the foreign rule for such a long time adopted the democratic set-up and granted to all the adults the rights of exercising their vote in the formation of the Government. Then it was felt that there should be training because the democratic ideal at that time was a new ideal to the people of India.

Therefore, the fathers of the University education then felt that there should be some training given to the student community in the matter of elections, in the matter of exercising their franchise and in the matter of public affairs. So, rightly some way was found to introduce the method of elections and the method of selections of representatives. Therefore we have had, what we called, class pupil leader, then school pupil leader and then in the colleges, representatives of various faculties and then the Chairman and the Secretary of the College Union. From the second-class I had been a class leader, school pupil leader and then the President of the Islamia College and then the Chairman of the Pachaiappa's College Union and a representative of the Law College in Madras and the leader of the student community in different fields.

Therefore, I know the various intricacies, complication, 'ins' and 'outs' that are involved in the matter of student activities and the extra curricular activities of the colleges and schools. But curiously enough. Mr. Chairman, it was rather very unfortunate that the students' unions are now identified with the trade unions. That is a very unfortunate development in our country.

At the outset, I would like to say that I stand for the student bodies and I have been working for the student bodies and I am also a leader of the student community. But the way in which the student activities are being misunderstood today, is rather very unfortunate. What I submit is that the trade union is different from the student union and the aim of the trade union is entirely different from the aim of the student union. Both should not be identified alike. If you just try to identify both, then it will be a fatal blow to the very foundation of the educational system in our country. One thing that we must understand clearly is whether

1972 ஏப்ரல் 1]

[Thiru M. A. Latheef]

the method of education and the syllabus that should be prescribed is a matter that should be decided by the teachers or by the taught,

We must first decide whether the teacher is competent to decide which thing is to be taught to the student or whether the student is competent to decide which thing is to be taught. There is the view that the students should have a say in the matter of selection of studies and also in the formulation of syllabus. My submission is that a student must always be a student. At least students are expected to be respectful to the teachers.

Sir, the student is there in the educational institution not to administer but to be administered. He is not there to control the affairs of the educational institution but he is there to be controlled by the teachers. He is not there to regularise the educational system but he is there to be regularised. He is not there to rationalise the entire edifice of education but he is there to be rationalised. He is not there to suggest but he is there to be suggested. He is not there to advise but he is there to be advised. Above all, he is not there to teach but to be taught.

These things should be clearly understood. Why I say this is this—I am not against the student community—we are all interested in the future of the student community. If we just say that the students should have a say in the matter of the affairs of the University and in the matter of educational institutions, then how to control the students? If the students are not to be controlled, how can they sit in the class and get proper education from the teachers? This they should understand.

We are interested in importing something which may be politically profitable to some people but we are not interested in securing a free forum for the student community. I feel that the student community should have a bright future. How they could get a bright future? Only if they have good educational foundation in university as well as in schools. How they will get a firm foundation? They will get it only if they have a sense of discipline, sense of devotion to education and this sense of devotion they will have only if they feel that they are in educational institutions to get knowledge, to acquire knowledge, to learn and not to demonstrate and not to teach somebody else. That is my submission, to all students not only in this State but also in other places. They should rise to the occasion. Then only these people when they come

[1972 ஏப்ரல் 1]

[Thiru M. A. Latheef]

out of colleges can face competition from outside world, from outside controversies. These people must be freed. That is my submission.

What happens in educational institutions? I can understand if a student does not go to his class for some valid reason. What happens? The teachers are paid but students do not get proper education from classes. How much national loss? Not only national loss, but loss to State exchequer and the grant that is given by Educational Department but also it is personal loss to the student community. This should be avoided.

I am not only a student leader but an advocate and an advocate-teacher. So I know the students' mentality. All students are good. There may not be two opinions on that. Leave them alone. No student is bad. But the way in which they are trained, the way in which they are given a picture about the future, counts. It depends upon their reaction. They are a reactive force and not active force. Reaction comes only when they get frustrated about their future. So, at least there should be a sense of security on the part of student community about their future. How to get that security?

The first thing that students must realise is that they are students and nothing but students. Their first duty is to study, second duty is to study and third duty is to study. Their duty is to study, study and study, not only study carefully what is taught in classes but also things happening in the outside world. I shall narrate an incident. Two students are going and one student addresses another student: , இந்த பஜ்ஜி என்ன சொன்ன பார்த்தியா? யாரைப் பார்த்து 'பஜ்ஜி' என்று சொல்லுகிறான்? லெக்சரரைப் பார்த்து 'பஜ்ஜி' என்று சொல்லுகிறான். தன்னுடன் படிக்கும் சக மாணவனை மரியாதையாக "சார்" என அழைக்கும் அவன் தன் ஆசிரியரை ஏகாத்தில் "சொன்னான்" எனக் குறிப்பிடுகின்றான். He is addressing his co-student as 'Sir', but refers to his teacher as "என்ன சொன்னான் பார்த்தியா?" This is the way in which students are behaving. This is not because students are bad by themselves, but because of the circumstances, they get changed like this. People like me, public

1972 ஏப்ரல் 1]

[Thiru M. A. Latheef]

men, politicians may not be responsible for this. But we have trained them in such a way.

‘உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்’

பிறைநிலை முனியாது கற்றல்நன்றே

That was the great principle that was laid down by Nedunchezhiyan the Pandya Emperor. You must respect the teacher. ‘Gurubrahma’ we say. The teacher is likened to ‘Brahma’. We must respect him like that. Unless a Muslim prays for the welfare of his teacher five times a day, his prayer will not be complete, and he will not be a perfect Muslim. Even in Valluvar’s philosophy, the student is expected to hold the teacher in reverence. All these norms are only in the interest of the student community. That is my submission.

What I want to point out to the Hon. Minister is another thing. In every university, a note is sent to the examiner that at least 75 per cent should get through. That is University secret. Direction is given to examiner that atleast 50 per cent, or 75 per cent should get through. Poor examiner, what can he do? He has to see that most of the pupils are pushed through. Even those securing 20, 25 are pushed up to 40 and given pass. These people when they come out, are inefficient, not only generally inefficient but inefficient in the field wherever they work. This should be avoided.

The University must scrupulously lay down a principle wherein all the examiners should be instructed that pass mark should be given only to those who attain a particular standard. Others should be weeded out. Only those who work and come to a particular standard should be eligible for promotion. That should be kept in view.

Mr. Suppu has asked for representation for student community in the affairs of the University. Representation for what? I am neither opposing nor supporting. I would like to be enlightened why they should be given representation in the university bodies? If they are going to decide method of education, if they are going to formulate policy of education, if they are going to say that this principle should be there and that principle should not be there, I think that should not be accepted. It is wrong. But if you say the

[Thiru M. A. Latheef]

[1972 ஏப்ரல் 1]

representation is for them to have a say in the formulation of policy, in the shaping of their culture in scholastic and collegiate education, then I would submit it will lead to so many complications. A doctor is a person who should prescribe the medicine; it is he who administers medicine and he is entitled to prescribe it. If you say that patient, who has to take medicines, should have a say in the matter of prescription of medicine, then it is nothing but mockery. I do not understand the philosophy behind it. It is also 'known as', "அறியாமைப் பணி" You should try to remove this "அறியாமைப் பணி" 'ignorance' and keep educational sphere quite peaceful.

You must have the heart to admit that if a person is a teacher, he should be respected and kept in regard as a person imparting knowledge. That is my submission. If Mr. Suppu could enlighten me on these points, how and why there should be representation, it would be better. If you say there has been universal frustration in general, sense of indiscipline, and so they want representation in university bodies, then if you give representation, there will be further deterioration in the matter of discipline in educational institutions. The students being a reactive force, if you do not give them what they want they will react. This reaction will spread far and wide and it will have diverse reflection in the educational field.

You may say in order that they may be responsible, you must give them a chance. If that is so, I am for that. I support it and say 'All right, you can have some representation'. Let one or two or even three people be elected by the Student Body in the educational institution and give them some representation in the University Bodies also. But are these elections confined to the colleges, I would like to ask. Are these elections very free, without violence and are these elections without there being any adverse repercussions upon the education of the students? This has been telling very badly and very adversely upon the educational career of the student community. What happened? You want to give some citizenship training to the students. But it has become a political matter. Even the newspapers, it is very unfortunate in this country, it is a curse and newspapers do not have any sense

[Thiru M. A. Latheef]

1st April 1972]

of responsibility. They say such and such party has captured the the Union. They say it so openly. Such and such political party has captured the Union Chairmanship in such and such college, the secretaryship and so on. Whenever something happens in the student community, they give prominence publishing in their newspapers, so that it affects the moral character of the students and the students get agitated.

I blame the elders for all the evils in the educational system, I blame the elders for all the indiscipline in the educational institutions; only the elders are responsible for all the ills among the students and the so-called newspapers which are expected to portray a true picture for the benefit of the common people, but who give biased, prejudiced and narrowminded reports about things. The newspapers are expected to give an unbiased and correct picture of the incidents. But they do not.

Take even the proceedings of our own Legislature. They want to give just a big image of some people and suppress the other people. Whatever they say, the newspapers have got to present to the people outside. Because of their narrow-minded attitude and very wrong philosophy of journalism, they are suppressing some people, just giving a protracted, bulged image of some other people, just to give them some political domination, some political influence. Is it the way newspapers should function? Is it the philosophy of journalism? I would quote one instance where an English paper refused to publish a particular person's statement for the past two weeks. Why it is so, I want to know?

THIRU A. SUBRAMANIAM: On a point of order, Sir. I wonder whether this is a debate on the University (Amendment) Bill or on the duties and responsibilities of the journalists and newspapers. Will you please clarify that, Sir?

MR. CHAIRMAN: (Thiru S. Kandappan): Mr. Latheef, you have already taken more time.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, I am just dealing with the responsibilities of journalism only with reference to the activities of the student community, with reference to the way in which the students' activities are portrayed in journals. I am entitled to deal

[1972 ஏப்ரல் 1]

[Thiru M. A. Latheef]

with journalistic bias and prejudices in this context. There will be only disorder and not order, if they go on in this way. I charge the newspapers. In this country, they are like that. Of course, some of the newspapers are good papers. But this tendency on the part of some should be curbed. Whenever students clash or something connected with students happen in any educational institution, they must give only a correct picture and they must not give political colour to such incidents.

With these observations, Mr. Chairman, what I submit is that if you feel that the issue and grievances of the student community will be fully met by giving them representation in the University Bodies and when you *bonafide* feel that this will curb the frustration and the ill-will towards the teaching community by the students; then, all right, we will have it as an experiment.

Also, I will plead with the Education Minister to consider this sympathetically and see if there is feasibility and if there will be a good atmosphere if you just have this representation of students in the educational field. So, with these observations, I feel this. Let them do it. Let us know this.

Student community is student community; let them have their activities; let their activities be their own activities; let them have no outside interference; let them not get involved in party politics; let them have education freely and uninterruptedly, the only consideration of theirs should be pertaining to their future; let them have the feeling that they are students and not the teachers. Thank you, Sir.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் சுப்பு அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சென்னைப் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவை முழு மனதோடு ஆதரித்து இந்த மசோதாவினை அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டு சட்டமாக்கிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

நான் பேசும்போது எனக்குப் பின்னால் இருந்து இப்போதுதான் பேசியிருந்த நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் பேசிய சில கருத்துக்களை மறுதலிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு நான் ஆளாகியிருக்கிறேன் என்பதனையும் நான் முன்கூட்டியே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

1947-க்கு முன்னாலே, இந்த நாடு விடுதலை அடைவதற்கு முன்னாலே இந்த நாட்டின் கல்விக்கூடங்கள் ஆட்சியாளர்களால் ஒரு குறிக்கோள், ஒரு நோக்கத் தோடு ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது என்பதனை நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிவோம். அந்த நோக்கம் குறிக்கோள், மாணவர்களை ஒன்று அன்னிய ஆட்சியினுடைய ஆதாரவாளர்களாக அவர்கள் இட்ட வேலைகளைச் செய்கிற ஏவலாளர்களாக ஆக்குவது, இரண்டாவது அவர்கள் நெஞ்சத்திலே சமுதாயத்தை திருத்தி யுமைக்கிற, சீரமைக்கிற எண்ணங்கள் ஏதும் வளரவிடாமல், முற்போக்கான கருத்துக்கள் ஏதும் அங்கு முளைத்துவிடாமல் தடுத்தாவது என்று இந்த இரண்டு குறிக்கோள்கள் அன்று இருந்தன. நாடு விடுதலை பெற்றதற்குப் பின்னால் விடுதலையடைந்த நாட்டினுடைய பொறுப்புமிக்க குடிமக்களாக, அந்த நாட்டை மேம்படுத்துகிற சிறப்பான பணியினில் முழுமனதோடு, முழுத் தெளிவோடு, திறந்த கண்களோடு அதில் ஈடுபடுகிற பொறுப்புமிக்கப் பணியாளர்களாக அவர்களை ஆக்கவேண்டுமென்ற குறிக்கோள் தானாகவே அமைந்து விட்டது. இந்தக் குறிக்கோளை ஆட்சி ஏற்றுக்கொண்டு விட்டதா அல்லது இந்தக் குறிக்கோளை பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டனவா என்று கேட்டால், ஆம் என்ற பதிலை என்னால் சொல்ல முடியாது என்று சொன்னாலும் கூட அந்தக் குறிக்கோளைத்தான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பின்னர் இக்குறிக்கோள் சமதர்ம சமுதாயம் அமைப்பது என்று வளர்ந்தது. ஒருசில கட்சிகள் இதனை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா இல்லையா என்ற பிரச்சனை இருந்தபோதிலும் இந்த நாடு ஒட்டுமொத்தத்தில் அந்தக் குறிக்கோளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சமதர்ம சமுதாயம் என்று சொல்லும் போது, ஒரு புது சமுதாயத்தை உருவாக்கும்போது, அங்கு மாணவர்கள், வருங்கால குடிமக்கள், முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறார்கள். அந்த மாணவர்களை அந்த சமுதாயத்தில் வாழ்வதற்கு உரியவர்களாகவும், அதோடு சமுதாயத்தை உருவாக்குகிற பணியினைச் செய்ய வல்லவர்களாகவும் ஆக்குகின்ற இன்னொரு பணியும் சேர்ந்துவிடுகிறது என்பதை நான் இங்கு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக, அந்த வகையில் பார்க்கும்போது இந்த நாட்டிலிருக்கிற, குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டிலிருக்கிற கல்விமுறை, சிலபஸ், இன்னும் மற்றவை எல்லாம் எப்படியிருக்கின்றன என்றால் எப்போதோ ஒரு காலத்தில் ஆக்கி வைத்ததுதான் அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. பலர் பேசியாகி விட்டது, பல அறிஞர்கள் எல்லாம் பேசியாகி விட்டது. பல்வேறு குழுக்களை அவ்வப்போது அமைக்கிறார்கள். அந்தக் குழுக்களும் அறிக்கைகள் தருகின்றன. பல கருத்துக்களை மேடைகளில் சொல்கிறார்கள். இத்தகைய மன்றங்களிலும் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். என்ன சொல்கிறார்கள்? புதிய சமுதாயத்திற்கேற்ப கல்வித் தரம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கல்வி முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

[திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்]

ஆனாலும் அந்தக் கல்வித் துறையில் மாற்றம் என்று சொல்கிறபோது பல இடப்பாடுகள் வருகின்றன. சட்டமன்றத்தில் இதுபற்றிய கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன, அப்போது எல்லாம் அமைச்சரவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? யூனிவர்சிட்டி அடாமனஸ் பாடி, அதில் அரசாங்கம் ஒன்றும் தலையிட முடியாது, இப்படித்தான் செய்ய வேண்டுமென்று ஆணையிட முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டு இருக்கிறோம் என்ற பதில்தான் அடிக்கடி வந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பல்கலைக் கழகம்—பள்ளிப் பருவத்திற்குப் பிறகு, கலாசாலைதான் மாணவர்கள் எதிர்காலத்தை செப்பனிடப்படுவதற்கு கருவியாக இருக்கிறது. அந்தப் பல்கலைக் கழகம் எப்படி இருக்கிறது என்று கேட்டால் அங்கே புதிய கருத்துக்கள் நுழைவதற்கே கடினமாக இருக்கிறது. புதிய கோட்பாடுகள் நுழைவதற்கே சிரமமாக இருக்கிறது.

இங்கேயுள்ள யூனிவர்சிட்டி ஆக்ஸ்டப் பார்த்தேன். செனட், சிண்டிகேட், அகடமிக் கவுன்சில் இவற்றில் எல்லாம் பழைய பெரியவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் முன்னொரு காலத்து கருத்துக்களை கோட்பாடுகளை வேல்யுசைக் கொண்டவர்கள். இன்றைக்குக் கருத்துக்கள், கோட்பாடுகள், வேல்யுஸ்கள் மாறுகின்றன. புதிய சமுதாயத்திற்கு ஏற்ப கருத்துக் கோட்பாடுகளை அமைத்தாக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இடைபூராக அவர்களின் கருத்துக்கள், கோட்பாடுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன.

இப்படிச் சொல்கிறபோது தான் நண்பர் லத்தீப் குறிப்பிட்டார்கள்

‘He is there to be taught and not to teach; he is there to be guided and not to guide; he is there to be advised and not to advise; and he is there to be suggested to and not to suggest’.

என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். இது எல்லாம் சரி. சின்னக் குழந்தைகளிடத்தில், நான் எல்லாம் சின்னப்பையனாக இருந்த நேரத்தில் என் தகப்பனார் சொல்வார்கள். நீ சின்னப் பையன், நாங்கள் சொல்வதைத்தான் கேட்க வேண்டும். பெரியவர்களுக்கு மரியாதை கொடுக்கவேண்டும். பெரியவர்களுக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும் என்று சொல்லுவார்கள். தொழிற்சாலைகளில் எடுத்துக்கொண்டால், நிர்வாகத்தினர் சொல்லுவார்கள். நீ இப்படி வேலை செய், நான் சொல்கிறபடி வேலை செய்யத்தான் நீ இருக்கிறாய் என்று சொல்வார்கள். இப்படி ஒரு கருத்து முந்தைய தலைமுறையில் இருந்தது. ஆனால் இப்போது அந்தக் கருத்துக்கள் மாறுகின்றன. குழந்தைகள் இயல் வல்லுநர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள், குழந்தைகளிடத்தில் அப்படிச் சொல்லக் கூடாது, அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

1972 ஏப்ரல் 1]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, நான் பேசும்போது ஆசிரியர்கள் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் ஆகவும், மாணவர்கள் தெரியாதவர்கள் என்ற கருத்தில் சொல்லவில்லை. At least there should be presumption என்று சொன்னேன். ஆசிரியர்கள் நம்மைவிட அதிகம் தெரிந்தவர்கள் என்ற எண்ணம் இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் சொன்னேன். அப்படி இருந்தால் தான் படிக்க முடியும் என்ற கருத்தில் சொன்னேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அதிலே ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை. நான் குறிப்பிட்ட அந்த வார்த்தைகளையும் சொன்னார்கள். குழந்தைகளுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கவேண்டும். குழந்தைகளைப் பெற்றவர்கள் குழந்தைகள் இயல் சொல்வதையும் கேட்கவேண்டும், அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சுதந்திரம் கொடுத்தால்தான் நல்ல முறையில் வளர்ச்சியடைவார்கள் என்று குழந்தை வல்லுநர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதேபோன்று, தொழிலாளர்களுக்கு அதிக உரிமைகள் வழங்கவேண்டும். அப்போதுதான் தொழில் முன்னேறும் என்ற கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று மாணவர்கள் உள்ளத்தில் பல்வேறு ஆசைகள், நல்ல நல்ல கருத்துக்கள், எண்ணங்கள் உண்டு. கல்வியின் தரம் இப்படியிருக்க வேண்டும். சிலபஸ் இப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து நிச்சயமாக அவர்களுக்கு ஏற்படத்தான் செய்யும். அந்த எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த என்ன வழி? இப்போது ஆர்பாட்டங்கள், ஊர்வலங்கள் எடுத்துத்தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை மாறவேண்டுமானால், அவர்களின் எண்ணம் சரியான முறையில் வெளிப்படுத்தப்படவேண்டுமானால், சொல்லவேண்டிய இடத்தில் சொன்னால்தான் முடியும்.

கல்வித் துறையைப் பற்றி, பாடத் திட்டங்களைப் பற்றி அவர்களுக்கு அனுபவ வாயிலாக எடுத்துச் சொல்லி செயல்படுத்தும் வாய்ப்பு தரவேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு ஏன் சிண்டிகேட், செனட், அகடமிக் கவுன்சில் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் யூனிவர்சிடி அமைத்துக்கொடுக்கிற பாட திட்டங்களை அப்படியே சொல்லித் தரவேண்டிய பொறுப்பைக்கொண்டவர்கள் தானே? அவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து இருக்கிறோம்? அவர்களுக்கு அனுபவத்தின் வாயிலாக பல கருத்துக்கள் இருக்கும். அவர்களுடைய வாழ்வும், யூனிவர்சிடி, பல்கலைக் கழகத்தின் வாழ்வில் சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த இரண்டு காரணத்தால்தான் ஆசிரியர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று மாணவர்களுக்கும், அவர்களுடைய அனுபவத்தின் வாயிலாக பல கருத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கும். அவர்களுடைய எதிர்காலமே அதில் சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைத்துவிட்டது. சம்பளம் வந்து கொண்டிருக்கும்.

[1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

ஆனால் மாணவர்கள் அப்படி அல்ல. அவர்கள் எதிர்காலத்தைச் செப்பணிட்டுக் கொள்வதற்காக அடித்தளம் அமைக்கப்படுவதே இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே தான். அப்படிப்பட்ட இடத்தில், நம்முடைய எதிர்காலம் எப்படி அமைத்திட வேண்டும். அங்கே சரியாக அதைச் செய்கிறார்களா என்று பார்த்து அதுபற்றி ஆலோசனை செய்து, திருத்தங்களைச் சொல்லி, கண்டனங்கள் சொல்ல வேண்டிய இடத்தில் சொல்லி, அதைச் செவ்வையாகக் கொண்டு செல்லும் பொறுப்பு, உரிமை மாணவர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த வகையில் அவர்களுக்கு இடமளிக்கவேண்டும்.

நான் இதைச் சொல்கிறபோது ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ரூ. 25,000 டொனேஷன் கொடுத்தவர்கள்கூட இந்த செனட்டில் இடம்பெறுகிறார்கள். ஆக, பணம் கொடுத்தவர்கள், அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தோடு எந்த விதத்திலும் சேராதவர்கள், அந்தச் செனட்டில் இருக்கிறபோது, மாணவர்களின் வாழ்வு, அவர்களுடைய தலையெழுத்து நிர்ணயிக்கப்படுகிற அந்த இடத்தில் மாணவர்களுடைய கருத்தைச் சொல்வதற்கு அது ஏற்ற இடம் இல்லை என்பது எந்த வகையிலே ஜனநாயகம் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அவர்கள் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் இடம் கொடுக்காமல் இருப்பதால் ஏற்படும் விளைவுகளை நாம் பார்க்கிறோம். நம்முடைய நாட்டிலே மட்டுமல்ல, பிரான்சிலே ஒரு பெரிய கிளர்ச்சி நடந்ததற்குப் பின்னாலே, பல்கலைக் கழகத்திலே மாணவர்களுக்கு நிர்வாகத்திலே இடம் கொடுத்தார்கள். பல நாடுகளில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில், மாணவர்களுக்குச் சின்னிகேட், செனட், அகாடமிக் கவுன்சில் ஆகியவற்றில் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியாக மாணவர்கள் எண்ணத்தில் எழும் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்காக, நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்வதற்காக, இடம் அளிப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?

மாணவர்கள் படிப்பில் மிகுந்த நாட்டம் செலுத்தவேண்டும். அதுதான் அவர்களுடைய தலையாய கடமை என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். என்னுடைய வருத்தம் என்னவென்றால், அரசியல் கட்சிகள் பதவிக்கு வருவதற்கு முன்பு, அரசியலில் மாணவர்களை தங்களுடைய நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். பதவிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு, மாணவர்களுக்கு உபதேசம் செய்கிறார்கள். மாணவர்கள் அரசியலைக் கற்றுக்கொள்ளலாம், அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாது என்று.

அரசியல் கட்சிகள் மாணவர்கள் விஷயத்தில் தலையிடாமல் இருந்து விட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடும். அரசியல் கட்சிகள் மாணவர்களை தவறாகப் பயன்படுத்துக்கொள்வதற்குக் காரணம் ஒன்று உண்டு. அது மாணவர்களுக்குப்

1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தில் இடம் அளிக்காததால் தான். மாணவர்களை அரசியல் கட்சிகள் தவறாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு ஏற்படும் எண்ணங்களை, கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு செனேட், சிண்டிகேட், அகடமிக் கவுன்சில் ஆகியவற்றில் இடம் அளிக்க வேண்டும். இப்படி அவர்களுக்கு இடமளித்தால் தான் நன்றாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்காகவே ஊர்வலங்கள், ஆர்பாட்டங்கள் போன்றவற்றை நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதில் இடம் அளித்து விட்டால் அவர்கள் மற்றவர்களை நாடிச் செல்லமாட்டார்கள். அந்த வகையில் இந்த மசோதாவின் நோக்கம் மிகச் சிறந்த நோக்கமாக, மிகத் தேவையான நோக்கமாக இருக்கிறது என்று நான் கூறிக்கொள்வேன்.

இதைச் செய்தால் தான் மாணவர்களுடைய கிளர்ச்சிகளைக் குறைக்க முடியும். வேறு எந்த முறையிலும் குறைக்கமுடியாது. இது எல்லோருக்கும் தான் பொருந்தும், மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்ல. பெரியவர்களுக்கும் தான் பொருந்தும். நண்பர் லத்திப் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டில் இருக்கும் தீமைகளுக்குக் காரணம் பெரியவர்கள்தான் என்று சொன்னார்கள்.

‘They are to be blamed for all the ills that the country is suffering from’.

என்று பொருள்படும்படிச் சொன்னார்கள். அப்படியானால் அந்தப் பெரியவர்கள் தான் அந்தக் கேட்டுக்குக் காரணம். நண்பர் லத்திப் அவர்கள் அடித்து, ஆணித் தாரமான அவர்களுக்கே உரிய பாணியில் சொன்னார்கள். பெரியவர்கள் கையில் தான் அந்த யூனியர்சிடி இப்போது சிக்கிக் கிடக்கிறது. அவ்கேயிருக்கக் கூடிய வைஸ்-சான்சிலர்கள் வெள்ளிவிழா கொண்டாடுகிறார்கள். பல உறுப்பினர் வெள்ளி விழா, வைர விழா கொண்டாடுகிறார்கள். செனட், சிண்டிகேட்டில் உள்ள உறுப்பினர்களுக்குத் தலை நரைத்திருக்கிறது, உள்ளமும் நரைத்திருக்கிறது. எல்லாம் நரைத்திருக்கிறது. பல்லும் போய், உடல் பழையதாகிப்போய் பிடுபட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி நிலைமையிருக்கிறது. காலம் மாறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப, புதுப்புது கருத்தோட்டங்கள் அந்தக் கல்விக் கூடத்திலே துழைவதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும். கல்விக் கூடம் என்பது ஒரு ‘கல்விக்கோயில்’. அந்தக் கல்விக் கோயிலில் மாணவர்களுக்கு இடம் வேண்டுமானால் எப்படி துழைவது? மாணவர்கள்தான் வருங்காலத் தலைவர்கள். ஆகவே, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சிண்டிகேட், செனேட், அகடமிக் கவுன்சில் ஆகியவைகளில் உரிய இடம் அவர்களுக்குத் தரவேண்டும். அந்தக் கல்விக் கோவிலுக்குள் அவர்களுக்கு இடம் அளிக்க வேண்டும். முன்பெல்லாம், கோவிலுக்குள்ளே சிலர் தான் துழையலாம்,

[1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

மேல் ஜாதியினர் தான் துழையலாம் என்றெல்லாம் இருந்தது. கோவிலில் இப்பொழுது எல்லோரும் துழையலாம். கர்ப்ப கிருகத்திற்குப் பக்கத்தில் எல்லோரும் போகலாம், உள்ளே கூட போகலாம். கல்விக் கோவிலாக இருக்கும் பல்கலைக் கழகத்திற்குள், அந்த கர்ப்பக் கிருகத்தில் மட்டும் மாணவர்கள் ஏன் போகக்கூடாது? அதற்குள் போகமுடியாத நிலையில் அவர்களைத் தடுத்து வைக்கும் முறை சரியானதல்ல.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பழங்காலக் கருத்துகளின் பிரதிநிதி அல்ல. முற்போக்குக் கருத்துக்களைத் தம்முடைய சிறிய வயதிலேயிருந்து இந்த நாட்டிற்குச் சொல்லிவிருகிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தில் அப்படிப்பட்டவர்கள் நிரம்ப இருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே நான் நிச்சயம் நம்புகிறேன். இந்த மசோதாவை கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள், ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு முன்மாதிரியாக செயல்படுவார்கள், செயல்படுவதற்கு வழி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

புனிவர்சிடி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் கஜேந்திரகட்கர் தலைமையில் நியமித்த உட்குழு அதனுடைய அறிக்கையில் பரிந்துரை செய்ததாக நான் அறிகிறேன். செனேட், சிண்டிகேட் போன்ற அமைப்புகளிலும், பல்வேறு பேகல்டிகளிலும் மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை போதுமான அளவுக்கு முற்போக்கானதாக வரவில்லை ஆனாலும் அவர்களே கூட சொல்கிறார்களே. அதற்கும் மேலே சென்று உண்மையான பிரதிநிதித்துவம் மாணவர்களுக்கு இந்த மூன்று அமைப்புகளிலும் கிடைப்பதற்கு வழி செய்கின்றது இந்த மசோதா. இதிலே கூட செனேட்டில் 7 உறுப்பினர்களில் இரண்டு பேர்கள் தான் மாணவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மெஜாரிட்டி கூட இல்லை, சிறிய மைனாரிட்டிதான். தொடக்கம், எக்ஸ்பெரிமெண்ட் என்ற வகையில் தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் கேட்கிறார்கள். மைனாரிட்டி பிரதிநிதித்துவமாவது மாணவர்களுக்கு இருப்பது ரொம்ப அவசியம். அதற்கு வசதியாக அத்துணை தரப்பினர்களும் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. லத்தீப் அவர்கள் பல வாதங்களைச் சொன்னார்கள். கடைசியாக அவர் கூட அதனைக் கூடாது என்று சொல்ல முடியவில்லை. இந்த மசோதாவை வரவேற்றுத் தான் அவரும் தமது பேச்சை முடித்திருக்கிறார் என்பதில் மகிழ்ச்சி. அந்த வகையிலே இந்த மசோதாவை எல்லா தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொண்டு, தமிழகம் இந்த விஷயத்தில் பின்தங்கி நிற்கவில்லை. முற்போக்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு, முற்போக்கான கருத்துக்களை ஏற்று நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு, புதிய தலைமுறையினர் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்க வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும்.

1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

அதே நேரத்தில் சமுதாயத்தில் உள்ள நல்ல கருத்தினை ஏற்றுக்கொண்டு, புதிய நல்ல திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில் பின்தங்கிய நிலையில் இல்லை, முன்னேறுகிறது என்ற நல்ல பெயரை இந்த அரசு தமிழகத்திற்கு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை மீண்டும் வரவேற்று, ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செனடி எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் சென்னை பல்கலைக் கழக சட்டத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த அவையின் முன்னிலையில் வைக்க நான் பிரியப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் பலர் சொன்னதிலிருந்து சில விஷயங்கள் நமக்குத் தெளிவாக இருக்கின்றன. ஒன்று மாண்புமிகு வத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள். குரு, மாணவன் என்ற அந்தப் பழைய கோட்பாடு இருக்கிறதே, அந்த தெய்விகக் கோட்பாட்டுக்கு எந்தவிதத்திலும் இடையூறுவராத அளவுக்கு இந்தத் திருத்தம் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன அதே உள்ளமும் உணர்வும் எனக்கும் அதே நேரத்தில் இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கல்வி முறைக்கும், அந்த உயரிய நோக்கத்திற்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய வேறுபாடுகள் என்ன, நடைமுறையில் நம்முடைய உள்ளத்தில் இருக்கக்கூடிய செயல்முறைகள் இவைகளுக்கும் அந்த உயரிய நோக்கத்திற்கும் எந்த முறையில் தொடர்பு இருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

பழைய காலத்து குருகுலப் பரீட்சை முறையில் இந்த மாதிரியாக ஸ்ட்ரைக் முறையைப் பற்றியோ, அல்லது மாணவர்கள் பரீட்சைப் பற்றி சொல்வதையோ நாம் எதுவுமே கேள்விப்பட்டதில்லை. குருகுல படிப்பிற்கும், அந்த அம்சத்திற்கும், அந்த முறைக்கும், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய படிப்பு முறைக்கும், தன்மைக்கும், நாம் இப்பொழுது கைக்கொண்டுள்ள நடைமுறைக்கும் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய பாடப் புத்தகங்கள் மாணவர்கள் மனதிலே அவ்வப்போது அமைதியின்மையை ஏற்படுத்துகிறது. அதைப்போலவே அவர்கள் சில நேரங்களில் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்பதும் நீண்ட நெடுங்காலமாக இருக்கிற ஒரு குறை அந்தக் குறை அவ்வப்போது இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. மாணவர்களுடைய ரீதியில் பத்திரிகைகள் இந்தச் செய்திகளை வெளியிடுகின்றன. அப்படி அவர்கள் குறையைப்பற்றி, பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வருவதைப்பற்றிச் சற்று ஆவேசமாக அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மாணவர்கள் உலகம் என்ன நினைக்கிறது,

[1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

அதைப்போலவே எல்லா மாணவர்களும் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய நீதியும், நியாயமும் இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கடமை என்ற ரீதியில் பத்திரிகைகள் இந்தச் செய்திகளை வெளியிடுகின்றன. அப்படி அவர்கள் வெளியிடவேண்டியது அவசியம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சில பத்திரிகைகள் ஒரு சார்பிலே இயங்குகின்றன, அவர்கள் நம்முடைய கருத்துக்களை சொல்கிறார்களா, இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். ஏனென்றால், தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் கட்சி சார்பிலே இருக்கக்கூடிய பத்திரிகைகள் எவை, கட்சி சார்பிலே இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய பத்திரிகைகள் எவை என்பதையெல்லாம் திட்டவட்டமாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ஜனநாயக அமைப்பில் டெமாக்ரேடிக் இன்ஸ்டிடியூஷன்—கட்சி சார்பிலே இருக்கக்கூடிய பத்திரிகைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். அவர்கள் கட்சிக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய பத்திரிகைகளும், அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் ஏதாவது சொன்னால், அதை மிகப் படுத்தக்கூடிய அம்சமும் நாட்டில் இயற்கையாக இருக்கத்தான் செய்யும். இரண்டு கட்சிகளின் சார்பிலேயும் இருக்கக்கூடிய கருத்துக்களை வெளியிடுகின்ற பத்திரிகைகளும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. மக்கள் அவைகளைப் படிக்கும் பொழுது கட்சி சார்பில் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்கள் எவை, கட்சி சார்பற்ற முறையில் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்கள் எவை என்பதை சீர்தாக்கி ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார்கள். எனவே, தமிழகத்தில் உள்ள எல்லா பத்திரிகைகளும் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை, தர்மத்துக்கு விரோதமாக செயல்படுகின்றன என்று சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பூரணமாக வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடிய பத்திரிகைகளாக இருக்கலாம். ஆனால் அவை நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றன என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

அதேநேரத்தில் நானும் கூட ஒரு பத்திரிகையின் மீது பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொண்டுவந்தேன். அந்தப் பத்திரிகையின் மீது நான் பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொடுத்தால் கூட, அந்தப் பத்திரிகை ரொம்ப நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை, தவறு செய்கிறது, தவறு செய்தால்கூட அதைக் கண்டித்துத் திருத்தவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கொடுத்தேன். ஒரே மாதிரியாக பத்திரிகைகள் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்று குற்றச்சாட்டு சாட்டுவது நல்லது அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டேன். நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னதுபோல, அவர்கள் மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. மனதில் தோன்றக்கூடிய அமைதி

1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

யின்மைத் தன்மைகள் இருக்கின்றன, இவைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மாணவர்கள் மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய இந்த அமைதியின்மையான சூழ்நிலையை யார் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள்? பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடியவர்கள் எல்லாம் அரசியல் வாதிகள்தான். ஏனென்றால் மாணவர்களுக்குத் தங்களுடைய கருத்துக்களை, தங்கள் மனதில் இருக்கக்கூடிய குறைகளைச் சொல்வதற்கு இந்த நாட்டில் ஒரு நல்ல அமைப்பு இருக்கிறதா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி ஏதாவது ஒரு அமைப்பு இருந்தால் மாணவர்கள் மனதில் தோன்றக்கூடிய கோரிக்கைகளை, மனதில் உள்ள உணர்ச்சிகளை சொல்லிக்கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும். அப்படி ஏதாவது ஒரு அமைப்பு தமிழகத்தில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இருப்பதாக நமக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. மாணவர்கள் ஏதாவது ஒரு கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்களுடைய வலையில் விழுந்திருக்கிறார்கள். அதற்கான சூழ்நிலைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றுதான் நாம் எல்லோரும் ஆழ்ந்த கவலை கொண்டிருக்கிறோம்.

எனவே தான், நண்பர் சுப்பு அவர்கள் கொண்டிருக்கக்கூடிய கருத்தினை நான் பூராவக ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. என்னுடைய நண்பர் கந்தசாமி அவர்கள் ஒரு கருத்தினைச் சொன்னார்கள். மாணவர்கள் பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தில் தலையிடுவதற்கு இடம் கொடுத்து விடக்கூடாது. அதன் மூலம் மாணவர்களுக்கு நலன் பயக்குமா என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக கேள்வித்தாள்களை எடுத்துக்கொண்டால், என்னென்ன கேள்விகள் வேண்டும், பரிட்சைகளே கூடாது என்று மாணவர்கள் சொல்லக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம் என்று கூறினர். அதுவும் வாஸ்தவம்தான். அம்மாதிரி பயமும் இருக்கத்தான் இருக்கிறது. அதற்காக நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி சிந்திக்கவேண்டும்.

அதற்காக யுனிவர்சிட்டி நிர்வாகத்தில் அவர்களுக்குப் பங்கு கொடுக்காமல் நிறுத்திவிட முடியுமா, இவர்களுக்கு இப்படி பங்கு கொடுப்பதன் மூலம் மாணவர்கள் சமுதாயம் நல்ல வழியில் திருப்பிவிடப்பட்டு பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு எல்லாவற்றையும் பார்த்து செய்யக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு யுனிவர்சிட்டி ஸ்தாபனத்தில் இவர்களுக்குப் பங்கு கொடுக்க முடியுமா என்பதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மாணவர்கள் சமுதாயம் அரசியல் வாதிகள் கையில் சிக்காமல், அவர்களுடைய கருத்துக்களையும், கோரிக்கைகளையும், உள்ளத்தில் ஏற்படுகின்ற உணர்வுகளையும் வெளியே எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கக்கூடிய விதத்தில் இந்த ஸ்தாபனங்களில் அவர்

[1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

களுக்குப் பங்கு கொடுக்கலாமா என்பதும் சிந்திக்கவேண்டிய விஷயம். அதனால் நமக்கு என்ன கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும். சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின் மாணவர்கள் மனதில் திருப்தி ஏற்படவில்லை. என்ன காரணம்?

நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்கள், கஷ்டங்கள் மாணவர்களுக்குப் புரிவதில்லை. நாம் எவ்வளவோ நல்ல மனதோடு நல்ல காரியங்களைச் செய் தாலும் மாணவர்களுக்கு அதைச் சரியாக புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அந்த சூழ்நிலையில் நிர்வாகத் தொடர்புடைய பல்கலைக் கழகத்தில் அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு பங்கு கொடுத்தால், அந்த நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல் களை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும். நாம் நல்ல முடிவுகள் எடுத்தாலும், அவற்றை அவர்கள் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்குமா, இல்லையா இந்த ஸ்தாபனத்தில் இவர்களுக்குப் பங்கு கொடுத்தால் என்பதைப்பற்றி சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுப்பதன் மூலமாக மாணவர்களின் கஷ்டங்கள், சிக்கல்களைத் தெரிந்துகொண்டு, மன ஓட்டத்தில் உள்ள நல்லெண்ணத்தைப் புரிந்துகொண்டு, எதன் மூலம் அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று நினைத் தாலும், போராட வேண்டுமென்று நினைத்தாலும், அவர்கள் அதை கைவிட வேண்டும் என்று நாம் அவர்களை 'கன்வின்ஸ்' செய்வதற்கு, மன வருத்தத்தைத் தீர்க்க இது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும்.

அதற்காக சின்டிகேட், செனேட், அகாடமிக் கவுன்சில் எல்லாவற்றிலும் அவர்களுக்குப் பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நான் அந்தக் கருத்தை பூரணமாக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். 'சின்டிகேட்' என்பதை மிகவும் உயர்ந்த குருவாக இருக்கும் ஸ்தாபனமாக வைத்துக் கொள்ளலாம். நம் நாட்டின் பழக்கத்திலே கூட, நாம் பிள்ளைகளை ஆரம்பத்தில் பையனாகக் கருதி வளர்க்கிறோம். அதற்கு பிறகு, பையன் வளர்ந்த பிறகு, கொஞ்சம் கொஞ்ச மாக பெரியவனான பிறகு, தன் பிள்ளையாக இருந்தாலும் சகோதரன் என்ற மனப்பான்மையுடன் நடத்தும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் அதே பையன் நல்ல முறையில் வளர்க்கப்பட்டிருந்தால் தகப்பனருக்குச் சமானமாக பேச வேண்டிய நிலை வந்தாலும் கூட, அவர் பக்கத்தில் உட்கார் என்று சொன்னாலும் கூட, உட்காராமல் நின்றுகொண்டு பேசும் பிள்ளைகள் நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள்.

1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

அதேபோல நாம் பல்கலைக் கழகத்தை ஒரு தகப்பனராக வைத்துக் கொள்ளலாம். அந்தத் தகப்பனருடைய நிர்வாகத்தில் இருக்கும் மாணவர்கள் ஓரளவு வளர்ந்து பிள்ளைகளுக்கு இன்னும் நல்ல முறையில் நல்லறிவு பெறும் நிலையை மாணவர் சமுதாயத்துக்குக் கொடுப்போம் என்று அந்த முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று சிந்திக்கத் தொடங்கும் இந்த நேரத்தில், அவர்களுக்கும் ஓரளவு பங்கு கொடுத்தால் அதன் மூலம் எப்படி செயல்படுகிறார்கள் என்று கண்டறிந்தால், அதன் மூலம் மாணவர் சமுதாயத்தின் மனக்குறைக்கு “ஸ்டூடென்ட்ஸ் அன்டொஸ்ட்”க்கு காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டு கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற கருத்தை தெரிவித்துக்கொண்டு, அந்த முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Chairman, Sir, I would like to offer a few remarks regarding the Bill that is before the House. The hon. Member, Thiru Suppu, has given valid reasons for its acceptance by this House. I think on behalf of our Party I would say that the argument advanced by the hon. Member Thiru Suppu is tenable and it has to be accepted. Now, the main question that has to be considered is whether there should be students' participation in the University. At the very outset, I may say without fear of contradiction that there is a growing feeling among the student community that the present system of education is not congenial to their progress and well being and so much so, there should be re-thinking on the method of education. That is one aspect that will have to be taken note of. The question, whether our educational system will have to be revised or not, has to be considered by our University and educational experts. So far as the University is concerned, it is an autonomous body and there are many limbs in the autonomous body. I would say that the participation of the students in the management of the University is a welcome move in that there shall not be unnecessary bickerings. It has been stated that the relationship between the teacher and the taught will be strained on account of the participation of students or their representation in the governing bodies of the University. That is the main argument that has been advanced. I would say that that argument does not hold water and that is not tenable because if representation is given to the students in the governing bodies it does not mean that they are going to dictate to the other members of the Senate or the Syndicate. Suffice it for me to say

[1972 ஏப்ரல் 1]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

that the viewpoint that is now being focussed by the student community can be discussed in the governing bodies and it would be just and proper that their voice also should be heard in the University.

I may say that in Kerala, the Hon. Minister, Thiru Koya, gave representation for the student community in the Senate and that is the legislation that they had contemplated. The hon. Member, Thiru Latheef, has stated that the relationship may get strained but I would say that the apprehension is baseless and devoid of any substance.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, by way of clarification, I would like to submit that I have never stated that merely on the basis of giving representation to the student community in the governing body of the University, the relationship between the teacher and the taught will be strained. What I have stated is, that the purpose of the Bill should be clearly stated by the hon. Mover of the Bill. Sir, I am for the Bill and it is not as if I am opposing it tooth and nail. I gave two alternatives. So far as the first alternative is concerned, I oppose it and as regards the second alternative I support it. That is my contention.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, thanks for the clarification given by the hon. Member.

I may say that the student community is always progressive in its outlook. They always want a change and that the old order should be changed and new things should come. I think there is some substratum of truth in their contention that the present system of education should be changed and that is the view expressed by educational pandits and other experts. I may say that there is nothing wrong in giving representation to the student community and precedents also are not wanting. It may be stated that agitations by students are on the increase in the various places.

As a matter of fact, if you refer to newspapers, you will see that there are students' agitations not only in India but also in other parts of the world. In France there was agitation and in other countries also there were agitations. But the question is, how to bell the cat and that is the problem we have to tackle. I think the agitational approach is not congenial to the national

1972 ஏப்ரல் 1]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

well-being. But we have to think and devise ways and means to bring forward a suitable legislation so that students may also participate in the Senate and other representative bodies. What should be the method by which they should be admitted in the Senate and other representative bodies, and that has to be thought of by the Government. I think that in France and other countries representation is given to them and there is re-thinking. In order to cope up with the advanced knowledge, it is just and proper that in the interest of the student community and in the interest of the nation, they also should be given representation, just as there is participation of labour in the industrial concerns. This is just a remedy for a malady. I think the Hon. Minister for Education and the University will have very strong views on the matter. So far as this legislation is concerned, I think it is a welcome move and so much so we can also satisfy the student community. We can also explain to them the practical difficulties and convince them. It is not as if there will be no friction between the students' representatives and the members of the governing body but the whole thing can be resolved in a proper manner. So I support the Bill moved by the hon. Member Thiru Suppu. With these words, I conclude my speech.

திரு. கே. கந்தசாமி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாணவர் களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கல்வி ஸ்தாபனங்களில் வேண்டுமென்ற இந்த பில்லில் ஃபார்வர்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் நானும் என்னுடைய கருத்துக் களை இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: சார், பாயிண்ட் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் எப்போதும் என் பக்கத்தில் இருக்கின்றவர், இப்போது அடுத்தப் பக்கத்தில் போய் நின்று பேசுகிறார்கள். அவர்கள் எப்போதும் என் பக்கத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஆனால் அவர்கள் திடீரென்று இடம் மாறி இருக்கின்றார்கள். அது முறையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்தை மதித்து, தலைவரவர்களின் அனுமதியுடன் என் இடத்திற்கு மீண்டும் வந்து விட்டேன். முதலில் இந்த இடத்தில் பல உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்திருந்ததால் தான் அங்குபோய் இருந்தேன். அப்போது தலைவரவர்கள் பேச அழைத்ததால் தலைவரின் உத்தரவுக்குப் பணிந்து நான் அங்கிருந்தே பேச ஆரம்பித்து விட்டேன். இதில் வேறு எந்த நோக்கமும் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1972 ஏப்ரல் 1]

நாம் சுதந்திரம் அடைந்தும், ஜனநாயகம் பெற்று 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இன்னும் போதிய அளவு நாம் முன்னேறவில்லை. மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக மாநில, மத்திய அரசுகளின் மட்டத்தில் எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்தும் கூட மக்களுக்கு ஏற்படவேண்டிய மனப்பக்குவத்தை இன்னும் அடையச் செய்ய முடியவில்லை. மக்கள் மனப்பக்குவம் அடையவில்லை. அதனால் ஜனநாயகம் வெற்றியடையவில்லை என்ற கருத்தை அரசியல் மேதைகளும், அரசியல் தலைவர்களும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே நமது ஜனநாயகத்தை 'இன்ஃபென்ட் டெமாக்ரஸி' என்று சொல்லலாம். அது இன்னும் வளர்ச்சிப் பெறுவதற்கு, முதிர்ச்சி பெறுவதற்கு, ஜனநாயகம் வெற்றி நடைபோடுவதற்கு இளம் சந்ததியினரான மாணவர்கள், சமுதாயத்தில் நல்லமுறையில் மனோபக்குவநிலை அடைந்து செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக கல்லூரி நிர்வாகங்களில் மாணவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நண்பர் திரு. சுப்பு அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த பில்லில் பல உறுப்பினர்களும் பலவிதமானக் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள்.

சிலர் இந்த பில்லை ஆதரித்தும், சிலர் கொஞ்சம் ஆதரித்தும், சிலர் விரோதமானக் கருத்துக்களையும் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகளில், அவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பதில், வாக்குப் போடுவதில் வயதை குறைக்கவேண்டும், கல்வி ஸ்தரபனங்களில் அவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று திரு. சுப்பு அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த நிலை இன்று இல்லாததால்தான் மாணவர்களிடையே அமைதியின்மை, குரோயிங் அன்ரெஸ்ட் இருக்கிறது. அதைப்போல மாணவர்களுக்கு புரட்சி காமாட்சி கருத்துக்கள் தேவை; மாற்றங்கள் தேவை; அதற்கு உறுதியான அடிப்படையில் கல்வி ஸ்தரபனங்களில் பிரதிநிதித்துவம் இருந்தால் எங்கள் கோரிக்கைகளை நல்லமுறையில் சொல்லி, தேவைகளைப் பெற முடியும் என்று மாணவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இன்னும் பெறவேண்டிய மனோபக்குவ நிலை, அனுபவங்கள், அறிவுத்திறன் வளர்ச்சி இவை போதாது என்பது என் கருத்து.

மனப்பக்குவத்தையும், அறிவு வளர்ச்சியையும், திறமையையும் அளிப்பதற்காகத்தான் அவர்களை மாணவர்கள் என்ற நிலையில் வைத்து, அவர்களுக்கு அனுபவமும், அறிவாற்றலும் மிக்க ஆசிரியர்களை வைத்து படிப்புச் சொல்லித் தருகிறோம் என்பதை நாம் தெளிவாக உணரலாம். அப்படிப்பட்ட மாணவர்களுக்கு, எதையும் அறிய வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு வேறு துறைகளிலும், கல்வி அமைப்புகளிலும், கல்வி ஸ்தரபனங்களிலும் பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பதால் வாழ்க்கையிலும், மற்றத் துறைகளிலும் எந்த அளவுக்குப் பயன் அளிக்கும் என்பது ஐயப்பாடுதான் என்பது என் கருத்து.

1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

ஆகவே, மாணவர்களுக்கு மகிப்பிற்குரிய நண்பர் கப்பு அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல அவ்வளவுப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்றாலும், ஓரளவு பரீட்சார்த்தமாக நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். சில நிறுவனங்களில் நாமினேட்டட் மெம்பர்ஸ் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு விவாதத்தில் பங்குகொள்ளவும், கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கும் அனுமதி இருக்கிறது. ஆனால் அதிலே ஒட்டுப் போடுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி கிடையாது. அதைப்போல மாணவர் சமுதாயத்திற்கு கல்வி ஸ்தாபனங்களில் பங்குகொண்டு, ஆலோசனை கூறுவதற்கும், தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கும் மட்டும் வாய்ப்பளித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் அந்த உரிமையை 'பாஸிஸி மேக்கிங் பாடஸ்' ஆன சின்னிகேட், சென்ட்ரிகளில் அப்படிப்பட்டப் பொறுப்புள்ள ஸ்தாபனங்களில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்காமல் இருப்பதே சிறப்பானது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இன்றைக்கு மாணவர்கள் ஸ்டிரைக் நடத்துகிறார்கள்; நிர்வாகத்தைக் கண்டித்து ஊர்வலம் போகிறார்கள். கோஷங்கள் போடுகிறார்கள். சில இடங்களில் பரீட்சையே வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். பரீட்சை கட்டாயமா என்று கேட்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை நாட்டிலே இருக்கும்போது, மாணவர்களுக்கு கல்வி ஸ்தாபனங்களில் முக்கிய பொறுப்புகளில் இடம் அளித்தால் நிலைமை என்ன ஆகும்? எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க நாம் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

வளர்ச்சிப் பெருத, 8 அல்லது 10 வயது மைந்தனிடம் பொறுப்புள்ள ஒரு தந்தை இரும்புப்பெட்டிச் சாவியைக் கொடுக்கமாட்டார். கொடுப்பது உசிதம் அல்ல; புத்திசாலித் தந்தையாக இருந்தால் நிச்சயமாகக் கொடுக்க மாட்டார். அன்பு காரணமாக சாவியைக் கொடுத்துவிட்டால், அதன் அருமை தெரியாத பையன் பெட்டியைத் திறந்து நூறு ரூபாய் நோட்டை எடுத்துக்கொண்டு சினிமாவுக்குப் போய்விடுவான்; அல்லது வேறு வழிகளிலே செலவு செய்துவிடுவான். அதற்குப் பின்னால்தான் பெட்டிச் சாவியைக் கொடுத்தது எவ்வளவு தப்பாகப் போய்விட்டது என்று உணருவார். இன்றைய சூழ்நிலையில் மாணவர்களுக்கு கல்வி ஸ்தாபனங்களில் முக்கிய பொறுப்புகளில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதும் அதைப்போன்றதுதான் என்பதை இங்கே தெளிவாகக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, மாணவர்களுக்கு கொள்கைப் பிரச்சனைகளில் ஒட்டுப் போடுவதற்கோ, முடிவு செய்வதற்கோ இடம் அளிக்காமல், அவைகளில் தங்கள் எண்ணங்களையும், ஆலோசனைகளையும், கருத்துக்களையும் வெளியிடுவதற்கு ஸ்தாபனங்களில் இடம் அளித்தால் சாலச் சிறந்தது என்று விபரத்தைக் கூறி பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1972 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் சென்னை பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நிர்வாக அமைப்புகளில் மாணவர்கள் இடம் பெறவேண்டுமென்ற கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இங்கே திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு ஒன்றை அவைமுன் விவாதத்திற்காக வைத்திருக்கிறார்கள். அதை ஒட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பல்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் பல்கலைக் கழக அமைப்புகளில் இடம் பெற வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் பலரும் பலவிதமான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்களிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியவையும் இருக்கின்றன; தள்ளப்பட வேண்டியவையும் இருக்கின்றன.

அவை மட்டுமல்ல; கல்வித் தரம் பற்றி கல்வி மசோதாவின்மீது கூறப்பட வேண்டிய பல அரிய கருத்துக்களையும் இங்கே பலர் சொன்னார்கள். இங்கே மாணவர்கள் பல்கலைக் கழக அமைப்புகளில் இடம் பெறவேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில், பெரும்பான்மையோர் ஓரளவு கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொள்வதாகக் கூறினார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீஃப் அவர்கள் இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளை எல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி, மாணவர்களின் எதிர்காலம் ஒளிமயமானதாக இருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லி, இந்தச் சட்டத் திருத்தத் தீர்மானத்தை கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக அமைப்புகளில் இடம் பெறவேண்டும் என்பதை கொள்கை அளவில் பலரும் ஏற்றுக்கொண்டதைப் போல் நானும் அதைக் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றேன்.

ஆனால், எந்த அளவிலே இடம் பெறுவது, எந்தெந்த வகையிலே இடம் பெறுவது, எந்தெந்த அமைப்புகளில் இடம் பெறுவது என்பதைப் பற்றித்தான் இங்கே உறுப்பினர்கள் சொல்லிய கருத்துக்களில் எல்லாம் நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஏனென்றால் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு சென்னை அவை ஒன்று இருக்கிறது. சிண்டிகேட் அவை என்று ஒன்று இருக்கிறது. அக்கடமிக் கவுன்சில் என்று ஒன்று இருக்கிறது. போர்ட் ஆப் கவுன்சில் என்று இருக்கிறது. இந்த நான்கு அமைப்புகளின்கீழ் பல்கலைக் கழகங்களின் பல்வேறு காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. மாணவர்களும் கூட இத்தகைய அவைகளில் இடம்பெறவேண்டும் என்ற கருத்து உலகெங்கும் இருந்து வருகிறது. எந்த எந்த முறையில் எந்த எந்த அவைகளில் மாணவர்களும் எந்த நிலையில்

1972 ஏப்ரல் 1] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இடம்பெறச் செய்யலாம் என்பது பற்றியும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. காலப் போக்கில் ஏற்பட்டு வருகிற இந்த மனவளர்ச்சிக்கு ஏற்ற மாறுதல்களை நாமும் பரிசீலிக்கவேண்டியவர்களாகவே இருக்கிறோம். அடிப்படை நோக்கத்தை யாரும் தவறு என்று சொல்ல முடியாது. நடைமுறையில் இதனால் சிக்கல் ஏதும் ஏற்படாதவாறு பரிசீலித்து ஒன்றுக்கொன்று இசைவாக இருக்கும் அளவில் இந்த முறையைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்று பலரும் சொன்னதை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்கள் எல்லாம் இதுபற்றி பரிசீலித்து வருகின்றன. கோரத்தில் போர்ட் ஆப் கவுன்சில், அக்கடமிக் கவுன்சில், சின்னிகேட் ஆகிய வற்றில் மாணவர்கள் இடம் பெற வசதி செய்யப்படவில்லை. அவர்களும் கூட செனட் அவையில் மாணவர்கள் இடம் பெறலாம் என்ற ஒரு முடிவை எடுத்து நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

பரோடா பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவர்களுக்கு அப்சர்வர் சிட்டைக் கொடுத்து—மாணவர்கள் விவாதத்தில் பங்கெடுக்க முடியாது, ஓட்டெடுப்பில் பங்கெடுக்க முடியாது—நடக்கிற நிகழ்ச்சிகளை அங்கே இருந்து கவனிக்கலாம் என்பதாக ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நாம் கூட அதுபோல மாணவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பது என்றால் அதற்கு அவர்கள் தகுதி உடையவர்களா என்று பார்க்கவேண்டும் என்றார்கள். கல்லூரிக்கு வருகிற மாணவர்கள் கடமையுணர்ச்சி உடையவர்களாக, பொறுப்பு உணர்ச்சி உடையவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பது இலக்கணம். பி.யு.சி. படித்துவிட்டு சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு நின்று இங்கே உறுப்பினராக வந்து செனட்டுக்குப் போகிறவர்கள் இல்லையா? ஐந்தாவது ஆராவது படித்து விட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்து இங்கே இருந்து செனட்டுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அங்கே சிறப்பான முறையில் பணியாற்றியவர்கள் இல்லையா? இந்த முறையில் பார்க்கும்போது இன்றைக்கு பி.யு.சி. என்றால் 16, 17, 18 வயதுடையவர்கள்தான் வருகிறார்கள். டிகிரி கோர்ஸ் என்றால் 20, 22 வயதுடையவர்களாகவும், போஸ்ட் கிராஜுவேட் கோர்ஸ் என்றால் 25, 26 வயதுடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு கடமையுணர்ச்சி, பொறுப்புணர்ச்சி அதிகமாகத்தான் இருக்கும். அதைப்பற்றியும் ஒன்றுமில்லை.

பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தை நாம்தான் நிறைவேற்றித் தருகிறோம் என்றாலும்—அவர்கள் அட்டானம்ஸ் பாடியாக இருப்பதனால்—இதுபற்றி அவர்கள் கருத்து என்ன என்றும் கேட்கப்பட்டது. அவர்கள் அபிப்பிராயம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 ஏப்ரல் 1]

யத்தைத் தெரிந்து சட்டமியற்றிக் கொடுக்கவும் நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதுபற்றி அவர்களது விருப்பங்களைக் கேட்டதற்கு மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் தங்களுடைய சொந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்காமல் மாணவர்கள் இப்படிக் கோருகிறார்கள் என்ற ரீதியில் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் கொள்கை அளவில் இதை ஏற்றுக்கொண்டு, இதனால் ஏற்படக்கூடிய பல்வேறு விளைவுகளையும் அரசு யோசித்து அதற்குத் தக்க வகையில் சட்டமியற்ற வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கருத்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அகில இந்திய மாணவர்கள் மாவட்டக் குழுவினரும் இதுபற்றி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். பாட திட்டங்களைப் பற்றியோ, தேர்வு புற்றியோ, பரீட்சைகள் பற்றியோ, எடுக்கப்படுகிற விவாதங்கள், முடிவுகளில் மாணவர்களுக்குப் பங்கு தரவேண்டும் என்பதில்லை. கல்லூரியில் இருக்கிற ஹாஸ்டல் சங்கடங்கள், உணவுச் சங்கடம், தண்ணீர் இல்லாதது, பல மாதங்கள் ஆசிரியர்களே போடாமல் இருப்பது போன்ற குறைபாடுகளை மாணவர்களே எடுத்துச் சொல்வதற்கு வசதி இருந்தால்போதும், பல சங்கடங்களைப் போக்க அது உதவி செய்யும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

பாட திட்டங்களைப்பற்றி திரு. ஹாண்டே அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். கல்வித்துறை நிபுணர்கள், பலகால மச்சிங் அனுபவம் உடைய கல்வித்துறை நிபுணர்கள் தீர்மானிக்க வேண்டிய விஷயம் அது. திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போது ஆசிரியர் ஆசிரியராக இருக்கவேண்டும், மாணவர்கள் மாணவராக இருக்கவேண்டாமா என்றார். ஆசிரியர் ஆசிரியராகத்தான் இருக்க வேண்டும். மாணவர்கள் மாணவர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அதில் கருத்து வேறுபாடுக்கு இடமில்லை.

இன்றைக்குக் கல்லூரிகளில் ஏற்படுகிற மாச்சரியங்களையும் சொன்னார்கள். கல்லூரிகளில் இருக்கிற குறைபாடுகள், ஹாஸ்டல்களில் அதிகப் பணம் வாங்குவது, குறைவாகச் சாப்பாடு போடுவது, வகுப்புக்கு ஆசிரியர்களையே போடாமல் இருப்பது போன்ற காரணங்களினாலும் மாச்சரியங்கள்—போராட்டங்கள் வருகின்றன. ஆனால் மொத்த போராட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துப் பார்த்தால் இன்றைய தினம் கல்லூரி யூனியனுக்கு நடத்தப்படுகிற தேர்தல்களை ஒட்டியே பெரும்பாலும் கட்சி மாச்சரியங்கள், சச்சரவுகள், கலவரங்கள் அதிகம் ஏற்படுகின்றன என்பதை இன்றைக்குள்ள குழுவிலேயில் நாம் ஒத்துக்கொண்டாக வேண்டும்.

முன்வடிவு

1972 ஏப்ரல் 1] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

நாளுக்குநாள் வளர்ந்து வருகிற நிலையில் செனட் அவையில் மாணவர்களுது பிரதிநிதிகள் உட்கார்ந்து மாணவர்களுடைய கருத்தை எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும் என்கிற நோக்கம் மிகச் சிறந்ததுதான். அந்த நோக்கம் அடிப்படையில் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால் வேறுசிலபல பிரச்சினைகளைப்பற்றியும் கவனம் செலுத்தியாகவேண்டும்.

என்ன இருந்தாலும் அந்த அச்சங்களை ஓரளவிற்குத் தளிக்க வேண்டும். அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கின்ற நிலைமைகள் ஓரளவிற்கு உண்மை. யூனியன் தேர்தல்களில் இந்தக் கட்சி வென்றது, அந்தக் கட்சி வென்றது என்கிற நிலைமை வரும்போது தோல்வியடைந்த கட்சியைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு மாச்சரியங்கள் ஏற்படுகின்றன. இன்னும் சிலர் நாம் தேர்தலில் வென்ற செய்தியை, இன்னுவெற்றி பெற்றார் என்ற செய்தியை இந்தப் பத்திரிகை போடும்போது, அந்தப் பத்திரிகை ஏன் போடவில்லை என்று கேட்டு, பத்திரிகை காரியாலயத்தை முற்றுகையிடுகிற நிலைமைகூட வந்துவிடுகிறது. நாம் வெற்றிபெற்ற செய்தியை அந்த செய்தித் தாள்கள் ஏன் போட மறுக்கின்றன என்ற அளவில் கேட்டு போராட்டம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை உருவாகி விடுகிறது.

எல்லோருடைய உணர்ச்சியின் அடிப்படையிலே பார்த்தால் இந்தமாதிரியான நிலைமைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். நான் முதலிலே எடுத்துச் சொல்லியதுபோல், இதைக் கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான் என்றாலும், எந்த அளவிலே இதைச் செய்ய வேண்டும், எந்தக் கொள்கையிலே திட்டவட்டமாக ஒரு முடிவுக்கு வந்ததற்குப் பின்னால்தான் இது குறித்து தக்க முடிவு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மற்ற இடங்களின் தன்மைகளையும் பார்த்துச் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். சுமார் 150 பேர்கள் செனட் மெம்பர்களாக இருக்கக்கூடிய இடத்தில் நான்கைந்து மாணவர் பிரதிநிதிகளைப் போட்டு, அந்தப் பிரதிநிதிகள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, மற்ற பிரதிநிதிகளின் கருத்துக்களை மாற்றிவிடுவார்கள் என்ற நிலை இல்லை. மாணவர்கள் பிரதிநிதிகள் செனட் சபையில் அங்கம் வகிக்கக்கூடிய தக்க சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

பாடத் திட்டங்கள் வகுப்பது, பாட முறைகள் பற்றி செயல்படுவது போன்ற அத்தகைய தன்மைகளை ஆராயக்கூடிய வல்லுநர்கள் சின்னிகேட் அவையில் இடம் பெறுவதில்லை, அகடமிக் கவுன்சிலும் இடம் பெறுவதில்லை. ராஜஸ்தான் கோளா பல்கலைக் கழகங்களில் செனட்டில் இடம் பெறுவது குறித்து இங்கே எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில் சில கொள்கைகளை நாம் மேற்கொள்ள முடியும்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1972 ஏப்ரல் 1]

கிட்டத்தட்ட பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கும் ஓட்டிசுமை கிடைத்துவிடுகிறது. 31 வயது ஆனவுடனே அவர்களும் ஓட்டளிக்க உரிமை பெற்றவர்களாகி விடுகிறார்கள். மாணவர்கள் என்று இருக்கும்போது அவர்களுக்கென்று இருக்கக் கூடிய வகையிலும், அவர்கள் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலும் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சி முறைகள் சீராக அமைக்கப்படுகின்ற நிலையில் எந்த அளவிற்கு அவைகளைச் செய்பலாம் என்ற முடிவை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், திரு. சுப்பு அவர்கள் மாணவர்கள் சென்னை சபையில் அங்கம் வகிக்க வேண்டும் என்பதற்காக தீர்மானம் கொண்டுவந்திருப்பதை, அவருடைய கருத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

ஆனால், இதில் மூன்று பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர்களையும் அழைத்துப் பேசி, அவர்களை ஒருசேர அழைத்துப் பேசி, மூன்று பல்கலைக் கழகத்தின் சட்டத்தையும் தனித்தனியாக திருத்த வேண்டும். அவர்களைக் கேட்காமல் செய்துவிட்டோம் என்று இல்லாமல், பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர்களைக் கலந்துகொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களையும் கவனத்திற்கொண்டு, நல்லதொரு முடிவு எடுக்க இருக்கிறோம். இதைச் செய்யும்போது மூன்று பல்கலைக் கழக துணைவேந்தர்களையும் ஒருசேர அழைத்துப் பேசி, ஒரு சேர மூன்றுக்கும் சட்டம் கொண்டுவர முயற்சிகள் எடுக்கலாம். கூட இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர்களின் கூட்டத்தில் இந்தக் கருத்தை எடுத்துவைத்து, இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கமே கொண்டுவர முயற்சி செய்வோம். ஆகவே, கணம் திரு. சுப்பு அவர்கள் இதை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் எல்லாம் அங்கே எடுத்துவைக்க வாய்ப்பாக அமையும். ஆகவே, இதை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டம் கொண்டுவரப்படும்போது முறையாக கொண்டுவர வேண்டும், சில வற்றையும் நாம் யோசிக்க வேண்டும். அங்கம் வகிக்கக்கூடிய பிரதிநிதிகள் போஸ்ட்-கிராஜுவேட்டாக இருந்தால் எல்லாவற்றிற்கும் நல்லது. பி.யு.சி. பிலிருந்து டிகிரி படித்து, போஸ்ட்-கிராஜுவேட்டாக இருக்கும் நிலையில் அவர்களுடைய நிலையும் உயர்ந்திருக்கும். அவர்களும் மூத்தவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களுடைய கருத்துக்களும் சிறப்பாக அமையும். மாணவர்களுடைய கோரிக்கைகளும் நல்லவகையில் தீர்க்கப்பட உதவியாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, போஸ்ட்-கிராஜுவேட்டிகள் அளவில் மாணவர்கள் இடம் பெறத்தக்க அளவில் இருக்கவேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 1] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அப்படி போஸ்ட்-கிராஜுவேட் மாணவர்களைப் போடுவதால் அவர்களுக்கு வயதும் இருக்கும், அவர்களுக்கு ரெஸ்பான்ஸிபிலிட்டியும் இருக்கும். பி.யு.சி. மாணவர்களைவிட போஸ்ட்-கிராஜுவேட் மாணவர்கள் பிரதிநிதிகளாக வருவது நலம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இந்தநோக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இதை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று திரு. சுப்பு அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, நான் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தச் சட்டத்தை டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு விரிவான விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய ஐயப்பாடுகளுக்குக்கூட விளக்கம் அளிக்கும் வகையில் மாணவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டிய நோக்கத்தைப் பற்றியும், அதன் நியாயத்தைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைப்பற்றிக் கொடுத்ததற்குக் காரணம், எல்லா பல்கலைக் கழகத்திற்கும் அரசாங்கத்தால் உரிய முறையில் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்பதால்தான், அந்த நோக்கத்தோடுதான் இதைக் கொண்டுவந்தேன். என்னுடைய கோரிக்கை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலிருந்து நிறைவேறிவிட்டது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. லத்தீப், மாண்புமிகு திரு. கந்தசாமி அவர்களுடைய ஐயப்பாடுகளுக்குக்கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விடையளித்து, நல்ல விளக்கத்தைக் கூறி, என்னுடைய கோரிக்கை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கு நன்றிகூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. க. சுப்பு அவர்களின் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

(ஆ) 1971-ம் ஆண்டு கிருத்துவ வழியுரிமை (ரத்து) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 46/1971).

THIRU J. JAMES : Sir, I move—

“ That the Christian Succession Repeal Bill, 1971 (L.A. Bill No. 46/71) be circulated for eliciting opinion thereon ”.

The main object of the Bill is to assure the Christian female population of Kanyakumari District and Shencottah Taluk in Tirunelveli District, equal share in the property of their parents.

[Thiru J. James]

[1972 ஏப்ரல் 1]

As law stands now the female is entitled to only Stridhanam, and the quantum of Stridhanam is $\frac{1}{4}$ share of the value of the share of a son or Rs. 5,000 whichever is less.

The Christian Succession Act, 1092 (Travancore Act II of 1092), is the law governing intestate succession among Indian Christian domiciled in the Kanyakumari district, and the Shencottah taluk of Tirunelveli district. Though by the Part B State (Laws) Act, 1951, the Indian Succession Act, 1925, has been extended to the former Part B State, that Act does not govern the succession of Indian Christians in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of Tirunelveli district in view of the fact that under Section 29 (2) of the Act that law will apply save as otherwise provided by any other law for the time being in force. In view of the existence of the Travancore Act II of 1092, the Indian Succession Act, 1925, cannot apply in relation to the **intestate succession among Christians in Kanyakumari and Shencottah**. This position has been upheld by the Travancore-Cochin High Court in its decisions. Thus, the outmoded Travancore Act is still in force in the transferred territory. One main feature of the Travancore Act is that where Stridhanam is given at the time of the marriage to any female, then she cannot claim any share in the property of the father or mother. According to the Act the quantum of Stridhanam will be only one-fourth of the value of the share of the son or Rs. 5,000 whichever is less. Thus this provision works real hardship in the case of **females**. This is more so in the changed circumstances prevailing in the country after the enactment of the Hindu Succession Act, 1956, under which females claimed equally with males in regard to share from the property of the father.

Again, an anomalous situation has been created after the enactment of the Dowry Prohibition Act, 1961, which prohibits giving or taking of dowry. In the circumstances, the validity of granting stridhanam itself is a matter of doubt. Therefore, the position of a Christian female in the transferred territory is very pitiable compared to their sisters in the rest of the country. It does not also stand to reason why after the Indian Succession Act has been extended to the former Part B States it should not apply only to the Christians of the former Travancore State and particularly people of the transferred territory In view of the

1972 ஏப்ரல் 1]

[Thiru J. James]

position set out above, there is no need for retaining Travancore Act II of 1092. If that Act is repealed, the Indian Succession Act will automatically apply to the transferred territory.

It is a progressive piece of legislation. It will definitely be accepted by the Christian Community of Kanyakumari district and Shencottah taluk. So I feel that they must be given a chance to express their opinion about this Bill. This House will also be in a better position to discuss the Bill if the opinion of the Christian Community also is before this House. Hence I move that this Bill be circulated for the purpose of eliciting opinion thereon and I request this House to accept this motion.

The motion was duly seconded.

THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Mr. Speaker, Sir, the women of India are very fortunate people. We did not have to fight the suffrage movement. Our rights were handed to the women of India with honour. I am sure, Sir, that this is really quite a simple matter. It seems to me like some technical oversight. I think the legal pandits here will be able to straighten out things quite easily and efficiently. But I am sure that all the women of India who are enjoying the rights of succession under the new Act will see that justice is done to this very small section of Christian women in the district of Kanyakumari and Shencottah taluk; not only women, I am sure, that everybody will see that right has to be done and therefore will support the repeal of the Act referred to. I think that is all that needs to be said in the matter. It seems quite straightforward and simple and I am also certain that the Government of Tamil Nadu will see that it is their duty to put matters right. Thank you, Sir.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், இந்த 1971 ஆம் ஆண்டு கிறித்துவ வழியுரிமை ரத்து மசோதா எண். 46/71 இந்தச் சபையினுடைய அங்கீகாரம் பெற்று பொது மக்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக ஜேம்ஸ் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே இந்தக் கருத்தை நான் வாதென்று சில வார்த்தைகளைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக ஒரு குடும்பப் பிட்ட சமுதாயத்தை சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினால் அதற்கு வழிவகை செய்வது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடருக்குள்ளாவது அவர்களுடைய கருத்துக்களைப்பற்றி இந்த மசோதாவை இந்தச் சபை விவாதிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே இங்கு முடிவு எடுத்தால் உகவிகரமாக இருக்கும்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 ஏப்ரல் 1]

நம்முடைய நாட்டிலே சக்ஸஷன் ஆக்ட் மிகவும் குழப்பம் உள்ளதாக தொடர்ந்து இருந்து வந்திருக்கிறது. யாராவது ஒருவர் உயில் எழுதிவைக்காமல் காலமாகிவிட்டால் என்ன நிலைமை என்பதைப்பற்றி பிரிட்டிஷ் சட்டம் தெளிவாக இருக்கிறது. அவர் இறந்தபின்பு அவருடைய துணைவியாருக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கும் அவருடைய பிள்ளைகளுக்கு ஆண் பெண் வித்தியாசம் இல்லாமல் பாக்கியிருக்கிற மூன்றில் இரண்டு பங்கு சமமாக பிரித்துக்கொடுக்கப்படும் என்று தெளிவாக இருக்கிறது. நான் மலேயாவிலே வழக்கறிஞராக இருந்த காலத்திலே பேருதவியாக இருந்தது, சிக்கல் இல்லாத முறையிலே தீர்த்து வைக்க வழியிருந்தது. கிறிஸ்துவர்களாக இருக்கலாம், மலேயாக்காரர்களாக இருக்கலாம், இந்துக்களாக இருக்கலாம், சீனர்களாக இருக்கலாம், பார் இறந்த போய்விட்டாலும் அவர்களுடைய பின் சந்ததிக்கு என்ன கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. சீனர்களைப் பொறுத்தவரையிலே பலபெண்களை அவர்கள் விவாகம் செய்துகொள்ளலாம். எந்த மனைவிக்கு பங்குகொடுப்பது என்பது பிரிவி கவுன்ஸிலுக்குப் போய் செவன் விடோஸ் கேஸ் என்றே கேஸ் இருக்கிறது, எழு பேர்களுக்கும் சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய நாட்டிலே யாராவது சொந்தமாக சம்பாதித்து அவர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு என்ன என்ன எழுதிவைக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி கவலை கிடையாது. பலரும் கூட்டுக்குடும்பமாக இருக்கின்ற நிலையில்தான் சிக்கல்கள் எல்லாம் வருகின்றன. 1925-ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், இந்தியன் சக்ஸஷன் ஆக்ட் கொண்டுவரப்பட்டு வாரிசுகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப் பட்டது. இந்துக்கள் பொறுத்தவரையில் ஆண் பெண் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் பிரித்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று 1956-லே சட்டம் வந்தது. வந்ததற்குப் பின்னாலேயும் எந்த அளவுக்கு அது அமலாகிறது என்பது மிகவும் கேள்விக்குரிய விஷயமாகத்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கும் பழைய முறையை வைத்துக்கொண்டே பெண்களுக்கு இஷ்டப்பட்டால் கொடுக்கலாம் என்ற நிலைமைதான் இருந்துவருகிறது பெரும்பாலும். இந்த மசோதா இங்கே விவாதிக்கப்படுவதன்மூலமாக வசதியானவர் காலமாகிவிட்டால் அவருடைய பையனுக்கும் பெண்ணுக்கும் சமபங்கு உரிமை இருக்கிறது என்று இந்தச் சட்டசபை ஞாபகப்படுத்தும் என்ற அளவுக்கு வந்தால் பேருதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருவணந்தபுரத்திலே கிறிஸ்துவ சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபொழுது பெண்களுக்கு ஆண்களைவிட மிகக் குறைந்த முறையிலே 5 ஆயிரம் என்ற அளவிற்குமேல் போகாத அளவிலே குறைந்த அளவிற்குத்தான் இருக்கிறது. பி. ஸ்டேட் ஆக இருக்கின்ற காரணத்தினால் இந்தச் சட்டங்களை திருத்துகின்ற

1972 ஏப்ரல் 1] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அதிகாரம் இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டமும் நெல்லை மாவட்டத்திலே செங்கோட்டைப் பகுதியும் அந்த முறைக்கு இடமளிக்கிற நிலைமை இருப்பதாலே எப்படி இந்துக்களுக்கு ஆண் பெண் இருவருக்கும் ஒன்று என்று கொண்டு வந்தோமோ அதைப்போன்று அங்கேயும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தை ரிப்பீஸ் செய்துவிடுவதாலேயே இந்த நிலைமை சரியாகிவிடுமா என்பதை லா டிபார்ட்மெண்ட் பரிசீலனைசெய்து முறையாகச் செய்யக்கூடிய வகையில் கருத்துக்களைத் தெரிந்துக்கொள்வதற்கும் கெஜட்டில் வெளியிட்டு ஜூலை 20ம் தேதிக்குள் வெளியிடுவதினால் நல்ல பிரச்சாரம் ஆகவும் விளக்கமாகவும் இருக்கும் என்பதால் இந்தத் தீர்மானத்தை, மக்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்துக்கொள்வதற்காக விடவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை, நான் ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Speaker, Sir, I wish to support the Bill moved by the hon. Member, Thiru James for eliciting public opinion.

So far as the Bill is concerned, it is a very simple thing but the reaction that it will have on the community has to be gone into in greater detail. Sir, in the Kanyakumari district the Travancore-Cochin Christian Succession Act of 1092 was the Act that was administered so far as the succession to the Indian Christian community was concerned. Even after 1951 when the Part B State (Laws) Act was passed, the Christian Succession Act was not universally made applicable to the Kanyakumari district and so much so there was so much of litigation and confusion in the matter of administration of this branch of law.

Sir, Hindu women can hold property. Muslim women can hold property. But in the case of Christian women, an injustice is being meted out to them. If a son is born, he is entitled to succession but if a daughter is born, she is not entitled to succession and that is law.

Sir, so far as the widows' estate is concerned, after the Hindu Succession Act of 1956 the widows' estate is no longer subsisting. It has been stated in that Christian Succession Act that when an intestate dies and if he leaves behind only his wife, she is entitled only to half of the estate and that it is terminable on death or remarriage.

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1972 ஏப்ரல் 1]

Sir, when Thiru Williams was a Member of this House, he also wanted to move a Bill that the Travancore-Cochin Christian Succession Act should be repealed. Due to the dissolution of the House, that Bill was not moved. Now the hon. Member Thiru James has moved an identical matter. I think it is better that the matter is discussed among the Christian community and the opinion of the bishops and other religious dignitaries obtained before the Bill is taken up for consideration in this House.

Sir, we should have a uniform Civil Code and that is contained in the Constitution and that would be in consonance with the Directive Principles of the Constitution and this legislation has to be examined in that context.

Sir, in the Travancore-Cochin High Court, in 1955 a ruling was given that even Part B State (Laws) Act, did not abrogate the principles or rights that have been conferred under the Travancore Succession Act. So far as the Madras High Court was concerned, I learn that a different view has been taken by his Lordship Ismail who stated that the Indian Succession Act would be applicable and not the Travancore-Cochin Succession Act. So I think that matter has not been finally decided because the concerned parties have now taken the matter before the Supreme Court and the decision of the Supreme Court is also awaited.

I think in a matter like this, prudence dictates that we should bestow attention and thought to the complicated legal issue and that is the reason that impelled the hon. Member, Thiru James, to move that the Bill be circulated for eliciting public opinion, so that the community that will be affected will have an opportunity to offer their remarks and objections, if any, which will have to be gone into and examined by the Government. I think there will be no objection to that course and it would be a glorious day for the womenhood of the Christian community to avail this opportunity.

Sir, the Indian Christian women of the Tirunelveli district enjoy a different right whereas the Christian women of the Kanyakumari district and parts of the Shencottah taluk have a separate law. Why should there be disparity in law? All are equal in the eye of law. I think in this matter the Hon. Minister for Law will agree with me that this Bill will have to

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

1972 ஏப்ரல் 1]

be circulated for eliciting the opinion of the concerned community. Also, I think it would be better that the Travancore Succession Act is also repealed in relation to the Kanyakumari district and the provisions of the Indian Succession Act should be made specifically applicable and that is the legal problem which is upper most in my mind. With these words, I conclude my speech.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, குமரி மாவட்டத்திலேயுள்ள கிறித்தவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அவர்களுடைய சொத்துரிமை பற்றிய சட்டம் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இந்த மசோதா இங்கே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருவாங்கூர் பகுதியைச் சேர்ந்த பகுதி என்ற காரணத்தினால் ஒருகாலத்திலே திருவாங்கூர் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இந்தச் சொத்துரிமை பரிசீலிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தும், 'இண்டியன் சக்செஷன் ஆக்ட்' என்ற சட்டத்தின்கீழ் சொத்துரிமை பரிசீலிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தும் இங்கே விவாதிக்கப்பட்டது. 'இண்டியன் சக்செஷன் ஆக்ட்' தான் இந்தப் பகுதியிலேயுள்ள கிறித்தவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நாம் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற கருத்தின் அடிப்படையில் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆட்சேபிக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லை. கொள்கையளவில் எந்தக் கருத்து வேறுபாடும் இருக்க முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். திரு. டென்னிஸ் அவர்களிடத்திலும் நான் கேட்டேன், அவர்களுடைய சமுதாயத்திலே வேறு ஏதாவது எதிர்ப்பு வருமா என்று கேட்டேன், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களிடத்திலும் இதுபற்றிப் பேசினேன். அவர்களெல்லாம் பெரும்பாலும் ஒத்த கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவிற்கு அந்த மாவட்டத்திலுள்ள கிறித்தவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டால் அதை அரசாங்கமே நிறைவேற்றி வைப்பதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சட்டபூர்வமாகப் பரிசீலிக்கும்பொழுது 'கன்கரண்ட் லிஸ்டி'லே வருகிறது. மத்திய சர்க்காரின் அனுமதி அல்லது கலந்து ஆலோசிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவையே குமரி மாவட்டத்திலுள்ள கிறித்தவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் கருத்தை அறிவதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று

[1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. செ. மாதவன்]

ஒரு கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார் அவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னதைப் போல, உண்மையிலேயே அந்தச் சமுதாயத்திலிருந்து எதிர்ப்பு வராது என்று அவர்களெல்லாம் கூறிவிட்டதால் எப்படி சட்டபூர்வமாக இந்தச் சட்டத்தை நம்முடைய மாநில அரசே கொண்டு வரலாம் என்பதைப்பற்றி நம்முடைய சட்டத்துறை பரிசீலித்து அதற்கு ஒரு மசோதா உருவாக்கப்பட்டு, அந்த மசோதாவின் அடிப்படையிலே கருத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டால்தான் அது உண்மையிலேயே பயனுள்ள பணியாக இருக்க முடியுமென்று கருதுகிறேன். அதை அவர்களெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நம்முடைய அரசாங்கமும் மத்திய அரசின் கருத்தையும் அறிந்து அது சம்பந்தப்பட்ட ஒரு மசோதாவைத் தயாரித்து அந்த மசோதாவின் அடிப்படையிலே கருத்தறிந்து நிறைவேற்றப்பட இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக முயற்சிகள் எடுக்கும் என்ற கருத்தையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் ஒரு வாரிக் உரிமைச் சட்டம் இருக்கிறது. இந்த மதத்தைப் பொறுத்தவரை 1956-ம் ஆண்டு புதிய சட்டம் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. 1938-ம் ஆண்டில் இந்துப் பெண்களுக்கு ஓரளவு உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்ற சட்டம் வந்தது. அது போதாது என்ற நிலையிலே 1956-ம் ஆண்டு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இப்போது இருக்கும் சட்டத்தில்கூட உடனடியாக உரிமை கிடைக்கும் வகையில் இந்தியன் சக்ஸெஷன் ஆக்டில் உரிமை கிடைக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. தந்தை தன்னுடைய பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை வேண்டாமென்று கருதினால் தன்னுடைய வாழ்நாளிலேயே அந்தச் சொத்துரிமை கிடைக்காது செய்யவும் இந்து சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. முஸ்லீம்களுக்குத் தனிப்பட்ட சட்டம் இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைத் தவிர மற்ற மாவட்டங்களுக்கு இன்டியன் சக்ஸெஷன் ஆக்ட் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஸ்பெஷல் மாரேஜ் ஆக்ட் என்று தனியாக சட்டம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் திருமணம் செய்கிறவர்களுக்கு வாரிக் உரிமை இன்டியன் சக்ஸெஷன் ஆக்டின் கீழ் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இதிலே பல பிரச்சினைகள் இருப்பதால் குமரி மாவட்டத்தில் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை அதையெல்லாம் சம்பந்தப்படுத்தாது திருவாங்கூரில் சேர்ந்திருந்த அந்தப் பகுதிகளுக்குத் தற்போது இன்டியன் சக்ஸெஷன் ஆக்ட் வர வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரை தனியாக ஒரு மசோதா தயாரிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. செ. மாதவன்]

அவர்களே எடுத்துக் காட்டியது போல் கோளா உயர்நீதி மன்றம் ஒரு தீர்ப்பும் தமிழ்நாட்டு உயர்நீதி மன்றம் இன்னொரு தீர்ப்புக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்று நண்பர் டென்னிஸ் அவர்கள் கூடச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போயிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் போது யாருக்கும் கொஞ்சமும் பாதகம் ஏற்படாமல் விரோதம் அல்லது அரசியல் குரோதம் என்ற நிலை ஏற்படாமல் கொண்டுவர வேண்டும். ஸ்டேட் ரீ-ஆர்கனிசேஷன் ஆக்ட்டின் கீழ் இந்தச் சட்டம் எப்படி எல்லாம் பாதிக்கப்படும் என்பதை எல்லாம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் பரிசீலித்து மிக விரைவில் அடுத்த சட்டமன்ற கூட்டத்திற்குள்ளாக நம்முடைய அரசாங்கம் ஒரு மசோதாவைத் தயாரித்து, இது கன்கரண்ட் லிஸ்டில் இருப்பதால், மத்திய அரசின் ஆலோசனையையும் பெற்று, கொண்டுவரப்படும். அப்படிக் கொண்டுவரப்படுகின்ற நிலையில் அங்குள்ள கிறிஸ்தவ சமுதாயத் தலைவர்கள் சார்பில் கருத்துச் சொன்னால் அரசாங்கம் நல்ல விதத்தில் அதைக் கொண்டு வரமுடியும். நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு இப்போதே செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் பயன்படுத்தி, மத்த தலைவர்கள், மத ஸ்தாபனங்கள் என்ற முறையில் அவர்களுடைய கருத்துக்களை விரைவில் அனுப்பினால் அடுத்த சட்டமன்றக் கூட்டத்திற்குள்ளாக இந்த மசோதாவைத் தயாரித்துக் கொண்டு வருவோம் என்று உறுதியளித்து, இந்த உறுதியின் அடிப்படையில் இந்த மசோதாவை வலியுறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கான காரணத்தை ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறேன். நான் விரும்புவது எல்லாம், ஒருவேளை நாங்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகள், மக்கள் செல்வாக்கை வைத்துக் கொண்டு கூறுகிறோம் என்ற நிலை இல்லாமல், மதத் தலைவர்களின் கருத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் எங்கள் மீது ஒருவேளைக் குற்றம் சாட்டக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டாலும் அதிலிருந்து நாங்கள் தப்பித்துக் கொள்ள முடியும் என்ற நிலையில்தான் பொதுமக்கள் கருத்தை அறிய அனுப்பவேண்டுமென்று கூறினேன். அமைச்சர் அவர்கள் நான் கூறியதற்கு இணக்கமாகக் கருத்தறிவித்தார்கள். எப்படியாவது எண்ணம் நிறைவேற வேண்டும். அங்குள்ள கிறித்தவப் பெண்களுக்கும் ஆண்களைப் போன்று மற்ற சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இருப்பது போன்று உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமே தவிர, வேறல்ல. அந்த எண்ணத்தை அரசு ஒரு மசோதா கொண்டு வந்து நிறைவேற்றித் தரும் என்ற வாக்குறுதியை அளித்த பிறகு இந்த மசோதாவை வலியுறுத்தவில்லை என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1973 ஏப்ரல் 1]

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

THIRU MANALI C. KANDASWAMY : Sir, I move—

“ That leave be granted for the introduction of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill 1972.”

The motion was duly seconded.

The motion was put and carried and leave was granted.

THIRU MANALI C. KANDASWAMY : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(ஈ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள்—சிறு இனங்கள் (ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள் சிறு இனங்கள் (ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : இச் சட்டமுன்வடிவுவை அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது.

(ii) தனித் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

கைத்தறித் துறைக்குப் பாதுகாப்பறித்தல்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 9—12—1971-ம் நாளன்று முன்னுரைக்கப்பட்டு விவாதித்த தீர்மானத்தின்மீது இப்பொழுது விவாதம் தொடரும்.

1972 ஏப்ரல் 1]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. தங்கமணி அவர்களால் ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வரப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்திலே அவர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கட்சி சார்பாகச் சில கருத்துக்களை மேலும் வலியுறுத்திச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நெசவாளர் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மன்றத்தில் இருக்கக் கூடிய அத்தனை உறுப்பினர்களும் ஏகமனதாக அவர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு தக்க முடிவுகளை உடனடியாக அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான கருத்து வேற்றுமையும் இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன்.

இருக்கின்ற 234 தொகுதிகளையும் எடுத்துக் கொண்டால் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் சராசரியாக ஐயாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பத்தாயிரத்து உட்பட்ட வாக்காளர் பெருமக்களின் இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை, ஐதே பகுதியில் ஏறத்தாழ மூவாயிரம் குடும்பங்களுக்கு மேல் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலையைப் பார்க்கும்போது மிகுந்த வேதனைக்குரிய ஒரு காட்சியாக இருக்கிறது. அங்கு வேலை செய்கிறவர்களைப் பார்த்தால் ஒரு இல்லத்தில் கணவன் வேலை செய்து கொண்டிருப்பான்; மனைவி வேலை செய்து கொண்டிருப்பான்; குழந்தைகள் கூட அந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். ஒரு குடும்பத்திலுள்ள ஐந்து பேர் சேர்ந்து இந்த வேலையைச் செய்வார்கள். ஆனால் கிடைக்கக் கூடிய ஊதியமோ ஒரு தொழிலாளிக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அளவு இரண்டு ரூபாய்தான் கிடைக்கும். அதைப் பங்கிட்டுப் பார்த்தால் சராசரியாக 50 காசு, 60 காசு, 70 காசு என்ற அளவில் மட்டுமே வரக்கூடிய பயங்கரமான நிலைமையில் இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எந்த விதமான சலுகையும் கொடுக்காததோடு மட்டுமல்ல, இவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கவும் அரசு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை; அந்த மாதிரி நிலைமையில் இவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

சேலம் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, மதுரை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் இந்த மாதிரி நிலைமையில்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1972 ஏப்ரல் 1]

இருக்கின்றன. அவர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை எப்படி இருக்கிறது என்றால் எந்தவிதமான கார்ப்பும் புகு முடியாத அளவுக்கு, வெளிச்சம் இல்லாத நிலையிலே, கஷ்டரோகம் வருவதற்கு என்ன சூழ்நிலை இருக்க வேண்டுமோ அத்தகைய சூழ்நிலையிலே தங்களுடைய பணியைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது எனக்கு எதிரில் உட்கார்ந்திருக்கும் நண்பர்களுக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். இங்கிலாந்தில் இன்டஸ்ட்ரியல் ரெவல்யூஷனுக்கு முன்பு தொழிலாளர்கள் எப்படி வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்களோ, அந்த மாதிரி சூழ்நிலையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையைப் போக்க சுகாதாரத் துறை, தொழில் துறை, தொழிலாளர் நலத் துறை என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் கடந்த பத்து, பதினைந்து ஆண்டு காலமாக எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

பாராவது வெளிநாட்டுக்காரர்கள் வந்தால் இவ்வளவு கொடுமைகளுக்கு உள்ளாகி பணிபாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்களே என்று ஆச்சரியப்படத்தக்க அளவிற்கு, இது இருபதாம் நூற்றாண்டா என்று சந்தேகிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அங்கு அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குடும்பங்களுக்கு நீங்கள் என்னென்ன திட்டங்களை வகுக்கப் போகிறீர்கள்?

மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான ஆறுதலை அளிக்கப் போகிறார்கள் என்ற பதிலை நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன ஊதிய பாதுகாப்புக் கொடுக்கப் போகிறார்கள், ஒரு ஆளுக்கு என்ன ஊதியம், ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள நான்கு பேர்கள் வேலை செய்தால் அவர்களுக்கு என்ன ஊதியம் என்றெல்லாம் ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் ஒரு தொழிலாளருக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் கூட இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை, ஆகவே அவர்களுக்கு என்ன பரிகாரம் காணப் போகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தமது பதிலில் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட சுகாதார வசதியை அளிக்கப் போகிறார்கள் என்பதையும் அவர்களது பதிலில் எதிர்பார்க்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு சத்துள்ள உணவு கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு கன்செஷனல் ரேட்டில் பல தொழிற்சாலைகளில் இருப்பதைப் போல் சப்ஸிடைஸ்ட் சாப்பாடு

1972 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

என்ற முறையில் ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாய்க்கு மூன்று ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சாப்பாடு கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அந்த வகையிலும் அவர்களுக்கு நன்மைசெய்து கொடுக்கமுடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அவர்களது தொழிலுக்கு வேண்டிய எக்ஸிப்மெண்ட்ஸை நவீன ரீதியில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா என்றும் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது அவர்கள் முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு பயன்படுத்தி வந்த எக்ஸிப்மெண்ட்ஸைத்தான் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே எந்த வகையில் அவர்களுக்கு நவீன முறையிலுள்ள எக்ஸிப்மெண்ட்ஸ் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் பதிலிலிருந்து அறிந்து கொள்ளவிரும்புகிறேன். பின்னர், ப்ரொட்டக்ஷன் டி. தி. இண்டஸ்ட்ரி, தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு தரவேண்டுமென்றால் தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு தரவேண்டும்.

ஹாண்டே: செக்டாருக்கு என்ன பாதுகாப்பு தரப்போகிறீர்கள்? இப்போது அவர்கள் மில் துணியோடு போட்டி போடவேண்டியிருக்கிறது. மில்லுக்கு நாம் ஜாஸ்தி அக்கறை காண்பித்தால் இதைப் புறக்கணித்துபோல் ஆகிவிடும். மில்க்கைப் புறக்கணித்துவிட்டால் மற்ற மாநிலங்களோடு போட்டியிடமுடியாது. ஆகவே இந்த ஹாண்டேயிற்கு ஸ்யண்டிஸ்டிக் ரீதியில், விஞ்ஞான ரீதியில் என்ன பாதுகாப்பு கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்ற பதிலையும் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னையில் ஐந்து நாட்களுக்குப் பிறகு எழும்பூரில் எக்ஸிபிஷன் நடக்கப் போகிறது. அந்தப் பொருட்காட்சியில் அரசிபல் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் வந்து பேசுவதை ஒவ்வொரு வருடமும் பார்த்துவருகிறோம். வெளி மாநிலங்களிலிருந்து நல்ல அட்ராக்டிவ் துணி ரகங்களைக்கொண்டு வந்து விற்கும்போது நம் மாநிலத்திலிருந்து எப்படிப்பட்ட துணி ரகங்களை விற்பதற்கு இந்த இலாகா ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்பதையும் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த இலாகா எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் கொஞ்சமும் போதாது.

நம் மாநிலத்தில் ஏராளமானமுறையில் கைத்தறி விற்கப்படவேண்டும், வெளி மாநிலங்களிலும் நம் கைத்தறித் துணிகள் அதிக அளவில் விற்கப்படவேண்டும். அதோடு கூட வெளி நாடுகளுக்கு நம் கைத்தறித் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? வெளிநாடுகளில் இத்துணிகள் விற்பனை செய்யப்படுவதைப் பார்க்கும்போது இவ்வளவு ஊரத்திற்கு அரசாங்கத்தின் ஆதரவு இருந்தும், இவ்வளவு பெரிய இலாகாவாக இருந்தும், அரசாங்கத்தின் எல்லாவிதச் சலுகைகளும் இருந்தும் கூட இந்தப்

[டாக்டர் எச். வி. ஹான்டே]

[1972 ஏப்ரல் 1]

பொருள்களை விற்பனை செய்யமுடியவில்லை என்பது வேதனையைத் தருகிறது. அந்த வேதனையைப் போக்கும் அளவிற்கு நீங்கள் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதற்கான பதிலை நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ப்ளிடிங் மதராஸ்க்கு நல்ல பெயர் இருந்தது. அது எப்படி கெட்டுப்போயிற்று என்று தெரியும். ஏற்கனவே அந்தத் துறையில் நாம் தோற்றுப்போயிருக்கிறோம். மீண்டும் அந்தத் துறையில் வெற்றிபெற என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள ஆவலோடு இருக்கிறேன். அதைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பல மாநிலங்களில் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள இன்பர்மேஷன் அன்ட் பப்ளிஸிடி இலாகா என்ன செய்திருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு போர்ஷன் ஹான்ட்லாமிற்கு என்று ஒதுக்கிவைக்க வேண்டும். கரை போட்ட வேஷ்டி, அல்லது ஒருமாதிரியான புடவை என்று இப்படி ஒரு போர்ஷன் ஹான்ட்லாமிற்காக ஒதுக்கிவைக்கவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு தடவையும் இந்த மன்றத்தில் தீர்மானம் வருவதும், அதை முன் மொழிவதும், எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வது என்றும் நிலை இருக்கிறது. அப்படி ஒரு போர்ஷன் அதற்காக ஒதுக்கி வைக்கப்படும் நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்பதற்கான பதிலையும் அமைச்சர் அவர்களின் பதிலிலிருந்து எதிர்பார்க்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

இறுதியாக, ஒரு ஹான்ட்லாம் கமிஷன் நியமிக்கவேண்டும். இந்தக் கைத் தறித் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களது கஷ்டங்களை ஆராயவும், அவர்களது வொர்க்கிங் கண்டிஷன், எமாலுமென்ட் ஸ்ட்ரக்சர் இவைகளை ஆராயவும் இத்துறையில் விஷயங்களைத் தெரிந்த நிபுணர்களைக் கொண்ட, தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன துன்பங்கள் உள்ளன என்பதைப் பற்றி தெரிந்திருக்கக்கூடியவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து அதன் அறிக்கையைப் பெற்று அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வாரம்பைப் பெற்றுத் தர வேண்டும்.

அதோடு இந்தத் துறையை மீண்டும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு என்ன என்ன தேவை என்று பார்த்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

பாக்வேர்ட் க்ளாஸைஸ் கமிஷன் என்று போட்டார்கள், அவர்கள் அறிக்கையும் தயாரித்தார்கள். சட்டநாதன் குழு அறிக்கையும் தரப்பட்டது. அதன் மீது என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்போகிறோம் என்பதைப் பற்றி தீவிரச் சொல்வதாக வாக்களித்திருந்தார்கள். அந்த அறிக்கையின்மீது என்ன

1972 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

மடவடிக்கைகள் எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதை சட்டசபைக்கு தெரிவித்தால் உறுப்பினர்களுக்கு அது ஓரளவிற்கு மனநிறைவு அளிக்கும். அந்தத் தகவலையும் சொல்லிவிட்டால் நன்றாகயிருக்கும் என்று கூறி என் உரையை நிறைவு படுத்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I thank at the outset Thiru K. T. K. Thangamani for having brought this resolution which is (p.m. 1-0
important.

The question of giving protection to the handloom industry, I need not go into, because it is well-known that the income of the handloom people are the lowest in India, if you take monthly income. What are the reasons for this state of affairs in handloom industry in spite of the fact that total production of textile mill industry is pegged to 5,000 million yards or 4,000 million metres? Handloom industry production has increased from 750 million yards to 2,700 million metres, today. Their wages have also increased from Rs. 48 to Rs. 100 per family. What are the reasons for the present situation?

Dr. Hande has given several reasons. My complaint is we have not gone sufficiently deeply into this question. Handloom is becoming more and more popular in North India. In spite of the fact that we have reserved bordered dhotis and coloured sarees for handloom, handlooms have not made headway in our State. Why? The sartorial fashion is changing. There is no use of experimenting with dhoti when they are giving way to trousers. Similarly for sarees. The market today is changing. Coloured handloom sarees is giving place to printed sarees. New designs and types are coming in printed sarees. Unless we sit together, or the Research Development section of Handloom Department analysis these things and adopts remedial measures, I am sure, Madras handloom cannot make headway.

You have pegged mill production. So, what you must now see is to expand the handloom sector on proper lines, after analysing the reasons for the present glut. Now with the spread of education, the weavers' children after passing the S.S.L.C., may not sit behind the old wheel nor will the female children after passing S.S.L.C., sit in the streets, weaving sarees. Modern ideas are developing and accordingly we must change. That is why I say

[Thiru K. M. Subramaniam] 1972 ஏப்ரல் 1]

give powerlooms for every two or three handlooms. Let not one man come and have a big powerloom capturing 100 handlooms. Try to give employment for weavers by giving powerlooms in the manner I have said. We must know that times are changing and accordingly we must change our method of production. The dhobis, sons after S.S.L.C. may not like to continue the old avocation of their parents. You see how dry cleaning is coming up. Let the following be done:—

- (1) Let there be some sort of reservation for handloom industry.
- (2) Get the essential raw materials that they want.
- (3) Appoint Development Commission to go round country and start manufacturing what the people want.
- (4) Develop small handlooms into powerlooms without creating unemployment.

Unless these things are done seriously, our handloom industry cannot make headway. If these things are done, we have a great future.

Many here do not know and I am not a person to self-advertise, that I did some research into handloom industry when the British Government was here and Mr. S.A. Venkataraman was Registrar of Co-operative Societies. So, I talk from experience and not as a lay man.

Unless we diversify production, it is very difficult for handloom industry to expand. I hope under the D.M.K. Government, the Handloom industry will flourish under our industrious Minister for Industries.

We have appointed so many committees but their reports are there on the shelves. So let us proceed on the lines I have indicated and I am sure we will succeed. Thank you.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் வர்களே, இந்த நெசவுத் தொழிலுக்கு ஊக்கம் தரத்தக்க வகையில் அரசு ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று பிரேரேபிக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 1] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

தமிழ் நாட்டில் விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக ஒரு தொழில் உண்டு என்றால் அது நெசவுதொழில்தான். தமிழ் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, ஏன், இந்திய நாட்டிலேயே வாழக்கூடிய பிச்சைக்காரர்களிலே அதிகமாக இருக்கக்கூடியவர்கள் யார் என்று சொன்னால், முன்பு நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருந்தவர்கள் தான். இன்று அவர்கள் பரிதாபகரமான நிலையில் வாழ்வதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள் தங்களுடைய குடும்பத்தையும், தங்களுடைய வீட்டையும் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் பிச்சைக்காரர்களாக மாறும் அவல நிலையில் இருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆகவே, அவர்களுக்கெல்லாம் வாழ்வு அளிக்கிற வகையில் அந்த நெசவுத் தொழில் செய்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் சட்டத்தை கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டினை செய்வது அரசின் கடமையாகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வெளிநாட்டிற்கு முன்பெல்லாம் ஓரளவு கைத்தறித் துணிகள் அனுப்பி வந்தோம். ஆனால் இப்போது அந்த வியாபாரம் மந்த நிலைமை அடைந்து விட்டது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், வணிகர்களின் நாணயக் குறைவுதான். அவர்கள் ஆர்டர் வாங்கும்போது ஒன்றைக்காட்டுவது, சரக்கு அனுப்பும்போது வேறு ஒன்றை அனுப்புவது. இப்படிப்பட்ட காரணத்தால் தான் அந்தத் தொழில் சிறிது சிறிதாக குறைந்து வருகிறது. ஆகவே, அதில் அரசு தலையிட்டு வணிகர்கள் நாணயத்தை காப்பாற்றும் வகையில் நடக்க அதைக் கண்காணிக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், லுங்கிகள், கர்சிப்புகள் போன்றவற்றை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பி வந்தார்கள். அவற்றிற்கு நல்ல மதிப்பு இருந்து வந்தது. மீண்டும் அவைகள் வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்ய ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் அரசு முயற்சி கூடா மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அவர்கள் இருந்த நேரத்தில், தங்களுடைய தோளிலேயே அந்தக் கைத்தறி துணியைத் தூக்கி விற்று, அதற்கு ஆதரவு கொடுத்ததைப் பார்த்தோம். அன்றெல்லாம் கைத்தறித் துணியை வாங்கி அணிவதையே பெருமையாக கருதிக்கொண்டு இருந்தார்கள். அன்று கழகத் தொழிலாளரும், தொழிற்மையக்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் கைத்தறித் துணியை அணிந்து வந்தார்கள். இன்று மில் துணியை அணிந்து கொண்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். மீண்டும் கைத்தறித் துணியை அணியவேண்டுமென்பதற்காக ஒரு போராட்டம் நடத்தினால் கூட நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

பவர் லூம்கள் இந்தக் கைத்தறித் தொழிலை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு விடுகின்றன. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வழிமுறைகளைக் காணவேண்டும்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1972 ஏப்ரல் 1]

முன்பு இந்தக் கைத்தறி துணிகளுக்கு 2ஊக்கம் தரவேண்டுமென்று நோக்கம் கொண்டு வந்தபோது, வியாபாரிகளும் கைத்தறித் துணியை விற்றால் 10 சதவிகிதம் ரிபேட் கொடுக்கப்பட்டது. கூட்டுறவு ஸ்டோரில் விற்றாலும் 10 சதவிகிதம் ரிபேட் என்று கொடுக்கப்பட்டது. இன்று அந்தச்சலுகை கூட்டுறவு ஸ்டோர்களில் இருக்கும் வியாபாரத்திற்கு மட்டும் வைத்துக்கொண்டு விட்டு வியாபாரிகளுக்கு இல்லை யென்று சொல்லிவிட்டார்கள். வியாபாரிகளுக்குச் சலுகை கொடுத்தால் நன்றாக கைத்தறி துணி வியாபாரம் பெருகும். இதனால் நிச்சயம் கைத்தறித் துணி நிறைய செலவாகும். துணிகள் அதிகம் செலவானால் தொழில் அபிவிருத்தியாகும். தொழில் அபிவிருத்தியானால் நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் நல்ல கூலி கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்களுடைய குடும்பங்கள் ஒரு நாளைக்கு ஏறக்குறைய 12 மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சிறு குழந்தை முதற்கொண்டு, 6, 7 வயது குழந்தை முதற்கொண்டு இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு சம்பாதித்தால் கூட ஒரு வாரத்திற்கு அந்தக் குடும்பம் ரூ. 30-க்கும் அதிகமாக வருமானம் பெறமுடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய வாழ்க்கை சூழ்நிலையில் நான்கு ஐந்து பேர்கள் கொண்ட ஒரு குடும்பம் ஒரு வாரத்திற்கு ரூ. 30, 40 வைத்துக்கொண்டு குடும்பத்தை நடத்த முடியாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைக்க வழிவகைகள் செய்யவேண்டும்.

அத்தோடுகூட கைத்தறிக்குப் போதுமான நூல்கள் மில்களிலிருந்து கிடைக்காமல், இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. திடீரென்று நூலின் விலைவாசி ஏறிப்போகிறது. இந்த வாரம் நூல் விலை ஒன்றாக இருந்தால், அடுத்த வாரம் நூல் விலை ஏறிவிடுகிறது. ஆனால் தயாரித்து வைத்திருக்கிற துணிகளுக்கு மார்க்கெட்டில் எப்பொழுதும் ஒரு நிர்ந்தரமான விலை தான் இருக்கிறது.

கைத்தறி வியாபாரிகள் தங்கள் துணியின் விலையை கூட்ட முடியாது நவிக்கிறார்கள். மில்காரர்கள் திடீரென்று நூல் விலையைக் கூட்டிவிடுகிறார்கள். இதனால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் நசித்துப்போய்விடுகிறார்கள், நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி சங்கடங்கள் ஏற்படும்பொழுது வியாபாரிகள் தங்களுடைய சங்கடத்தை நெசவாளர்களின் தலையில் தான் சுமத்திவிடுகிறார்கள்.

ஆகவே, மில்கள் சரியான விலையில் நூல்களை விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அது மட்டுமில்லை. அவர்களுக்குத் தேவையான நூல் 40, 60, 80-ம் நெம்பர் நூல்; தேவைப்படும் நூல் மில்களிலிருந்து கிடைப்பது கூட சங்கடமாகி விடுகிறது. ஆகவே, சரியான முறையில் மில்களிலிருந்து கைத்தறித் துணிக்குத் தேவையான நூல்கள் மார்க்கெட்டில் பொதுவாகக் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 1]

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

மில்லளும் சேலைகளைத் தயாரிக்கின்றன. கைத்தறித் தொழிலுக்கு சில ஐடெம்களை நாம் ஒதுக்கியிருந்தால் கூட—சேலை முதலியவைகளை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்—நடை முறையில் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், மபட்லால் போன்ற ஸ்தாபனங்களோடு கைத்தறி நெசவாளர்கள் போட்டி போட முடியவில்லை. காரணம் சேலைகள் உண்மையில் கைத்தறித் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, மபட்லாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வெளிவராத சேலைகளே கிடையாது என்று சொல்ல முடியும். மிக அழகான வண்ணங்களில் வருகின்றன. மிக அழகாக பிரிண்டு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அழகை நாடக்கூடிய மக்கள் மில்துனிகளைத் தான் வாங்குகிறார்கள். இவைகளுக்கு எதிராக கைத்தறித் துனிகளை விற்பதில் போட்டி போட முடியவில்லை.

இந்தச் சூழ்நிலையில் ஒரு நல்ல யோசனையை அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சொல்கிற இந்த யோசனையை மத்திய அரசுக்கு சிபார்சு செய்யவேண்டும் இந்த அரசாங்கம் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது பெரும்பாலும் சேலைகளை தயாரிப்பதற்கு மில்களுக்கு முதலில் காடா, சாதாரண கச்சாத் துணிதான் தேவைப்படுகிறது. இந்த காடா துணியைத் தான் ப்ளீச் செய்து, ப்ரோசெஸ் செய்து, பிரிண்டு செய்து அல்லது பார்டர் போட்டு சேலைகளாக நெய்கிறார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி யான காடா துணிதான் மில்களுக்கு தேவைப்படுகிறது, சேலைகள் தயாரிப்பதற்கு. இந்த கட்டத்தில் தான் அரசு தலையிட வேண்டும். ஒரு பெரிய மில்லை எடுத்துக்கொண்டால் 10 விழுக்காடு கைத்தறி காடா வாங்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனையைப் போடவேண்டும். மபட்லாவில் ரூ. 400 கோடி அளவுக்கு துணி உற்பத்தி ஆகிறது. அவர்கள் 40 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு கைத்தறி காடா வாங்கித்தான் ஆகவேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனையை ஏற்படுத்தினால், கைத்தறியில் செய்யப்பட்ட காடாவை அவர்கள் வாங்கவேண்டியவரும். அதனால் அவர்களுக்கும் நஷ்டம் இல்லை. அதை ப்ளீச் செய்து, ப்ரோசெஸ் செய்து, பிரிண்டு செய்து அழகான சேலைகளை உற்பத்தி செய்து விற்க முடியும். அதன் மூலம் மில்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லை. அதே சமயத்தில் கைத் தறித் துணிக்கும் ஆக்கம் ஏற்படுகிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I may inform the hon. Member that 50 per cent damage would occur if handloom cloths are processed in textile machinery.

THIRU V. M. ABDUL JABBAR: I emphatically do not agree with the opinion of my hon. Friend. I too am in the trade; I know it.

[1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. வா. மை. அப்துல் கபார்]

தலைவர் அவர்களே, 50 பெர்சண்டுக்கு டாமேஜ் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை நான் உண்மையிலேயே வன்மையாக மறுக்கிறேன். கைத்தறித் துணியில் அம்மாதிரி ஏற்படாது. ஸ்டாண்டர்டு கைத்தறித் துணி தயாரித்துக்கொடுத்தால், அப்பொழுது தான் அந்த விலை கிடைக்கும் என்று மில்கள் நிர்ணயித்து விட்டால், நிச்சயம் கைத்தறியில் காடா தயாரித்துக் கொடுக்க முடியும். சேலையின் அகலம் 46" என்று இருந்தால், அதற்கு எத்தனை மீட்டர் வேண்டும் என்று ஒப்பந்தத்தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்து கொண்டால், இந்தமாதிரி காடா தயாரித்துக் கொடுப்பதில் ஒன்றும் சிரமமில்லை. ஆகவே, இம்மாதிரி ஒரு நிபந்தனையை விதிக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு சிபார்சு செய்ய முன்வரவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் இரு சாராருக்கும் நன்மை ஏற்படும். இதன் மூலம் கைத்தறி உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு கணிசமான அளவுக்கு வருவாய் கிடைக்க வழிவகைகள் ஏற்படும்.

இறுதியாக, நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு சுகாதார வசதிகள் மிகக் குறைவு. வீடு இல்லாமல் ரொம்பவும் ஈன வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். தெரு ஓரங்களில் படுத்து உறங்குகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு கல்வி வசதி அளிக்க ஒரு தீவிரமான திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். நெசவாளர்கள் குடும்பத்தில் இருப்பவர்கள் கல்வி கற்பதே இல்லை. 6 வயது குழந்தை யானவுடனேயே அவர்களை பாவு கோர்ப்பது போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடுத்தி விடுகிறார்கள். அதனால் அந்தக் குழந்தைகள் கல்வி கற்க வசதி இல்லாமலே போய்விடுகிறது. இந்த ஏழைக் குழந்தைகள் கல்வி கற்பதற்கு வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தர பாரதி : இப்பேரவையின் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக அதற்கு ஒரு சட்டபூர்வமான வடிவு கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு பிரேரேபணையை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன் மீது என்னுடைய சில நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்ல இந்த நேரத்தில் வாய்ப்பளித்ததற்கு போவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே இந்தத் தொழிலில் இருக்கக்கூடிய அக்கறை காரணமாக பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களையெல்லாம் இதிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம், நம்முடைய கைத்தறித் தொழில் இருக்கிறதே, அது ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட தொழிலாக அமைந்திருக்க

1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

கிறது. சமுதாயத்தில் எப்படி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்களோ, அதைப்போல இந்தத் தொழில் துறையிலும் கைத்தறித் தொழில் தாழ்த்தப் பட்ட தொழிலாக இருந்து வருகிறது. நம்முடைய நாட்டு பொருளாதார அமைப்பில் தொழில் துறையில் இந்த கைத்தறித் தொழில் நீடித்து இருக்க வேண்டுமா அல்லது இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய மக்களையெல்லாம் வேறு புதிய தொழிலுக்கு போகச் சொல்லவேண்டுமா என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கக்கூடிய சர்ச்சையாகும். அதே நேரத்தில் இந்தத் தொழிலை எப்போ முதும் நீடித்துவைத்து இந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு வேண்டிய ஊக்கத்தையும், அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய நல்ல திட்டங் களையெல்லாம் கொடுக்கவேண்டுமா என்பது இரண்டாவது பிரச்சனை. இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு நல்ல முடிவு, தீர்க்கமான முடிவு, நிச்சயமான முடிவு எடுத்துக் கொண்டால் தான், இனிமேல் இந்தத் தொழிலில் என்னென்ன முறையில் நல்ல சிந்திப்புத்தம் செய்து, இந்தத் தொழிலை வளம்பெறச் செய்ய முடியும் என்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்க முடியும்.

ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேல் நாடுகளில் கைத்தறித் தொழில் என்பதற்குப் பதிலாக எல்லாமே இயந்திரமாக்கப்பட்டு வேண்டும் என்ற முறையில் பொருளாதார வளர்ச்சி அங்கே ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், மேல் நாடுகளில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பொருளாதார வளர்ச்சியின் அடிப்படையில், அதே கொள்கையை பயன்படுத்தி, நம்முடைய நாட்டிலும் எல்லாவற்றையும் இயந்திரமயமாக்கி, தொழில் துறை முன்னேறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்று பார்த்தோமானால், மேல்நாடுகளுக்கும் நம்முடைய நாட்டிற்கும் இருக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய வித்தியாசம், மனித சக்தி நம்முடைய நாட்டில் ஏராளமாக இருக்கிறது. எனவே, அந்த மனித சக்தியை பயன்படுத்தாமல், எல்லாவற்றையுமே இயந்திரமயமாக்கி நம்முடைய நாட்டில் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் காணமுடியுமா என்றால், முடியவே முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். இன்று நம்முடைய நாடு இருக்கக்கூடிய நிலையில், தமிழ் நாட்டில் மட்டும் சுமார் 5 லட்சம் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 5 லட்சம் கைத்தறித் தொழிலாளர்களைச் சார்ந்து இருக்கக்கூடிய சுமார் 20 லட்சம் மக்கள் கொண்ட ஒரு பெரிய பகுதியை, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற இந்த மக்களை 'நீங்கள் எல்லோரும் இந்தத் தொழிலை விட்டுவிட்டு, புதியதாக வேறு தொழில்களுக்குப் போக முயற்சி செய்யுங்கள்' என்று சொன்னால், எந்தத் தொழிலில் இவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் கொண்டுபோய் சேர்க்க முடியும்? மேல் நாடுகளைப் போல அவ்வளவு பெரிய தொழில் வளர்ச்சி நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? 20 லட்சம் மக்களை ஈடுபடுத்தக்கூடிய அளவில் இயந்திரத்தின் மூலம் செயல்

[1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

படுகின்ற ஒரு பெரிய தொழில் அமைப்பை நம்முடைய நாட்டில் அமைக்க முடியுமா என்று கேட்டால், முடியவே முடியாது. அந்த நிலையில் நம்முடைய நாடு இல்லை. நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மனித சக்தியை பயன்படுத்தி, இப்போழுது அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய கைத்தறித் தொழிலைத் தான் அபிவிருத்தி அடையச் செய்யவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம்.

கைத்தறித் தொழிலுக்கும், கைத்தறி மூலம் தயாரிக்கக்கூடிய துணிக்கும் மேல் நாடுகளில் கிராக்கி இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களும், அதைப்போல இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய மக்களும், ஏழை மக்கள் அத்தனை பேர்களும் அதிகமாக விரும்புவது கைத்தறித் துணியாகத்தான் இருக்கிறது.

எனவே, உடனடியாக நாம் இந்தக் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களை வேறு தொழிலுக்கு மாற்றிப் போகவேண்டுமென்று கேட்டால், அதற்கு எந்தவிதமான ஏற்பாடும் இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில், நாம் அந்த எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வேறு ஏதாவது தொழில் கொடுக்க முடியுமா என்றால் அதுவும் முடியாது. எனவே, இந்தக் கைத்தறித் தொழிலில் இப்போதிருக்கும் முறையில் என்ன முறையில் உதவிகள், வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் இந்தத் தொழில் சிறந்து நடக்கும், இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் மிகக் குறைந்த வருவாய் பெற்றுள்ள மக்கள், அதை எந்த முறையில் அதிகமாக்க முடியும் என்பதைப்பற்றி சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது கைத்தறித் தொழிலுக்குப் போட்டி என்ன வேன்றால், மில் க்ளாட்—இயந்திரத்தின் மூலம் தயாராகும் துணிகள். இவை இரண்டுக்கும் உள்ள போட்டி “அக்ஷெல்தி காம்பெடிஷன்” என்ற முறையில் இருக்கிறது. எனினால், மில் துணிகள், அதற்கு வேண்டிய மூலாதாரப் பொருட்களை (ரா-மெடிரியல்ஸ்) அதனவே தயாரித்துக்கொள்கிறது. ஆனால் கைத்தறிக்கு வேண்டிய ‘ரா-மெடிரியல்ஸ்’, மூலாதாரப் பொருட்கள், மில்லைச் சார்ந்துதான் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. எனவே, மில் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள், இன்னொரு தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு—கைத்தறித் தொழிலுக்கு வேண்டிய ‘ரா-மெடிரியல்ஸ்’—அவர்கள் நினைத்த நேரத்தில் விலையை அதிகமாக ஏற்றிக் கொள்கிறார்கள். இதன் காரணமாக கைத்தறித் தொழிலை நசுக்குவதற்கு, மில் தொழிலைவிட சிறந்த முறையில் நடக்காமல் இருப்பதற்கு, அவர்கள் அதிக வருவாய் பெறாமல் தடுப்பதற்கு, அந்த நிலையில் அவர்களை வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுமள விற்கு வேண்டிய வசதிகள் இப்போது மில் தொழில் நடத்துகிறவர்கள் கையில் இருக்கிறது. அவர்கள் எப்போதுமே மில் முதலாளிகளுடைய தயவை எதிர்

1972 ஏப்ரல் 1]

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

பார்த்துக்கொண்டு, அவர்கள் விலையை கூட்டாமல் இருப்பார்களா என்று எதிர் பார்த்துக்கொண்டு, அந்த முறையில் தொழில் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவ்வாறு எவ்வளவு காலத்திற்கு அச்சமின்றி, நிம்மதியாக தொழில் நடத்திக்கொண்டிருக்க முடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அதனால் தான் மதிப்பு மிக்க தங்கமணி அவர்கள் ஒரு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சிக்கிரம் முடியுங்கள். இன்னொருவர் பேச வேண்டும்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : டீ ஆர் தர் மினிட்ஸில் முடித்து விடுகிறேன். எனவே, கைத்தறித் தொழிலை பாதிக்கக் கூடிய அலுவலம்மம் என்ன என்பதை உணர்ந்து அது பாதிக்கப்படாமல் நடக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முக்கியமாக, கைத்தறித் தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலாதாரப் பொருட்களை கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களே தயாரிக்கும் முறையைக் கண்டு கொண்டால் நிச்சயமாக கைத்தறித் தொழிலுக்கு இப்போது ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி இல்லாமற் போகும். சில இடங்களில் அவர்களுக்கு திடீரென்று வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வருகிறது. அப்போது கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்ட மக்கள் வேலையில்லாத போது, வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்தும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறித் தொழிலில் ஏற்றுமதி பற்றி ஒரு சின்ன கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம் கைத்தறித் துணிகள் பம்பாய்க்கு சென்று, அங்கு கோடவுனில் தேக்கி, அங்கேயிருந்து ஏற்றுமதியாகிறது. நம் சென்னைத் துறைமுகத்தில் கைத்தறித் துணிகளைத் தேக்கி வைக்க 'கோடவுன்' வசதி செய்து அதன் மூலம் ஏற்றுமதியானால், தமிழ்நாட்டிலிருந்து கைத்தறித் துணி ஏற்றுமதிக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால், நிச்சயமாக ஓரளவுக்கு கைத்தறித் தொழிலுக்கு தமிழகத்தில் நல்ல வாய்ப்பாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கைத்தறித் தொழில் பாதிக்கப்படாமல் நடக்கின்ற முறையில் ஒரு நல்ல சட்டத்தை "காம்பிரிஹென்சிவ் ஆக்ட்" கொண்டு வர வேண்டும் என்று இந்த தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பது மிக வரவேற்கத் தக்கது, என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[1972 ஏப்ரல் 1]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

குறிப்பாக, வள்ளுவர் குலத்தைச் சார்ந்த நெசவாளர்கள்—திருவள்ளுவர் பெருமையைச் சொல்ல வேண்டுமென்று பஸ்களில் அவருடைய ஃபோட்டோவை மாட்டுகிறோம்; டிராவலர்ஸ் பங்களாக்களில் ஃபோட்டோ மாட்டுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் குலத்தைச் சார்ந்த நெசவாளர்களுக்கு அதில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது ஏமாற்றம் அளிக்கிறது. ஆகையினால், திருவள்ளுவருக்கு இவ்வளவு மதிப்பு கொடுக்கும் நாம் அவர்களைச் சார்ந்த இனம் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு எதை எதை செய்கிறோம் என்பதை யோசிக்க இந்த அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

“ஹாண்ட்லாம் இன்டஸ்ட்ரிக்கு” பாதுகாப்பு என்ற ஒரு நிலைக்கு இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது, முன்னாள் சபாநாயகர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள்: “இந்தக் கைத்தறித் தொழிலை இனிமேல் மியூசியத்தில்தான் வைக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். இது உண்மையில் வருந்தத் தக்கது. கைத்தறித் துணி இந்த நாட்டின் கலைத் திறனை எடுத்துக் காட்டக் கூடியது.

உதாரணமாக, இயந்திர மயமான ஒரு நாட்டின் கலைத் திறன் என்ன என்று எடை போட்டுப் பார்க்கும்போது கைவினைப் பொருட்கள் எவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைப் பார்த்து எடை போட்டு விடலாம். நம் கைத்தறித் துணிகள் உலகத்தில் சிறந்த பெயர் பெற்றவை. சரித்திரத்தில் படித்தது உண்டு, எவ்வாறு ஒரு மோதிரத்துக்குள் பல்லாயிரம் கஜம் டாக்கா மஸ்லின் துணியை சுருட்டி வைப்பார்கள் என்று. அந்த மாதிரி துணி தயாரித்தவர்கள் சமீபத்தில் பேப்பரில் பார்த்தோம்—இதே மில் துறையில் அப்படிப்பட்ட துணியை தயாரித்து நம் கனம் பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு அதை பரிசாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையினால் மில் துறை எவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது, என்று பார்க்கும்போது கைத்தறித் துணி எவ்வளவு தளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பதை நம்மால் பார்க்க முடியும்.

கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சனையில் ஒரு தனி கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதனால் இலாபமா, நஷ்டமா என்று கணக்குப் பார்க்காமல், அது மில்லோடு போட்டி போடுமா, அதனால் பிழைப்புக்கு வழி உண்டா என்ற அடிப்படையில் பார்க்காமல், அது நாட்டின் கலைத் திறனை எடுத்துக் காட்டக் கூடியது. ஆகையினால் அதற்கு பாதுகாப்புக் கொடுத்து முன்னேற்றத்துக்கு கொண்டுவர வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு தேவை.

1972 ஏப்ரல் 1]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பல லட்சம் நெசவாளர்களைக் கொண்ட தமிழகத்தில் அதற்கு என்று ஒரு தனி அமைச்சரே போட்டாலும் வரவேற்கத் தக்கதாகும். அப்போதுதான், அப்போதைக்கப்போது வரும் பிரச்சனைகள் என்ன என்பதை ஓரளவு புரிந்து கொள்ள முடியும். பெண்கள் மட்டும் இல்லையென்றால் இப்போது இருக்கும் கைத்தறித் துணி கூட நசித்துப் போயிருக்கும். பெண்கள் கைத்தறியை இந்த அளவுக்கு காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னதான், மில்கள், கைத்தறியுடன் போட்டி போட்டாலும் கூட கைத்தறிச் சேலைகள், கைத்தறி பட்டுச் சேலைகளில் அவர்கள் தனி கவனம் செலுத்தி வாங்கிக் கொண்டிருப்பதால்தான் அது காப்பாற்றப் படுகிறது, என்பதை கனம் கைத்தறி அமைச்சர் அவர்கள் உணராவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் உடுத்தி இருப்பது கதர்ப் பட்டு. இரண்டும் ஒன்றுதான். அதற்கு இது ஒரு படி மேல். இன்றைக்கு அதைக் காப்பாற்றுவது பெண்கள்தான்.

ஆனால் இந்தக் கைத்தறித் துணிகளை விற்பதற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறோம்? வருஷா வருஷம் ஒரு கைத்தறி வார விழா கொண்டாடி, பொங்கல், தீபாவளி எப்போது வரும் என்று பார்த்து, 5 பைசா, 10 பைசா ரிபேட் கொடுப்பது, இப்படியே எத்தனை நாள் ஒரு தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். மில்களுக்கு என்று சில துணிகள், கைத்தறிக் கென்று சில துணிகள் உற்பத்தி செய்ய ஒதுக்கவேண்டும். கரை போட்ட வேட்டி, சேலைகள் — It must be exclusively reserved for the handloom industry. கைத்தறி மாத்திரம் இதைச் செய்யவேண்டும்; மற்றவர்கள் செய்யக் கூடாது என்று எத்தனையோ 'காலமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதை யாரும் கடைப்பிடித்ததில்லை. யாரும் அமுல் நடத்தவில்லை. லட்சக்கணக்கான நெசவாளர்களுக்கு உற்சாகம் தரும் அளவில் கரைபோட்ட சேலைகள், வேட்டிகள் உற்பத்தியை கைத்தறிக்கு ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று இருந்தால்தான் சிறப்பாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்லாமல், கைத்தறி நெசவாளர்கள் மத்தியில் 'மாஸ்டர் லீவர்ஸ்' என்று இடைத் தரகர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள். இந்த மாஸ்டர் லீவர்கள் கையில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்கள் ரொம்ப கஷ்டப்படுகிறார்கள். பல துறைகளில் இடைத் தரகர்களை ஒழிக்கிறோம். இனும், ஜமீன், ஒழிக்கிறோம். ஏன்? இன்றைக்கு மார்க்கெட் கமிட்டியில் கமிஷன் எஜெண்டுகளை ஒழித்திருக்கிறோம். இந்த நிலை வரும்போது மாஸ்டர் லீவர்ஸ்

[1972 ஏப்ரல் 1]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

என்ற ஒரு இடைத் தரகர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களின் நிலைமை என்ன என்று ஆராய்வதற்கு தனி நிபுணர் கமிட்டி போட்டு அந்தப் பிரச்சனையில் அக்கறை காட்ட அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

அடுத்து நெசவாளர்கள் கூலி மிக மிகக் குறைவு. அதுவும் கிடைத்தால் உண்டு; இல்லாவிட்டால் இல்லை. மாஸ்டர் வீவர் இஷ்டப்பட்டால்தான் வேலை கொடுப்பார். சரக்கு தேங்கி விட்டால், வேலையில்லை போ என்று சொல்லி விடுவார். இப்படி நிரந்தரம் இல்லாத ஒரு நிலைமை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு பரிகாரம் காண வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற முறை அதற்கென்று ஒரு கமிட்டி போட்டிருப்பதாகவும் அது ஆராயப் போகிறது என்றும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் நெசவாளர் நிலைமையை ஆராயும்போது துரிதமாக நிரந்தரக் கூலி பெற வழிவகை செய்ய வேண்டும். அப்போது குறைந்தபட்சக் கூலி என்னவாக இருக்கவேண்டும் என்றும் யோசிக்கவேண்டும்.

வெளிநாடுகளுக்கு நம்முடைய கைத்தறித் துணிகளை அனுப்பி அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்துக்கொண்டிருந்தோம். 'ப்ளீடிங் மெட்ராஸ்' என்ற பெயரில் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருந்தோம். அதிகமாக அமெரிக்காவுக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தது. நான் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றிருந்தபோது கூட, அங்குள்ளவர்கள் என்னை 'நீங்கள் சென்னையிலிருந்து வருகிறீர்களா' என்று கேட்கவில்லை. 'ப்ளீடிங் மெட்ராஸ்' வருகிறதே அந்த ஊரிலிருந்தா வருகிறீர்கள் என்றுதான் கேட்டார்கள். ப்ளீடிங் மெட்ராஸ் என்றால் சென்னைக்கு அவ்வளவு பெருமை இருந்தது. இன்றைக்கு அந்தப் பெருமை, அந்த கௌரவம் கிடையாது. காரணம் இதைப்போன்றத் துணிகளை மில்லிலேயே தயார் செய்து கொடுக்கிறார்கள். நாமும் காலாகாலங்களில் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் தொடர்ந்து அடுத்த 'நான்-அஃபிஷியல்' தினத்தன்று பேசுவார்கள். பேரவை நாளை மறுநாள் திங்கட்கிழமை காலை 9-00 மணியளவில் மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(6) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

89. Notification issued with Memo. No. 129603/A-11/71-3, Agriculture, dated the 24th December 1971, in regard to an amendment to the Agriculture Department notification II-1 No. 1304 of 1969, relating to declaration of market area to the market at Vadaseri in Kanyakumari district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

90. Notification issued with G.O. Ms. No. 2308, Rural Development and Local Administration, dated the 15th October 1971, in regard to redescription of the areas forming the Thottiam, Musiri, Thathiengarpet, Thuraiyur and Uppiliapuram Panchayat Unions in the North Tiruchirappalli development district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

91. Notification issued with G.O. Ms. No. 3342, Home, dated the 10th December 1971, making the Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Rules, 1971. [Laid on the Table of the House under section 27 (4) of the Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 37 of 1971).]

B. Reports, Notifications and other papers

159. Notification issued with G.O. Ms. No. 2891, Revenue, dated the 5th October 1971, in regard to an amendment to the table of fees published at pages 316 to 319 in part I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 30th March 1969, as subsequently amended.

160. Notification issued with G.O. Ms. No. 3801, Revenue, dated the 19th November 1971, in regard to remission of Stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the two sale deeds in favour of the N.A. Annappa Raja Memorial High School, Rajapalayam of Ramanathapuram district.

இணைப்பு—I.

[1-ஆம் பக்கத்தில் 813-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

(a) & (b) Cash awards were paid to the following Police Officers and Fire Service Officers in the Chief Minister's Police Medal Parade held in Tiruchirappalli on 15th September 1971.

FOR OUTSTANDING SERVICE.

Name.	Lump sum grant.
(1)	(2)
1 Thiru S. Rangiah Naidu, Head Constable No. 3269, Madras City Police.	Rs. 1,000 (Rupees one thousand only).
2 Thiru K. Subramaniam, Head Constable No. 1291, Madurai (Urban) district.	Do.
3 Thiru K. Sundaram, Head Constable 81, Special Branch, C.I.D., Madras.	Do.
4 Thiru A. Arokiaswamy, Police Constable 484, Tiruchirappalli district.	Do.
5 Thiru M. Shunmugiah Thevar, Police Constable 1682, Tirunelveli district.	Do.
6 Thiru N. Kannadoss, Head Constable 199, Vigilance and Anti-corruption, Madras.	Do.
7 Thiru C. Subbiah, Inspector of Police, Crime Branch, C.I.D., Madras.	Rs. 2,000 (Rupees two thousand only).
8 Thiru P. K. Ramaswamy, Inspector of Police (Officiating), Food Cell (C.I.D.), Madras.	Do.

1972 ஏப்ரல் 1]

Name. (1)	Lump sum grant. (2)
9 Thiru P. A. Manickam, Inspector of Police (Officiating), Madras City.	Rs. 2,000 (Rupees Two thousand only).
10 Thiru G. Varadarajan, Inspector of Police (Officiating), Madras City.	Do.
11 Thiru P. Sekhara Panickar, Inspector of Police (Subedar), S.A.P.I. Battalion, Avadi.	Do.
12 Thiru H. V. Hart, Reserve Inspector, South Arcot district.	Do.
13 Thiru R. Dhalavai Sundaram, Inspector of Police, Crime Branch, C.I.D., Madras.	Do.
14 Thiru T. K. Balakrishnan, Inspector of Police, Vigilance and Anti-Corruption, Tiruchirappalli Detachment.	Do.
15 Thiru T. R. Swaminathan, Sub-Inspector of Police (Officiating), Railway Police, Tiruchirappalli.	Do.
16 Thiru C. Palaniyandi, Sub-Inspector of Police, Coimbatore District.	Do.
17 Thiru D. Arokianathan, Reserve Sub-Inspector (Officiating), Special Branch, C.I.D., Madras.	Do.
18 Thiru T. S. Devaraja Rao, Inspector of Police, Vigilance Cell, High Court, Madras.	Do.
19 Thiru Aaron David, Station Fire Officer, Tamil Nadu Fire Service, Madras.	Do.

[1972 ஏப்ரல் 1]

	Name.	Lump sum grant.
	(1)	(2)
20	Thiru S. Ramaswamy Kone Assistant Commissioner of Police, Madras City.	Rs. 3,000 (Rupees three thousand only).
21	Thiru S. J. Arumairaj, Deputy Superintendent of Police (Officiating), Salem.	Do.
22	Thiru M. P. Vasudevan, Deputy Superintendent of Police (Category III) (Officiating), Special Armed Police, I Bat- talion, Avadi.	Do.
23	Thiru A. Thanaraj, Deputy Superintendent of Police, Vigilance and Anti-Corruption, Kancheepuram.	Do.

FOR GALLANTRY.

1	Thiru V. K. Karuppiyah, Inspec- tor of Police, Madras City.	Rs. 3,000 (Rupees three thousand only).
2	Thiru K. P. Ekambaram, Police, Constable 575, Chingleput (West) district.	Do.
3	Thiru A. Murugakalathi, Police Constable 1586, Chingleput (West) district.	Do.
4	Thiru J. Narayanaswami, Assis- tant Sub-Inspector of Police, North Arcot district.	Do.
5	Thiru K. Govindarajulu, Police Constable 1441, North Arcot.	Do.

(c) Under the Tamil Nadu Chief Minister's Police Medal Rules, the Medals are awarded.

(i) For conspicuous gallantry in saving life and property, or in preventing crime or arresting criminals the risks incurred being estimated with due regard to the obligations and the duties of the officer concerned and for outstanding detective work in the preceding year.

(ii) a specially distinguished record in Police Service.

1972 ஏப்ரல் 1]

(iii) success in organising Police Service/Fire Service or in maintaining the organisations under special difficulties.

(iv) Special service in dealing with serious or widespread outbreaks of crime or public disorder or fire.

(v) Prolonged service of ability and merit.

To be eligible for the award, members of the service should have completed service for a period of not less than ten years. consideration being given to those with longer years of service.

The Inspector-General of Police, the Director of Vigilance and Anti-corruption, the Director of Fire Service and the Registrar, High Court, Madras, send their recommendations to Government for the award in respect of their officers. The Government pass orders for the award.

(அ) & (இ) 1971 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 15 ஆம் நாள் திருச்சிராப்பள்ளியில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர் காவல் பதக்க அணிவகுப்பின்போது கீழ்க்காணும் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கும், தீ அணைப்புத் துறை அதிகாரிகளுக்கும் ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

தலை சிறந்த பணிக்காக.

பெயர்.

மொத்த மானியம்.

(1)

(2)

- 1 திரு எஸ். ரெங்கையா நாயுடு, தலைமைக் காவலர், 3269, சென்னை மாநகர் காவல்துறை. ரூ. 1,000 (ரூபாய் ஒரு ஆயிரம் மட்டும்).
- 2 திரு கே.சுப்பிரமணியம், தலைமைக் காவலர், எண் 1291, மதுரை (நகர்) மாவட்டம். ரூ. 1,000 (ரூபாய் ஒரு ஆயிரம் மட்டும்).
- 3 திரு கே. சுந்தரம், தலைமைக் காவலர், 81, சிறப்புப் பிரிவு, குற்றப்பலனாய்வுத் துறை, சென்னை. ரூ. 1,000 (ரூபாய் ஒரு ஆயிரம் மட்டும்).
- 4 திரு ஏ. ஆரோக்கியசாமி, காவலர் 484, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம். ரூ. 1,000 (ரூபாய் ஒரு ஆயிரம் மட்டும்).
- 5 திரு எம். சண்முகய்யா தேவர், காவலர், 1682, திருநெல்வேலி மாவட்டம். ரூ. 1,000 (ரூபாய் ஒரு ஆயிரம் மட்டும்).
- 6 திரு என். கண்ணதாஸ், தலைமை காவலர், 199, ஒழுக்கக் கணணிப்பு-லஞ்ச ஒழிப்புத்துறை, சென்னை. ரூ. 1,000 (ரூபாய் ஒரு ஆயிரம் மட்டும்).

[1972 ஏப்ரல் 1]

பெயர்.

(1)

மொத்த மானியம்.

(2)

- 7 திரு சி. சுப்பையா, காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர், குற்றப் பிரிவு, குற்றப் புலனாய்வுத்துறை சென்னை. ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் மட்டும்).
- 8 திரு பி. கே. இராமசாமி, காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர் (தற்காலிகம்), உணவுப் பிரிவு (குற்றப் புலனாய்வுத்துறை), சென்னை. ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் மட்டும்).
- 9 திரு பி. எ. மாணிக்கம், காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர் (தற்காலிகம்), சென்னை மாநகர். ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் மட்டும்).
- 10 திரு ஜி. வரதராஜன், காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர் (தற்காலிகம்), சென்னை மாநகர். ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் மட்டும்).
- 11 திரு பி. சேகர பணிக்கர், காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர் (சுபேதார்), எஸ். ஏ. பி. 1 அணி, ஆவடி. ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் மட்டும்).
- 12 திரு ஹெச். வி. ஹார்ட், ஏமக் காவல் இன்ஸ்பெக்டர், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம். ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் மட்டும்).
- 13 திரு ஆர். தளவாய் சுந்தரம், காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர் குற்றப் பிரிவு, குற்றப் புலனாய்வுத்துறை, சென்னை. ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் மட்டும்).
- 14 திரு டி. கே. பாலகிருஷ்ணன், காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர், ஒழுக்கக் கண்காணிப்பு—லஞ்ச ஒழிப்பு, திருச்சிராப்பள்ளிப் பிரிவு. ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் மட்டும்).
- 15 திரு டி. ஆர். சுவாமிநாதன், காவல்துறை சப்-இன்ஸ்பெக்டர் (தற்காலிகம்) ரயில்வே காவல் திருச்சிராப்பள்ளி. ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் மட்டும்).
- 16 திரு சி. பழனியாண்டி, காவல் துறை சப்-இன்ஸ்பெக்டர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம். ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் மட்டும்).
- 17 திரு டி. ஆரோக்கியநாதன், ஏமக் காவல் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் (தற்காலிகம்), சிறப்புப் பிரிவு, குற்றப் புலனாய்வுத் துறை, சென்னை. ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் மட்டும்).

1972 ஏப்ரல் 1]

பெரார்.

மொத்த மானியம்.

(1)

(2)

- 18 திரு டி. எஸ். தேவராஜ்ராவ், ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர்; மட்டும்). ஒழுக்கக் கண்காணிப்பு பிரிவு, உயர்நீதி மன்றம், சென்னை.
- 19 திரு ஏரான் டேவிட். நிலைய ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் தீயணைப்பு அதிகாரி, தமிழ்நாடு மட்டும்). தீயணைப்புத்துறை, சென்னை.
- 20 திரு எஸ். இராமசாமிக்கோன், ரூ. 3,000 (ரூபாய் மூவாயிரம் காவல்துறை உதவிக் கமிஷனர், மட்டும்). சென்னை மாநகர்.
- 21 திரு எஸ். ஜே. அருமைராஜ், ரூ. 3,000 (ரூபாய் மூவாயிரம் காவல்துறை டிபுடி சூப்பரின்- மட்டும்). டென்டென்ட் (தற்காலிகம்), சேலம்.
- 22 திரு எம். பி. வாசுதேவன், ரூ. 3,000 (ரூபாய் மூவாயிரம் காவல்துறை டிபுடி சூப்பரின்- மட்டும்). டென்டென்ட் (தரம் 3) (தற்காலிகம்), படைக் கலம் தாங்கிய சிறப்பு காவல் படை, 1-வது அணி, ஆவடி.
- 23 திரு எ. தனராஜ், காவல்துறை ரூ. 3,000 (ரூபாய் மூவாயிரம் டிபுடி சூப்பரின் டென்டென்ட் மட்டும்). ஒழுக்கக் கண்காணிப்பு—லஞ்ச ஒழிப்பு, காஞ்சிபுரம்.

வீரச் செயலுக்காக

- 1 திரு வி. கே. கருப்பையா, காவல் ரூ. 3,000 (ரூபாய் மூவாயிரம் துறை இன்ஸ்பெக்டர், சென்னை மட்டும்). மாநகர்.
- 2 திரு கே. பி. ஏகாம்பரம், காவலர் ரூ. 3,000 (ரூபாய் மூவாயிரம் 575, செங்கல்பட்டு (மேற்கு) மட்டும்). மாவட்டம்.
- 3 திரு ஏ. முருககாளத்தி, காவலர் ரூ. 3,000 (ரூபாய் மூவாயிரம் 1586, செங்கல்பட்டு (மேற்கு) மட்டும்). மாவட்டம்.
- 4 திரு ஜே. நாராயணசாமி, காவல் ரூ. 3,000 (ரூபாய் மூவாயிரம் துறை உதவி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மட்டும்). வடஆற்காடு மாவட்டம்.
- 5 திரு கே. கோவிந்தராஜலிங்கம், ரூ. 3,000 (ரூபாய் மூவாயிரம் காவலர், 1441, வடஆற்காடு மட்டும்). மாவட்டம்.

[1972 ஏப்ரல் 1]

(உ) தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் காவல்பதக்க விதிகளின் கீழ், கீழ்க் காணும் செயல்களுக்காக பதக்கங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன:—

(i) ஓர் அதிகாரி தம் கடமையையும் அலுவலையும் செய்கையில் தன் நலம் பாராது பிற உயிரையும், சொத்தையும் மீட்டல் அல்லது சூற்றத்தைத் தடுத்தல் அல்லது சூற்றவாஸிகளைக் கைது செய்தல், முந்திய ஆண்டில் அதிகாரி ஒருவர் ஆற்றிய தலைசிறந்த துப்பறியும் பணி;

(ii) காவல்பணியில் தலையாய பணி ஆற்றியிருத்தல்;

(iii) மிகக் கடினமான சூழ்நிலைகளில் காவல்பணி/தீயணைப்புப் பணி அமைத்தல் அல்லது மிகவும் நெருக்கடியான நேரங்களில் அமைப்புகளைப் பேணுவது;

(iv) கடுங்குற்றங்கள் பரவலாக ஏற்படும் காலத்து அல்லது பொது அமைதி நிலைகுலையும் காலத்து அல்லது பெரும் தீ விபத்துக்கள் நேருங்கால் செய்யும் தலைசிறந்த பணி;

() திறமையுடனும் தகுதியுடனும் நீண்ட காலம் ஆற்றிய பணி.

பரிசு பெறத் தகுதியடைவதற்கு, பணிபுரியும் உறுப்பினர்கள், பத்து ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் பணியாற்றியிருக்க வேண்டும். அதிக ஆண்டு பணியாற்றியவர்களுக்கு முதலிடம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல், ஒழுக்கக் கண்காணிப்பு-லஞ்ச ஒழிப்பு இயக்குநர், தீயணைப்புத் துறை இயக்குநர், சென்னை உயர் நீதிமன்றப் பதிவாளர் ஆகியோர், அவர்களுடைய அதிகாரிகளுக்குப் பரிசு வழங்குவது குறித்துப் பரிந்துரைகளை அரசுக்கு அனுப்புகின்றனர். பரிசுகள் வழங்க அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

1972 ஏப்ரல் 1]

இணைப்பு—2

[36-ம் பக்கத்தில் 833-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

தமிழ்நாட்டில் எண்ணற்ற இடங்கள் சுற்றுலா முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருப்பினும், சில இடங்களே சுற்றுலா கேந்திரங்களாகக் குறிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்குக் காரணம் தக்க போக்குவரத்து சாலையுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். குடிநீர் வசதி, தங்கும் இட வசதிகள் இருக்க வேண்டும். அந்த இடங்கள் ஏற்கனவே சுற்றுலா பயணிகளைக் கவர்ந்து முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பதால், அவைகள் சுற்றுலா வெளியீடுகளில் குறிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்தகைய தகுதி பெற்ற இடங்களையே, மத்திய திட்டக் குழுவில் வளர்ச்சிக்காக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறார்கள்.

2. தமிழ்நாட்டில் சுற்றுலா கேந்திரங்களாக மத்திய அரசின் சுற்றுலா செய்தி வெளியீடுகளில் கீழ்க்கண்ட இடங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன :—

- (1) சென்னை நகரம்
- (2) வேடந்தாங்கல் (பறவைகள் சரணாலயம்)
- (3) திருக்கழுக்குன்றம்
- (4) மகாபலிபுரம்
- (5) காஞ்சிபுரம்—திருத்தலம்
- (6) செஞ்சி—சரித்திர வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்ற இடம்.
- (7) திருவண்ணாமலை—திருத்தலம்.
- (8) வேலூர்—சரித்திர, கோட்டை வரலாற்று இடம்.
- (9) திருத்தணி—திருத்தலம்.
- (10) சிதம்பரம்—திருத்தலம்.
- (11) கும்பகோணம்—திருத்தலம்.
- (12) தஞ்சாவூர்—திருத்தலம்.
- (13) திருவையாறு—திருத்தலம் (ஸ்ரீ தியாகராசர் பிறப்பிடம்)
- (14) திருச்சிராப்பள்ளி—சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடம்.
- (15) ஸ்ரீரங்கம்—திருத்தலம்.

[1972 ஏப்ரல் 1]

(16) நாரதமலை, சித்தன்ன வாசல், திருமயம்—சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள்.

(17) அழகர்கோவில்—திருத்தலம்.

(18) திருநெல்வேலி—திருத்தலம்.

(19) கன்னியாகுமரி—திருத்தலம்.

(20) குற்றலம்—நீர்வீழ்ச்சி.

(21) பாபநாசம்—நீர்வீழ்ச்சி.

(22) ராமேசுவரம்—திருத்தலம்.

(23) மேட்டூர்—அணைக்கட்டு.

(24) ஏர்க்காடு—மலை வாசஸ்தலம்.

(25) கொடைக்கானல்—மலை வாசஸ்தலம்.

(26) உதகை—மலை வாசஸ்தலம்.

(27) பவானிசாகர்—அணைக்கட்டு.

3. தமிழக அரசின் சார்பில் ஒரு விரிவான சுற்றுலா வழிகாட்டி நூலொன்றை தயாரிப்பதற்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுள்ள சுற்றுலா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள் பற்றிய தகவல்கள் கோரப்பட்டுள்ளன. இவ்விபரங்கள் சேகரிக்கப்பட்ட பின் தமிழ் கத்திலுள்ள எல்லா சுற்றுலா இடங்கள் பற்றிய தகவல்களையும் ஒர் வெளியீடாக பிரசுரிக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது.

4. தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சி நிறுவனம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் சுற்றுலா வளர்ச்சிக்காக கருத்தாங்குகள் நடத்தி, மாவட்ட அலுவலர்களுடன் கலந்தாலோசித்து வருகிறது. இத்தகைய மாவட்டக் கருத்தாங்குகள் முடிவடைந்ததும், மாவட்டங்களில் எந்த இடங்கள் சுற்றுலா சிறப்புப் பெற்றவை என்று ஆராய்ந்து அவைகளின் வளர்ச்சிக்காக நாநில திட்டக் குழுவின் ஆலோசனையுடன் வழிகள் வகுக்கப்படும்.

